

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

สุนารี ฝิปากเพราะ

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น"
ของ สุณารี ฝิปากเพราะ
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครุฑเมือง)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร เพ็งพุ่ม)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แแป้นศรี)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์)

อนุมัติ

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล มุณีสว่าง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
ผู้วิจัย	สุนารี ฝีปากเพราะ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประภาช เพ็งพุ่ม
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมจจิต แป้นศรี
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2563
คำสำคัญ	แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย, นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร), การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอลำปาง จังหวัดน่าน ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น 3) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ก่อนเรียนและหลังเรียน 4) แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ (E_1/E_2) ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ทั้ง 3 ระดับ แบ่งออกเป็น ระดับที่ 1 มีคุณภาพมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.56) ระดับที่ 2 มีคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53) และระดับที่ 3 มีคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.53) และมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.86/82.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 คะแนน และ 24.71 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.22)

Title	THE CONSTRUCTION OF THE THAI PRONUNCIATION SKILL EXERCISES FOR THE ETHNIC LUA (PRAY) STUDENTS BY MULTIGRADE LEARNING.
Author	SUNAREE FEPAKPROE
Advisor	Assistant Professor Brapaas Pengpoom, Ph.D.
Co-Advisor	Assistant Professor Omthajit Pansri, Ph.D.
Academic Paper	Thesis M.Ed. in Thai Language, Naresuan University, 2020
Keywords	The Thai pronunciation skill exercises, the ethnic Lua (Pray) students, Multigrade Learning

ABSTRACT

This study aims to 1) construct the Thai pronunciation skill exercises for the ethnic Lua (Pray) students to be efficiency 80/80, 2) compare Thai pronunciation skill during Pretest and Posttest learning, 3) examine student's satisfaction of learning for the ethnic Lua (Pray) students. The sample group was 14 ethnic Lua (Pray) students in primary school grades 1-6 at Ban So-Den Pattana School. Chiang Klang District, Nan Province, for the academic year 2020. The sample group was collected purposive sampling. The research instruments were 1) the Thai pronunciation skill exercises for the ethnic Lua (Pray) students, 2) lesson plan of the Thai pronunciation skill exercises for the ethnic Lua (Pray) students by Multigrade Learning, 3) the Thai pronunciation skill test for the ethnic Lua (Pray) students, 4) a satisfaction assessment form. The data analysis used mean, standard deviation, t-test dependent and efficiency proportion values (E_1/E_2). The research results found that:

1) The results of construction of the Thai pronunciation skill exercises for the ethnic Lua (Pray) students, the three levels were divided. Level 1 was a high quality ($\bar{x} = 4.47$, $SD = 0.56$), level 2 was the highest quality ($\bar{x} = 4.53$, $SD = 0.53$) and level 3 was the highest quality ($\bar{x} = 4.59$, $S.D. = 0.53$) and its efficiency (E_1/E_2) was 85.86/82.38, which is higher than 80/80 of criterion.

2) The average score of the results of comparing Thai pronunciation skill during Pretest and Posttest learning were 17.86 and 24.71, which the posttest score significantly is higher than pretest score at .05 level.

3) The overall satisfied of the result of the test on the student's satisfaction of learning was the most satisfied ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.22).

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร เพ็งพุ่ม ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมฉจิต แป้นศรี กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนตรวจแก้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ จนการวิจัยสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สนม ครุฑเมือง ผู้ทรงคุณวุฒิทางการสอนภาษาไทย ที่กรุณา มาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยาภาณุจน์ โตพิทักษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลและวิจัย ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อีกทั้งขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรรักษ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ดร.สิระ สมนาม ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ งามอจาวาณิช ผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินผลและวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบและ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่มีอบทุนอุดหนุนการวิจัย และขอขอบคุณผู้บริหาร คณาครูและบุคลากร และนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านสอเตนพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยะลา จังหวัดน่าน และโรงเรียนสกาตพัฒนา ตำบล สกาต อำเภอปัว จังหวัดน่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องที่ให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และขอขอบพระคุณและผู้เขียนตำรา วิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและใช้อ้างอิงทุกท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จักมีประโยชน์ ต่อคณะครูและนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) รวมถึงผู้ที่สนใจในการพัฒนาต่อยอด

สุนารี ฝิปากเพราะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
ประกาศคุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
1. ขอบเขตด้านประชากร	7
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	8
3. ขอบเขตด้านตัวแปร	8
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	14

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงภาษาไทย	17
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเสริมทักษะ	25
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ	33
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น... ..	45
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	52
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	56
บทที่ 4 ผลการวิจัย	73
บทที่ 5 บทสรุป	83
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	100
ประวัติผู้วิจัย	254

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงมาตรฐานตัวชี้วัดการอ่านออกเสียงขั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6	15
ตาราง 2 โครงสร้างตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6	15
ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบกับ ภาษาไทยมาตรฐาน	38
ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบกับ ภาษาไทยมาตรฐาน	40
ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงสระของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบกับภาษาไทย มาตรฐาน	41
ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบ กับภาษาไทยมาตรฐาน	42
ตาราง 7 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	74
ตาราง 8 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3-4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	75
ตาราง 9 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	76
ตาราง 10 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 1 สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	77

ตาราง 11 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 2 สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	78
ตาราง 12 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 3 สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน.....	79
ตาราง 13 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออก เสียง ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 14 คน.....	80
ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 14 คน.....	81
ตาราง 15 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น	82
ตาราง 16 แสดงผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการ อ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1-3 ระดับละ 10 บท	123
ตาราง 17 แสดงผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้ แบบคละชั้น จำนวน 10 แผน.....	142
ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะการอ่าน ออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ระดับที่ 1-3 ระดับละ 30 ข้อ.....	158
ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึง พอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้ แบบคละชั้น.....	162

ตาราง 20 แสดงผลการหาคุณภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน ระดับที่ 1 จำนวน 30 ข้อ..... 164

ตาราง 21 แสดงผลการหาคุณภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน ระดับที่ 2 จำนวน 30 ข้อ..... 166

ตาราง 22 แสดงผลการหาคุณภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน ระดับที่ 3 จำนวน 30 ข้อ..... 169

ตาราง 23 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน 172

ตาราง 24 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน 173

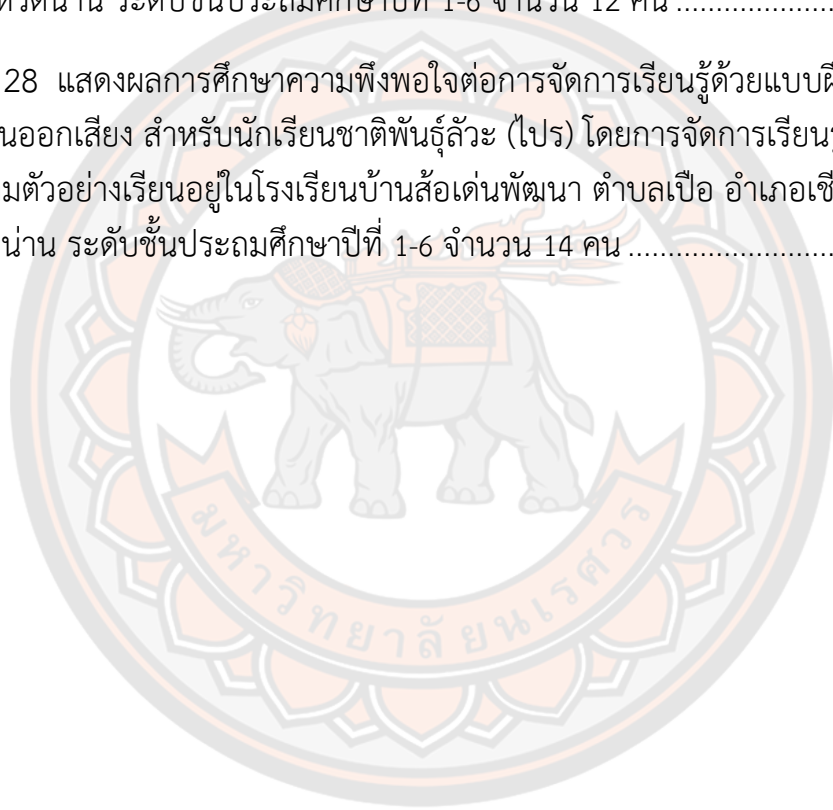
ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน..... 174

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ

(ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน..... 175

ตาราง 27 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (α -Coefficient) ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น โดยกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาพัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน 176

ตาราง 28 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นของกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน 177

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	11
ภาพ 2 แสดงการเก็บข้อมูลกลุ่มทดลองเพื่อหาหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ครั้งที่ 1.....	251
ภาพ 3 แสดงการเก็บข้อมูลกลุ่มทดลอง	252
ภาพ 4 แสดงการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย.....	253

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษา เป็นสมบัติของมนุษย์ เป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารกัน มนุษย์ในทุกสังคมมีภาษาเฉพาะของตน เช่นเดียวกับประเทศไทยที่มีภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างยิ่ง ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (2505, หน้า 201) ที่ว่า

“...ภาษานั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งที่สวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดีเป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน... เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองมาแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน...”

จากกระแสพระราชดำรัสข้างต้น แสดงถึงพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงห่วงใยในอนาคตของภาษาไทย และทรงชี้แนะให้พสกนิกรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยทั้งต่อการดำรงชีวิตของคนไทยในฐานะที่เป็นวัฒนธรรมประจำชาติและยังเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญ อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตลอดจนเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาคนในชาติ เพราะการศึกษาเล่าเรียนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการถ่ายทอดความคิด ศิลปวิทยาการล้วนต้องใช้ภาษาทั้งสิ้น

ประเทศไทยมีภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาประจำชาติ อีกทั้งยังมีภาษาในระดับรองลงมา คือภาษาประจำภาค หรืออาจเรียกว่าภาษาถิ่น เช่น ภาษาถิ่นกลาง ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นใต้ และภาษาถิ่นอีสาน ซึ่งเป็นภาษาย่อยของภาษาไทย เพราะอาจมีลักษณะต่างจากภาษาไทย เนื่องจากปัจจัยทางสังคมของผู้พูด เช่น เพศ อายุ ชนชั้นทางสังคม กลุ่มชาติพันธุ์ และการศึกษา เป็นต้น โดยปัจจัยทางสังคมนี้เอง ทำให้ประเทศไทยเป็นสังคมหลายภาษา คนไทยส่วนใหญ่พูดได้มากกว่าหนึ่งภาษา ยิ่งชนกลุ่มน้อยหรือชนกลุ่มชาติพันธุ์ด้วยแล้วจะยังสามารถพูดได้หลายภาษา (สุภัทร แก้วพัตร, 2560, หน้า 6)

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2554) ได้ให้ความหมายของกลุ่มชาติพันธุ์ว่า เป็นกลุ่มชนที่อยู่รวมกันเป็นประเทศ มีวัฒนธรรมร่วมกัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีและภาษาพูดเดียวกัน ทั้งมีความ

เชื่อว่าสืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน กลุ่มชาติพันธุ์ใช้หมายรวมทั้งชนที่เป็นกลุ่มใหญ่และชนที่เป็นกลุ่มน้อย ในประเทศไทยมีกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ จำนวนมาก เช่น กลุ่มชาติพันธุ์จีน กลุ่มชาติพันธุ์มอญ กลุ่มชาติพันธุ์เขมร กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง กลุ่มชาติพันธุ์ม้ง โดยรัฐบาลพยายามส่งเสริมให้ทุกกลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่ในประเทศไทยมีความเท่าเทียมกัน และมีความสำนึกเป็นชาติเดียวกัน ดังนั้นภารกิจของการศึกษาประการหนึ่งก็คือการสอนภาษาไทยให้คนในชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง และสามารถสืบทอดมรดกทางภาษาซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติ มีความชื่นชมที่จะใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กระทรวง ศึกษาธิการ, 2532, หน้า 76) และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยต้องควรกระทำอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์หรือนักเรียนชนเผ่า ซึ่งมีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายเช่นเดียวกับพลเมืองไทยส่วนใหญ่ นักเรียนชาติพันธุ์ต้องได้รับการศึกษาภาคบังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาเมื่อมีอายุถึงเกณฑ์ เป็นไปตามกฎระเบียบและข้อกำหนดและนโยบายของรัฐ ดังที่ นายโรมัส ตาวิน ผู้แทนองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย กล่าวในงานเสวนาที่จัดขึ้นที่กระทรวงศึกษาธิการว่า

“นักเรียนที่ไม่ได้พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ถือเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ นักเรียนกลุ่มนี้ต้องการแนวทางเฉพาะที่จะช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักฐานจากทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทย ชี้ให้เห็นแล้วว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อเรียนด้วยภาษาแม่ในช่วงปีแรก ๆ ของการเข้าเรียน ซึ่งช่วยให้พวกเขามีพื้นฐานที่ดีในการเรียนรู้ภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ตามมา” (คงเดช กี่สุขพันธ์, 2561)

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้และได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ โดยข้อแรกกล่าวถึงทักษะพื้นฐานที่นักเรียนพึงมี คือ ทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา และทักษะการอ่านก็เป็นสิ่งจำเป็นประการหนึ่งต่อการดำรงชีวิตในสังคมของมนุษย์ การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา จึงถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการวางรากฐานเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาขั้นพื้นฐานไปสู่ทักษะที่สูงขึ้น

ทักษะการอ่าน เป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งของการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ในสาระอื่น ๆ ตลอดจนวิชาต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น เริ่มตั้งแต่การอ่านออกเสียง อ่านสะกดคำ อ่านเอาเรื่อง จนถึงขั้นอ่านคิดวิเคราะห์ได้ อีกทั้งการอ่านนั้นมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้ ความคิด และ

ความบันเทิงใจ การอ่านมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง ในด้านการศึกษา อาชีพ คุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันทต่อเหตุการณ์ และสนองความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนี้การจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ต้องอาศัยประชาชนที่มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งความรู้ต่าง ๆ ก็ได้มาจากการอ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่ควรจะได้รับการศึกษาฝึกฝนและพัฒนา

นพดล จันทรเพ็ญ (2532, หน้า 75-80) แบ่งการอ่านเป็นสองประเภท คือ การอ่านในใจ เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดความเข้าใจและนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้อีกทอดหนึ่ง ความมุ่งหมายของการอ่านในใจ คือ การจับความให้ถูกต้องและรวดเร็ว ส่วนอีกประเภท คือ การอ่านออกเสียง เป็นการเปล่งเสียงถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ชัดถ้อยชัดคำและให้เป็นที่เข้าใจแก่ผู้ฟัง การอ่านออกเสียงเป็นทักษะการอ่านขั้นพื้นฐานของการอ่านทุกประเภท ช่วยพัฒนาการพูดของนักเรียนในการใช้ถ้อยคำ หากนักเรียนได้รับการฝึกอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง นักเรียนจะมีความมั่นใจในการพูดและสามารถนำไปต่อยอดในทักษะด้านการพูดได้ แต่หากนักเรียนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ อาจส่งผลให้นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าแสดงออก อีกทั้งส่งผลไปสู่การสื่อสารในชีวิตประจำวันด้วย

การอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงการพัฒนาทักษะการอ่านแก่นักเรียนชาติพันธุ์ โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ พบว่ากลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ มีภาษาเป็นของตนเอง คือ ภาษาลัวะ ซึ่งจัดอยู่ในภาษาตระกูลมอญ-เขมร สาขา มอญ-เขมรเหนือ สาขาย่อยขมุอีก ตามการจัดกลุ่มโดย Diffloth (1985, อ้างอิงใน ชมขนาด อินทจามรรัช, 2552, หน้า 16) ภาษาลัวะแบ่งเป็น 2 กลุ่มหลัก ๆ คือ มัลและไพร คำที่ใช้เรียกชาวลัวะมีหลายชื่อ เช่น ชาวตอย ถิ่น ข่าถิ่น ข่าไพร ลัวะไพร ไพร และมัล ชาวลัวะเรียกตัวเองว่า "ลัวะ" ในขณะที่คนเมืองเรียกพวกเขาว่า "ถิ่น (Thin/Tin)"

ชาวลัวะถือได้ว่าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีจำนวนมากกลุ่มหนึ่งในจังหวัดน่าน จากฐานข้อมูลหมู่บ้านในปี 2549 โดยการสำรวจของโครงการความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน (ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ, 2550, หน้า 24) พบว่าจำนวนประชากรลัวะในจังหวัดน่านนั้นมีมากกว่า 34,600 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 ของประชากรทั้งจังหวัด และเป็นอันดับ 3 รองจากคนเมืองน่านและลื้อ ชาวลัวะอาศัยกระจัดกระจายอยู่ในหลายอำเภอของจังหวัดน่าน เช่น อำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และอำเภอเชียงกลาง เป็นต้น และในแต่ละบริเวณจะอยู่ร่วมกับชาติพันธุ์อื่น ๆ เช่น ชาวลัวะที่ตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง อยู่ใกล้กับหมู่บ้านซึ่งพูดภาษาลื้อ ภาษาขมุ รวมทั้งภาษาคำเมืองถิ่นน่าน เป็นต้น จากภาวะการอยู่ร่วมกันเช่นนี้ทำให้ประชากรมีวัฒนธรรมร่วมกัน และมีปฏิสัมพันธ์กัน เกิดการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ จึงทำให้เกิดภาวะหลายภาษา ดังที่ สุภัทร แก้วพัตร กล่าวไว้ว่า ภาวะหลายภาษา (multilingualism) เป็นภาวะที่คนใดคนหนึ่งมีความรู้หรือสามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งภาษา คนที่มีภาวะหลายภาษา เรียกว่า คนหลายภาษา (multilingual) หากสามารถใช้ภาษาทั้งหลายได้ดีเท่า ๆ กัน หรือพูดแบบเจ้าของภาษามาตั้งแต่เกิด ก็จะสามารถพูดภาษาทั้งสอง

สลับไปมาได้และเป็นธรรมชาติ (2560, หน้า 12-13) แต่ปัญหาคือ กลุ่มชาติพันธุ์ลัวะที่อยู่ในจังหวัดน่านส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องของการออกเสียงได้ไม่ชัดเท่าเจ้าของภาษา เนื่องจากเกิดการแทรกแซงของภาษา คนลัวะที่พูดภาษาลัวะเป็นภาษาแม่ เมื่อสลับมาพูดภาษาไทย อาจเกิดการแทรกแซงภาษาลัวะในภาษาไทย ทำให้ภาษาไทยมีลักษณะผิดเพี้ยนไปจากปกติ

ตั้งที่ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอยางตลาด จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีนักเรียนชาติพันธุ์เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป พบว่า การจัดการศึกษาที่มีนักเรียนเป็นชาติพันธุ์เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปมักมีปัญหาในเรื่องของภาษา เพราะชาติพันธุ์ลัวะมีวัฒนธรรมทางภาษาเป็นของตนเอง คือภาษาลัวะ(ไปร) ซึ่งใช้ติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน นักเรียนชาติพันธุ์เมื่อเข้าโรงเรียนและต้องเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจะประสบความยากลำบากในการเรียน เนื่องจากการได้รับอิทธิพลของภาษาถิ่นหรือภาษาประจำเผ่าที่นักเรียนเคยชินมาแต่แรก ภาษาถิ่นหรือภาษาประจำเผ่านี้แตกต่างจากภาษาไทยมาก โดยเฉพาะในเรื่องของระบบเสียง ส่งผลถึงการออกเสียงที่นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ไม่สามารถออกเสียงได้อย่างชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงพยัญชนะต้น เสียงพยัญชนะท้าย เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2552, หน้า 23-25) ที่ได้ศึกษาเส้นทางสู่การเป็นภาษาของภาษาลัวะ (มัล) และลัวะ (ไปร) ที่พูดในจังหวัดน่าน พบว่า ระบบเสียงของภาษาลัวะทั้งลัวะ (มัล) และลัวะ (ไปร) นั้นมีความแตกต่างจากภาษาคำเมืองน่านและภาษาไทยมาตรฐาน ทั้งพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ วรรณยุกต์ พยัญชนะควบกล้ำ ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) (ชมนาด อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 23-24) เทียบกับหน่วยเสียงของภาษาไทยมาตรฐานแล้วสรุปได้ ดังนี้

1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียง /f/, /s/, /ç/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยตัวอักษร ฟ, ส, ช, ศ, ฌ, ฌ และมีปัญหาในการออกเสียงในหน่วยเสียง /r/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยตัวอักษร ร โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2562, หน้า 96)

2) หน่วยเสียงสระ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียงสระ /iia/, /uua/, /uua/ ซึ่งในภาษาไทยเขียนแทนด้วยสระ เอีย, เอือ, อัว

3) หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /tr/, /kw/ และ /k^hw/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยพยัญชนะควบกล้ำ ตร, กว และ ขว/คว

4) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์ใดเลย ทั้งสามัญ เอก โท ตรี และจัตวา

จากความแตกต่างทางระบบภาษาดังกล่าว จึงเป็นหนึ่งในสาเหตุของปัญหาการออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนชนเผ่าลัวะ ที่ไม่สามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจนเมื่อต้องอ่านคำในภาษาไทย ส่งผลให้นักเรียนชนกลุ่มนี้ขาดความกล้าและความมั่นใจในการพูด สอดคล้องกับผลการ

สัมภาษณ์คุณครู จุรีรัตน์ ก่อเกิด ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทย โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ที่ให้การสัมภาษณ์ว่า

“การออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะที่เรียนร่วมกับนักเรียนพื้นเมืองในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา จะมีปัญหาในบางหน่วยเสียง เช่น อักษร ช ออกเสียงเป็น ซ และการออกเสียงสระเอือ ออกเสียงเป็น สระเอีย อีกทั้งสำเนียงของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะก็จะเพี้ยนไปจากภาษาไทยมาตรฐานบ้าง” (จุรีรัตน์ ก่อเกิด, ผู้ให้สัมภาษณ์, 28 กรกฎาคม 2563)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์จึงต้องมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากนักเรียนพื้นราบ โดยครูจะต้องพยายามให้นักเรียนได้ฝึกฝนด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งครูควรเลือกใช้วิธีที่เห็นว่าเหมาะสมและตรงตามความถนัดของนักเรียน ให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สนุกสนาน หลากหลาย น่าสนใจเพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกฝนบ่อย ๆ และซ้ำ ๆ ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535, หน้า ก-จ) ยังได้แนะนำแนวทางการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษาไว้หลายวิธี ซึ่งวิธีหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ คือ การสอนเสริมด้วยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น กล่าวคือ ให้นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในแต่ละระดับชั้นมาเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือกัน ควบคู่กับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เพื่อพัฒนาศักยภาพทักษะ ความรู้ ของนักเรียนให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น (Multigrade learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุ และต่างระดับความสามารถ ซึ่งเรียนในห้องเดียวกัน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในห้อง (Peer support) โดยมีแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย ซึ่งตรงกับแนวคิดเรื่องปฏิรูปการเรียนรู้ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2552 โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น สามารถใช้ได้กับโรงเรียนทุกประเภท โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีนักเรียนที่ระดับความสามารถต่างกัน ตลอดจนมีความต้องการเรียนรู้และมีลักษณะการเรียนรู้ (Learning Styles) เฉพาะบุคคล โดยข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น คือ ช่วยให้นักเรียนทุกคนได้มาเรียนด้วยกัน เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ขึ้นในชั้นเรียน โดยการจัดห้องเรียนแบบคละชั้นจะตระหนักและให้ความสำคัญต่อขั้นพัฒนาการและระดับการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียน เน้นความสำคัญไปที่การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ส่งผลให้นักเรียนตระหนักและยอมรับในความแตกต่างทางการเรียนรู้ นักเรียนจะเรียนรู้ที่จะกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การ

ประเมินและสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง อีกทั้งการจัดห้องเรียนแบบคละชั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับความรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่อายุมากกว่าและน้อยกว่า นักเรียนที่อายุน้อยกว่าจะเรียนรู้ความรู้ที่กว้างขวางขึ้นจากเพื่อนร่วมชั้นที่อายุมากกว่า เรียนรู้ทักษะและพฤติกรรมจากตัวแบบที่อายุมากกว่า ส่วนนักเรียนที่อายุมากกว่าจะพัฒนาความสามารถในด้านบทบาทความเป็นผู้นำและพูดอธิบายความหมายได้ชัดเจนเมื่อร่วมเรียนรู้กับนักเรียนที่อายุน้อยกว่า ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักเรียนที่อายุน้อยกว่าไม่ต้องเรียนอย่างโดดเดี่ยว ส่งผลให้นักเรียนมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูพัฒนาไปด้วยดี

นอกจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนแล้ว การใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการอ่านออกเสียงควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนก็จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นทักษะและความชำนาญ (กรมวิชากร, 2535, หน้า 8) เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากบทเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่สามารถสร้างให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน ช่วยให้ผู้สอนทราบถึงพัฒนาการและเห็นถึงข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียน นำไปสู่การแก้ไข และส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการและประสบผลสำเร็จในการเรียน โดยในงานวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะ โดยอิงจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) (ขนาด อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 23–24) กับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (ไปร) รวมถึงหน่วยเสียงที่นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน กล่าวคือ ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ตามอักขรวิธี ออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด และนำไปต่อยอดในการใช้ภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ในระดับมากขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
4. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะด้านอื่น ๆ ทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตพื้นที่จังหวัดน่าน ประจำปีการศึกษา 2563
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน โดยแบ่งออกเป็น
  - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน
  - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน
  - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน
  - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน
  - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน
  - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน

ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เฉพาะนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอลำปาง จังหวัดน่าน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอิงจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) จากงานวิจัยของ ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2552, หน้า 23-24) เปรียบเทียบกับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (ไปร) รวมทั้งมีปัญหาในการออกเสียง แบ่งเนื้อหาตามระดับชั้นที่เรียนร่วมกัน ได้แก่ ระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 รวม 3 ระดับ ระดับละ 10 บท แต่ละบทประกอบด้วยคำศัพท์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ และนำมาสร้างเป็นแบบฝึกอ่าน แบ่งออกเป็น คำศัพท์ ประโยค และข้อความ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ช, ส, ษ, ศ
- บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ
- บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ
- บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร
- บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว
- บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร
- บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว
- บทที่ 8 เรื่อง สระ เอีย, เอือ, อัว
- บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์
- บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

ตัวแปรตาม คือ

- 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
- 2) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
- 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลาในช่วงเย็น หลังเลิกเรียนและวันหยุดราชการ ทั้งหมด 12 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ดังนี้

คาบที่ 1 ทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยก่อนเรียน

คาบที่ 2-11 จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เนื้อหา 1 แผน ต่อ 1 คาบ

คาบที่ 12 ทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยหลังเรียนและประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร)** หมายถึง สื่อการสอนหรือชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอิงจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) (ขนาด อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 23–24) กับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (ไปร) รวมทั้งในหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียง

2. **การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น** หมายถึง การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) ต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุ และต่างระดับความสามารถ มาเรียนในห้องเดียวกัน ซึ่งแบ่งขั้นตอนในการเรียนรู้และฝึกทักษะ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชั้นเรียนรวม โดยเรียนรวมกันทั้ง 6 ระดับชั้น เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและข้อตกลงเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 ชั้นสอนคละชั้น เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงร่วมกัน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในห้อง (Peer support) เพื่อช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม และมีครูคอยชี้แนะ ดังนี้

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 3 ชั้นทดสอบเดี่ยว โดยให้นักเรียนแต่ละคนทดสอบการอ่านเรื่องที่ได้รับการฝึกอ่านในขั้นตอนที่ 2

3. **ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)** หมายถึง ระดับความสามารถของการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผ่านเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 จากการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 จากการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียน

4. **ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย** หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความ ได้ถูกต้องตามหลักการประสมคำ ซึ่งประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และคำควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจน จากแบบฝึกเสริมทักษะและแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

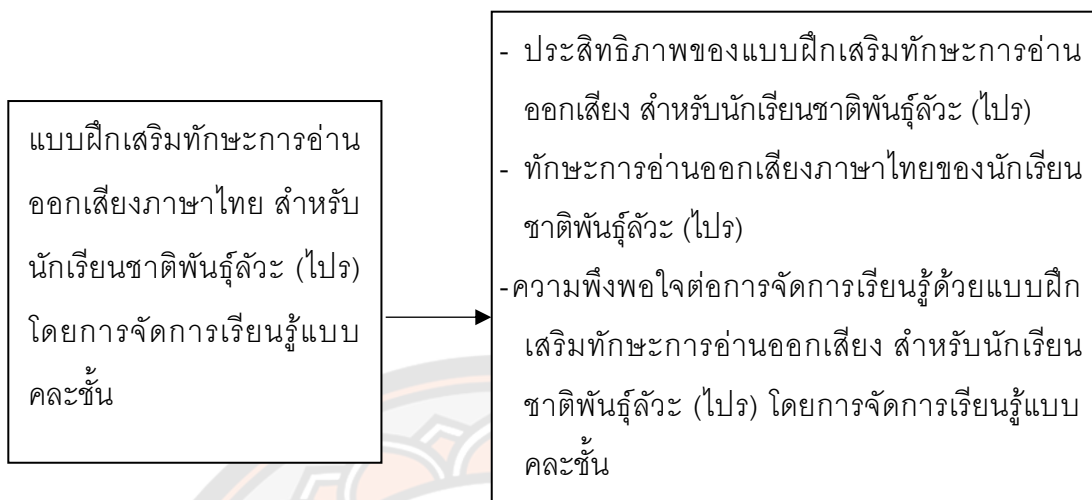
5. **ความพึงพอใจของนักเรียน** หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบต่อการจัดการเรียนการสอนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยประเมินทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น และด้านการวัดและประเมินผล

6. **นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)** หมายถึง นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน จำนวน 14 คน อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ประจำปีการศึกษา 2563 โดยนักเรียนกลุ่มนี้มีภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในท้องถิ่นของตน คือภาษาลัวะ (ไปร)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาในการเรียนวรรณคดีของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป ในด้านการอ่านออกเสียงภาษาไทย และศึกษาแนวคิด กระบวนการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น เพื่อนำมาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยโดยผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
  - 1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
  - 1.2 คุณภาพของนักเรียน
  - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
  - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
    - 2.1.1 ประเภทของการอ่าน
    - 2.1.2 ความหมายของการอ่านออกเสียงภาษาไทย
    - 2.1.3 องค์ประกอบของการอ่านออกเสียงภาษาไทย
    - 2.1.4 หลักการสอนอ่านออกเสียงภาษาไทย
    - 2.1.5 ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
    - 2.1.6 ประโยชน์ของการอ่านออกเสียงภาษาไทย
  - 2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะ
    - 3.1.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ
    - 3.1.2 หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
    - 3.1.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
    - 3.1.4 ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ
    - 3.1.5 วิธีหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ
  - 3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ
  - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ
    - 4.1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลัวะเมืองน่าน
    - 4.1.2 ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับชาติพันธุ์ลัวะ

- 4.1.3 ภาษาลัวะ
- 4.1.4 ลัวะบ้านน้ำมิด
- 4.1.5 ปัญหาของการออกเสียงภาษาไทยของชาวลัวะบ้านน้ำมิด
- 4.1.6 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนการออกเสียงภาษาไทย
- 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ
- 5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
  - 5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
    - 5.1.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
    - 5.1.2 แนวคิดหลักการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
    - 5.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้น
    - 5.1.4 การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น
    - 5.1.5 การวัดและประเมินผลสำหรับการสอนแบบคละชั้น
    - 5.1.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
  - 5.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
- 6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
  - 6.1 เอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจ
    - 6.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ
    - 6.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
  - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 6) ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดคุณภาพนักเรียนและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1.1 ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 คุณภาพของนักเรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 แสดงมาตรฐานตัวชี้วัดการอ่านออกเสียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง	1. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	1. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	1. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง

ตาราง 2 โครงสร้างตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

สมรรถนะ	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ประถมศึกษาปีที่ 1		
1. การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	การอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วย คำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
ประถมศึกษาปีที่ 2		
1. การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ป.2/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.1 ไม่น้อยกว่า 800 คำ รวมทั้งคำที่ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา

สมรรถนะ	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
ประถมศึกษาปีที่ 3		
1. การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ป.3/1 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	<p>การอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ๗ ฤ ฤ
ประถมศึกษาปีที่ 4		
1. การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ป.4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนา คำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน
ประถมศึกษาปีที่ 5		
1. การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ป.5/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา

สมรรถนะ	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ประถมศึกษาปีที่ 6		
1. การอ่านออกเสียง	ท 1.1 ป.6/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่าง ๆ - สำนวนเปรียบเทียบ

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้และได้กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ โดยมีการกล่าวถึงทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งของการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ในสาระอื่น ๆ ตลอดจนวิชาต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถในการอ่านทั้งสิ้น เริ่มตั้งแต่การอ่านออกเสียงอ่านสะกดคำ อ่านเอาเรื่อง จนถึงขั้นอ่านคิดวิเคราะห์ให้ได้

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงภาษาไทย

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงภาษาไทย

2.1.1 ประเภทของการอ่าน

การอ่านที่ดีนั้นเกิดจากทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้ การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยการอ่านอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังที่ นพดล จันทร์เพ็ญ (2532, หน้า 75-80) กล่าวไว้ว่าเมื่อพิจารณาประเภทของการอ่านแล้วจะแบ่งการอ่านได้เป็น 2 ลักษณะ หรือ 2 ประเภท สรุปแล้วมีดังนี้

1) การอ่านในใจ คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจและนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้อีกทอดหนึ่ง ความมุ่งหมายของการอ่านในใจ คือ การจับความให้ถูกต้องและรวดเร็ว

2) การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ชัดถ้อยชัดคำและให้เป็นที่เข้าใจแก่ผู้ฟัง การอ่านออกเสียง เป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง และการเปล่งเสียง คือ สายตาจะต้องจ้องตัวอักษร และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่

เขียนไว้ สมองจะต้องประมวลให้เป็นถ้อยคำ จากนั้นจึงเปล่งเสียงออกมาอย่างสำเร็จรูป ซึ่งมีหลักการทั่วไปในการออกเสียง สรุปแล้วมีดังต่อไปนี้

4.1) ความชัดเจน หมายถึง ออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงสระพยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ และอ่านชัดเจนได้ยินทั่วถึง ไม่ดงหรือค่อยเกินไป

4.2) ความถูกต้อง คือ ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงตามหลักตามอักขรวิธีของไทยหรือภาษาอื่นที่ไทยนำมาใช้ รวมทั้งอ่านถูกต้องตามความยินยอมด้วย ซึ่งผู้อ่านจะต้องศึกษาหลักการอ่านที่ถูกต้องจากคำหลักภาษาไทย และหมั่นสังเกตศึกษารวบรวมคำอ่านที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ เมื่อสงสัยคำอ่านใดก็ยึดพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก

4.3) ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียงได้ต่อเนื่องไม่ติดขัด หรือเสียจังหวะ ความคล่องแคล่วนี้เกิดจากการได้ฝึกฝนบ่อย ๆ และสม่ำเสมอจนเกิดทักษะในการอ่าน ก็จะเกิดความคล่องแคล่วได้

4.4) การเว้นจังหวะวรรคตอน เป็นเป็นสิ่งที่สำคัญในการอ่านออกเสียง เพราะหากผู้อ่านเว้นจังหวะหรือวรรคตอนผิดที่ เช่น หยุดเว้นวรรคกลางประโยคหรือกลางข้อความก็จะทำให้ความหมายผิดไป ผู้ฟังเข้าใจความหมายคลาดเคลื่อนผิดไปจากข้อความที่แท้จริงได้ ผู้อ่านซึ่งควรอ่านทำความเข้าใจข้อความให้ดีกว่าก่อนว่า ควรเว้นวรรคตอนที่ไหน อย่างไร

2.1.2 ความหมายของการอ่านออกเสียงภาษาไทย

การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านขั้นพื้นฐานของการอ่านทุกประเภท เพราะว่าการที่บุคคลจะอ่านในระดับสูงขึ้นไปให้ดีดี ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ดีมาก่อน เป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญ เพราะการอ่านออกเสียงเป็นพื้นฐานในการรับข้อมูลข่าวสาร และเป็นทักษะที่มีผลต่อการเขียนสะกดคำ โดยมีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ปรีชา ช่างขวัญยืน (2537, หน้า 94-98) ได้กล่าวสรุปลักษณะของการอ่านออกเสียงที่ดี คือ ก่อนอ่าน ผู้อ่านต้องศึกษาเรื่องที่จะอ่าน ตลอดทั้งความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ การแบ่งวรรคตอนให้ชัดเจน ไม่ควรอ่านเร็วหรือช้าเกินไป เพราะการอ่านออกเสียง เป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟัง ผู้ฟังแต่ละคนเข้าใจเร็วช้าต่างกัน ต้องพยายามให้คนส่วนใหญ่เข้าใจ ถ้าเป็นเรื่องสนุกก็อ่านเร็วได้ ถ้าเป็นเรื่องที่ต้องการสารวิชาควรอ่านช้า ควรแบ่งประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจ และผู้อ่านจะได้หยุดพักหายใจเป็นระยะ ๆ ทำให้อ่านชัดถ้อยชัดคำ

นพดล จันทรเพ็ญ (2531, หน้า 75) ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ชัดถ้อยชัดคำ และเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง ซึ่งการอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ระหว่างสายตา สมอง และการเปล่งเสียง คือ สายตาจะต้องจ้องตัวอักษร และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ สมองประมวลเป็นถ้อยคำ แล้วจึงเปล่งเสียงออกมาอย่างสำเร็จรูป

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ชัดถ้อยชัดคำและเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง ซึ่งเป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนให้

นักเรียนเกิดความชำนาญ เพราะการอ่านออกเสียงเป็นพื้นฐานในการรับข้อมูลข่าวสาร และนำไปสู่ทักษะขั้นสูงต่อไป

2.1.3 องค์ประกอบของการอ่านออกเสียงภาษาไทย

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีความซับซ้อน โดยมีองค์ประกอบหลายชนิด ที่ช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่นักวิชาการได้กล่าวถึงต่อไปนี้

Haris and Smith (2520, หน้า 207-209, อ้างอิงใน สายวาริน ทาหาร, 2553, หน้า 11) ได้ชี้แจงให้เห็นถึงองค์ประกอบของการอ่าน สรุปได้ ดังนี้

- 1) ประสบการณ์และภูมิหลังของผู้อ่าน
- 2) ความสามารถในการเข้าใจความหมายและโครงสร้างประโยคของผู้อ่าน
- 3) ความสามารถในการคิดของผู้อ่าน ความสนใจ แรงกระตุ้น ทศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน

บุญรวม งามคณะ (2555, หน้า 15) ได้สรุปองค์ประกอบของการอ่าน ไว้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเกี่ยวข้องกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน สิ่งแวดล้อม อารมณ์ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ความหมายของสาร การเลือกความหมาย และการนำไปใช้ รวมไปถึงสารที่นำมาใช้อ่าน กระบวนการในการอ่าน โดยผู้อ่านควรมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สมอง อารมณ์ และสังคม มีความสามารถในการอ่านเหมาะกับระดับของสารที่นำมาใช้เป็นสื่อและได้รับการฝึกฝนให้อ่านตามลำดับขั้นของกระบวนการอ่านจึงจะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการอ่าน และสิ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความรู้ทางภาษา และความรู้ในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะประสบการณ์เดิมของนักเรียน และความรู้รอบตัวด้านต่าง ๆ ตลอดจนความเชื่อ ถ้าผู้รับสาร และผู้ส่งสารมีความเข้าใจตรงกัน ผู้รับสารก็จะยิ่งเข้าใจความหมายได้ง่ายยิ่งขึ้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540, หน้า 30-31) กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านที่สำคัญมี 3 ประการ ซึ่งสรุปได้คือ

- ประการแรก คือ สารที่ใช้อ่านควรมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยและความสามารถในการอ่านของผู้อ่านในระดับชั้นเรียนนั้น ๆ นอกจากนั้นเรื่องราวของสารที่ใช้อ่านควรมีเนื้อหาตรงกับความสนใจของนักเรียนด้วย

- ประการที่สอง ครูควรคำนึงถึงความพร้อมในการอ่านของผู้อ่านทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับจากที่บ้านและทางโรงเรียนทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการเห็นด้วยตา

- ประการสุดท้าย กระบวนการในการอ่านซึ่งเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการอ่านเริ่มตั้งแต่ท่าทางในการอ่าน การจัดหนังสือ การวางระยะห่างระหว่างตัวอักษร การเคลื่อนตา การกวาดสายตา โดยสมองจะทำหน้าที่รับรู้ และแปลสัญลักษณ์ของตัวอักษร ถ้าเป็นการอ่านในใจจะใช้กระบวนการ “See and Think” กล่าวคือ เมื่อสายตารับรู้สัญลักษณ์ที่เป็นอักษรก็จะส่งไปให้สมองคิดเพื่อแปลความ ถ้าเป็นการอ่านออกเสียงจะใช้กระบวนการ “See , Say and Think” เมื่อสายตา

รับรู้ตัวอักษรก็จะเปล่งเสียงและให้สมองแปลความ คำ และข้อความที่อ่านนั้นอีกครั้งหนึ่ง ในการอ่านออกเสียงยังต้องคำนึงถึงน้ำเสียงที่เปล่งออกมา การเว้นวรรคตอนและความถูกต้องในการออกเสียงด้วย

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านที่คุณครูควรคำนึงถึงในการสอนอ่าน ได้แก่ ระดับสติปัญญา วุฒิภาวะ ความพร้อม แรงจูงใจ รวมถึงสภาพร่างกาย และสภาพอารมณ์ ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรศึกษาบริบทเบื้องต้นของนักเรียนก่อนเพื่อประกอบการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.1.4 หลักการสอนอ่านออกเสียงภาษาไทย

การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจน การอ่านที่จะทำให้เกิดความคิดและนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้อ่านได้ดีทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ต้องมีหลักสำคัญในการอ่าน ดังนี้

สมบัติ จำปาเงิน (2540, หน้า 21) กล่าวถึงหลักการอ่านออกเสียงไว้ว่า

- 1) อ่านให้ชัดเจนและดังพอที่จะได้ยินทั่วถึง
- 2) อ่านให้เป็นเสียงพูดอย่างธรรมชาติที่สุด
- 3) หยุดหายใจเมื่อจบวรรคหรือจบคำ เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง
- 4) รู้จักทอดจังหวะ ยาวสั้นตามลักษณะของถ้อยคำให้เหมาะสม
- 5) รู้จักเน้นเสียงหนักเบา เร็วช้า ตามอารมณ์ที่ปรากฏในเรื่อง

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2538, หน้า 148-149) กล่าวถึงหลักการอ่านออกเสียง ดังนี้

- 1) น้ำเสียงต้องดัง ชัดเจน นุ่มนวลน่าฟัง ไม่เบาเกินไปหรือดังจนเกินไป
- 2) จังหวะในการอ่าน อ่านถูกต้องตามวรรคตอน การหยุดช่วงการหายใจ
- 3) ระดับเสียง นักเรียนควรจะได้ใช้ระดับเสียงให้เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน ไม่ใช่ระดับเสียงเดียวซ้ำซาก ทำให้น่าเบื่อและไม่น่าฟัง
- 4) การเน้นคำและความที่สำคัญในการอ่านนั้น นักเรียนควรจะเน้นคำให้ถูกต้อง ไม่อ่านตก อ่านเกิน
- 5) สำเนียงในการอ่านดี ไม่เพี้ยนหรือเสียงหลง
- 6) อ่านถูกต้องตามอักขรวิธีและความนิยม
- 7) ท่วงทีและท่าทางในการอ่านดี ทำนั้ง การจับหนังสือ การพลิกหน้าหนังสือ การกวาดสายตา ควรเป็นไปอย่างเหมาะสม
- 8) อ่านออกเสียงเหมือนพูด อ่านแล้วใส่อารมณ์และความรู้สึกลงไปด้วย
- 9) ข้อความที่นำมาอ่านออกเสียงนั้นควรเป็นข้อความที่ดีมีสาระ
- 10) นักเรียนควรจะได้เตรียมตัวอ่านมาล่วงหน้า
- 11) การอ่านคำประพันธ์ ควรให้นักเรียนรู้จักใช้วิจารณ์ญาณว่า ตอนใดควรจะอ่านตามอักขรวิธี ตอนใดควรจะอ่านให้เอื้อต่อสัมผัส

สมพร มันทะสูตร (2534, หน้า 15-16) ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงไว้ ดังนี้

- 1) อัตราความเร็วในการออกเสียง ควรมีจังหวะ ลีลา ความเร็วพอเหมาะเพื่อผู้ฟังจะได้ฟังชัดเจนเข้าใจได้ และต้องไม่อ่านซ้ำเกินไป
- 2) ความชัดเจนในการอ่านออกเสียง เสียงที่เปล่งออกมาต้องชัดเจนเหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟัง ไม่ดังหรือเบาเกินไป
- 3) ระดับเสียงควรมีเสียงสูงต่ำ ตามจังหวะและน้ำหนักของคำ
- 4) ความถูกต้องชัดเจน การอ่านออกเสียงต้องถูกต้องตามอักขรวิธี
- 5) ใช้น้ำเสียงให้เหมาะกับสถานการณ์
- 6) อ่านให้ถูกวรรคตอน
- 7) ไม่อ่านตก เต็ม หรือตู่ตัวพยัญชนะ
- 8) สำเนียงต้องไม่เพี้ยนไปตามภาษาถิ่น
- 9) ขณะอ่านต้องใช้ไหวพริบจับใจความ
- 10) มีสมาธิในการอ่าน
- 11) ไม่ยกหนังสือบังหน้าตนเอง

วรรณิ โสมประยูร (2539, หน้า 129-130) กล่าวถึงหลักการสอนอ่านไว้ว่า

- 1) ความพร้อมของเด็ก ในการสอนครูต้องตรวจและสร้างความพร้อมทางร่างกายเกี่ยวกับสายตา เช่น การกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา ความพร้อมเกี่ยวกับการสังเกตเปรียบเทียบ จำแนกแยกแยะสิ่งของ การรู้จักสิ่งของทั้งของจริงและภาพ การออกเสียงเรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งครูจะต้องทำให้การอ่านง่ายและสนุกสนานด้วย
- 2) ความต้องการของเด็ก ครูควรทราบความต้องการในการอ่านของเด็กเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนจะต้องรู้และเข้าใจธรรมชาติของเด็ก รู้จักกระตุ้นความต้องการของเด็กให้มาสัมพันธ์กับการอ่าน
- 3) ประสบการณ์ของเด็ก เด็กที่มีฐานะทางบ้าน ทางสังคม และทางเศรษฐกิจดี จะทำให้เด็กมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาก ตรงข้ามกับเด็กที่มีฐานะทางบ้าน ทางเศรษฐกิจ และสังคมไม่ดี จะขาดประสบการณ์ในการอ่าน
- 4) ความสามารถในการรับรู้ของเด็ก เด็กมีความสามารถในการรับรู้ที่แตกต่างกันตามสติปัญญา ประสบการณ์ และการเรียนรู้ บางคนรับรู้ได้เร็ว ความจำดี ทำให้มีประสบการณ์มาก

จากความเห็นของนักวิชาการสรุปได้ว่า หลักการอ่านออกเสียง ผู้สอนควรคำนึงถึงความพร้อม ความต้องการ ประสบการณ์ และความสามารถในการรับรู้ของนักเรียนด้วย แล้วนำมาออกแบบการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด อีกทั้งต้องฝึกให้อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง มีการเน้นเสียงหนักเบาเหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ระดับความดังต้องได้ยินทั่วถึง

2.1.5 ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย

นพดล จันทรเพ็ญ (2537, หน้า 78-80) กล่าวถึงทักษะการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1) ความชัดเจน หมายถึง ออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงสระ พยัญชนะ
วรรณยุกต์ การควบกล้ำ

2) ความถูกต้อง หมายถึง การอ่านได้ ออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

3) ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความสามารถในการอ่านได้ต่อเนื่อง

4) การเว้นวรรคตอน หมายถึง การหยุดในช่วงของข้อความที่เหมาะสม

กรรณิการ์ พวงเกษม (2538, หน้า 68) กล่าวถึงลักษณะการอ่านออกเสียงไว้ ดังนี้

1) อ่านชัดเจน

2) อ่านถูกต้อง ไม่ตกหล่นหรือเพิ่มเติม

3) อ่านคล่อง กวาดสายตาไปล่วงหน้าก่อนและออกเสียงตามที่หลัง

4) เว้นจังหวะและวรรคตอนได้ถูกต้อง

5) น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง

6) ท่าทางในการอ่าน จับหนังสือถูกต้อง และการยืนที่น่านดู

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านออกเสียงนั้นจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยการเรียนรู้ในหลาย ๆ
ด้าน และต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงที่มี
ประสิทธิภาพ

2.1.6 ประโยชน์ของการอ่านออกเสียงภาษาไทย

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ มีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง ทั้งการอ่านใน
ใจและการอ่านออกเสียง ล้วนมีประโยชน์ ดังที่ วรรณิ โสมประยูร (2542, หน้า 127) ได้สรุปถึงคุณค่า
และประโยชน์ของการอ่านออกเสียงไว้ ดังนี้

1) การอ่านออกเสียง ถือเป็นการฝึกทักษะเบื้องต้น และสามารถใช้ประโยชน์
ให้สัมพันธ์กับการพูดการฟังได้ดี

2) การอ่านออกเสียงย่อมช่วยให้ครูสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการ
ฝึกฝนทักษะการอ่านและสามารถช่วยเหลือแก้ไขเด็กที่อ่านผิดพลาด ลังเลใจหรืออื่น ๆ ได้ทันทั่วทั้งที่
เช่นช่วยเหลือแก้ไขการพูดหรืออ่านไม่ถูก ไม่ชัด ไปพร้อม ๆ กันได้

3) การอ่านออกเสียงจะช่วยให้เด็กได้ตรวจสอบตนเอง ฟังเอง ฝึกการฟังได้ดี
ขึ้นและเพื่อนร่วมชั้นได้มีโอกาสฝึกฟังและฝึกอ่านในใจตามไปด้วยอย่างที่เรียกว่า ช่วยให้มีการฝึกอ่าน
ได้กว้างขวางกว่าการอ่านในใจ

4) การอ่านออกเสียงย่อมช่วยพัฒนาการพูดของเด็กในการใช้คำ การผูก
ประโยคได้ดีขึ้นเพราะเราเชื่อว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้นย่อมใช้ภาษาได้ดีขึ้น ภาษาพูดใกล้เคียงกับ
ภาษาเขียนมาก

5) การอ่านออกเสียงย่อมช่วยให้สามารถแสดงละครตามบทบาทของตัวละคร ผู้ได้รับมอบหมายการอ่านบทละครแล้วแสดงท่าทางตามบทบาทของตัวละครนั้น พร้อมกับแสดงการพูดที่สอดคล้องกับการอ่าน ทั้งนี้รวมทั้งจะเพิ่มพูนความสามารถในการเล่านิทานและรายงานต่าง ๆ ได้ดี

6) จากการฝึกอ่านออกเสียงที่มีการอ่านนำและการอ่านตามเป็นครั้งคราว ย่อมช่วยเด็กให้เรียนอ่าน ช่วยเด็กขี้อายให้กล้าแสดงออกและฝึกการอ่านไปด้วย

7) การอ่านออกเสียงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอ่านบทประพันธ์ ร้อยกรอง เพื่อให้เกิดความไพเราะ ตัดใจในรสรสภาษาและวรรณคดีเบื้องต้นได้ดี

8) การอ่านออกเสียงอาจใช้การสื่อความหมายในฐานะที่ผู้อ่านอาจอ่านจดหมายหนังสือเรื่องราวแทนผู้รับซึ่งหาหน้าที่ฟังอยู่ได้ดีทางหนึ่ง

สอดคล้องกับความเห็นของ บันลือ พลฤกษ์วัน (2530, หน้า 125) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านออกเสียง สรุปได้ดังนี้

- 1) เป็นการฝึกทักษะการอ่านเบื้องต้น
- 2) ช่วยให้ครูสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการอ่าน
- 3) ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการฟังและทักษะในการอ่าน
- 4) ช่วยพัฒนาในการพูดของเด็กในการใช้ถ้อยคำ
- 5) ช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น
- 6) ช่วยฝึกในการอ่านคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองให้ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่า การอ่านออกเสียงมีประโยชน์ไม่น้อยไปกว่าการอ่านในใจ โดยการอ่านออกเสียงจะช่วยให้สมองที่ควบคุมการคิด การเรียนรู้ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พูดได้ดีมีศักยภาพ พูดชัดขึ้น สร้างสมาธิ จดจำเนื้อหาในการเรียนได้ดี เข้าใจในความรู้ที่ได้รับมาและพัฒนาไปสู่ทักษะการพูดต่อไปได้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงภาษาไทย ได้มีผู้ศึกษาไว้ ดังนี้

ศิริณี แพทอง (2552) ได้ทำการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย เรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า 1. ได้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง การประสมสระเดี่ยว จำนวน 18 แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 แบบฝึกเสริมทักษะ คำที่ใช้ฝึกจำนวน 270 คำ นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม เป็นอย่างดี สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ถูกต้อง 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง เรื่อง การประสมสระเดี่ยว หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ศิริลักษณ์ สุกุลวิทย์ (2545) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กดระหว่างการทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนแตกต่างกันในทางที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

นฤมล มหาไพบูลย์ (2547) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนของนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงและเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

สุนทรลักษณ์ วรรณชาติ (2549) ได้ทำการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กดที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 88/88 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด ปรากฏว่านักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.41 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจในชุดฝึกทักษะนี้ อยู่ในระดับมาก

จินดา คำหรั่ง (2550) ได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำโดยใช้ภาพประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำโดยใช้ภาพประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจาก โรงเรียนบ้านศิลา อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้อง 14 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำโดยใช้ภาพประกอบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 95.50/97.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และความสามารถด้านการอ่านออกเสียงหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า งานวิจัยที่กล่าวมานี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการสอนและการพัฒนาการสอนการอ่านออกเสียงภาษาไทยกับนักเรียนคนไทยทุกคน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญทางการศึกษาและพัฒนาชีวิต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนให้อ่านได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเสริมทักษะ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกเสริมทักษะ

3.1.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ

แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกเสริมทักษะหรือแบบฝึก เป็นคำที่ใช้เรียกสื่อการเรียนที่ใช้กระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ ฝึกให้นักเรียนได้ทำซ้ำบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ โดยมีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 130-134) แบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติม หรือเสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่นักเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียนในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบปฏิบัติ

สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 47) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง สิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องจากการศึกษาเนื้อหา เพราะการฝึกฝนหรือการฝึกหัดนั้น จะทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้ผลความก้าวหน้าของตนเอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2551, หน้า 165) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่า เอกสารเล่มหนึ่งที่มีคำถามหรือข้อความที่ให้นักศึกษาได้ฝึกคิด หากคำตอบช่วยให้เกิดความเข้าใจและทักษะ ส่วนใหญ่จะมีคำตอบและคำอธิบายเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจกิจกรรมที่ปฏิบัติยิ่งขึ้น

กรมวิชาการ (2535, หน้า 8) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับวิชาทักษะ ฉะนั้น การสอนภาษาไทยจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เพื่อช่วยให้เกิดความชำนาญในการพัฒนาทางภาษาของนักเรียนเพิ่มขึ้น

สรุปว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง ชุดฝึกทักษะหรือสื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างแล้วเพื่อสร้างความเข้าใจจากการที่นักเรียนได้เรียนรู้อย่างแล้วให้ฝึกหัดซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะความชำนาญและฝึกกระบวนการให้เพิ่มขึ้นจากเดิม อีกทั้งทำให้ครูทราบถึงความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้ ทั้งยังช่วยลดภาระการสอนของครู และช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด

3.1.2 หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาทักษะ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อให้เกิดความชำนาญ จึงมีความสำคัญและจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ สามารถสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้ตรงกับปัญหาและความ

ต้องการและให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด โดยมีผู้วิจัยได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีไว้ดังนี้

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2527, หน้า 412-413) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักในการจัดสร้างแบบฝึกเสริมทักษะดังนี้

1) ต้องสอดคล้องกับหลักจิตวิทยา และพัฒนาการของเด็กและลำดับขั้นของการเรียน

2) มีจุดมุ่งหมายฝึกด้านใด ควรจัดเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมายนั้น

3) คำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะที่แก้ไขข้อบกพร่องที่ตรงจุดของเด็กได้จะเป็นเรื่องดี

4) ในแบบฝึกเสริมทักษะต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้

5) แบบฝึกเสริมทักษะต้องมีความถูกต้อง ไม่มีข้อผิดพลาด

6) การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก

7) ควรทำแบบฝึกเสริมทักษะหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวาง และส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด

8) กระดาษที่ใช้ทำแบบฝึกเสริมทักษะจะต้องเหนียวและทนทาน

สนิท สัตโยภาส (2531, หน้า 43) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ในลักษณะที่แตกต่างออกไปอย่างน่าสนใจว่า

1) แบบฝึกเสริมทักษะควรสร้างขึ้นเพื่อที่จะสอน มิใช่เพื่อทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง

2) แบบฝึกเสริมทักษะหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนเพียงอย่างเดียว

3) สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว ซึ่งอาจนำมาจากบทสนทนาการอ่านและการพูดคุยกัน

4) ข้อความที่จะนำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกเสริมทักษะควรสั้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ

5) แต่ละแบบฝึกเสริมทักษะควรฝึกออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงในภาษาได้ดี

6) แบบฝึกเสริมทักษะควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น

7) ในแบบฝึกเสริมทักษะที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาไม่ควรใช้คำศัพท์ยาก

นัก

8) แบบฝึกเสริมทักษะควรเป็นแบบออกเสียงจนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว จึงให้ทำแบบฝึกเขียน แต่ก็ยังต้องฝึกออกเสียงอยู่

ประสงค์ ราชณสุข (2532, หน้า 56) ได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องและสนับสนุนแนวคิดดังกล่าวถึงลักษณะแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีว่าควรมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

1) เป็นแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ การฟัง-พูด
2) เป็นแบบฝึกเสริมทักษะที่สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล

3) เป็นแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างความสนใจและจูงใจนักเรียน โดยใช้ภาพประกอบแบบฝึกเสริมทักษะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เริ่มฝึกโดยออกเสียงระดับพยางค์ คำ เดี่ยว คำคู่ กลุ่มคำ ประโยคข้อความ

4) เป็นแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน คือ เป็นแบบฝึกเสริมทักษะสั้น ๆ ง่าย ๆ แบบฝึกเสริมทักษะหนึ่ง ๆ เจาะลึกเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพียงเรื่องเดียว และใช้เวลาในการฝึกครั้งละประมาณ 30 นาที-50 นาที

5) เป็นแบบฝึกเสริมทักษะที่มุ่งเสริมสร้างบรรยากาศ เพื่อความสนุกสนาน และกระตือรือร้นให้แก่ นักเรียน แบบฝึกเสริมทักษะจึงมีกิจกรรมใช้เพื่อการสอนหลาย ๆ ชนิดมาประกอบ เช่น การฝึกด้วยการใช้บัตรภาพ และประโยค บัตรคำ นิทาน เกมต่าง ๆ เป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 54-55) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะว่าต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนของตนก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น

จากที่กล่าวมาจึงสรุปหลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะต้องมีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและตรงกับบทเรียนที่ได้เรียนมาแล้ว สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้เวลาฝึกให้เหมาะสม มีรูปแบบที่น่าสนใจ มีคำอธิบายชัดเจน มีสีสรรและภาพประกอบ ตัวอักษรเหมาะสมกับวัย ตลอดจนคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้เป็นสำคัญ ซึ่งการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะนั้นควรมีกระบวนการสร้างที่แบ่งเป็นขั้นตอน แต่ละขั้นตอนควรมีการเสริมแรงให้แก่ นักเรียนด้วย

3.1.3 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 65) ได้เสนอแนะการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ จะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
  - ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ทำการสอน

- ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
- ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2) ศึกษารายละเอียดในหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และ
กิจกรรม

3) พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึกเสริม
ทักษะ และเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกเสริมทักษะนั้น ว่าจะทำเรื่องใดบ้าง กำหนดเป็นโครง
เรื่องไว้

4) ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจากเอกสารตัวอย่าง
5) ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
6) ลงมือสร้างแบบฝึกเสริมทักษะในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและ
หลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

- 7) ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
- 8) นำไปทดลองใช้ แล้วบันทึกผลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
- 9) ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
- 10) นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550, หน้า 21) ได้อธิบายขั้นตอนการสร้างแบบฝึก
เสริมทักษะ ดังนี้

- 1) ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ
- 2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียดเพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
- 3) ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะตามจุดประสงค์
- 4) สร้างแบบฝึกหัด และแบบฝึกเสริมทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น
แบบทดสอบก่อนฝึก บัตรคำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังฝึก
- 5) นำแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 6) ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ จะคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรม
ทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ได้แก่ วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ศึกษาเอกสารและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก แล้วนำมาออกแบบและสร้างเป็นแบบฝึกที่
เหมาะสมกับนักเรียนของตนเอง ตามองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เหมาะสม

3.1.4 ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ

การเรียนรู้ภาษาต้องอาศัยการฝึกบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ เมื่อพูดได้แล้วก็ต้องใช้อยู่เสมอ
เนื่องจากภาษาเป็นทักษะอย่างหนึ่ง และภาษาไทยก็เป็นวิชาที่อยู่ในกลุ่มทักษะ ฉะนั้น การสอนภาษา
จึงต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การที่จะทำให้
นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และใช้ได้ถูกต้องตามอักขรวิธีได้นั้น จะต้องอาศัยแบบฝึก

เสริมทักษะ เพราะแบบฝึกเสริมทักษะจะทำให้เกิดความชำนาญ แม่นยำ และยังช่วยในการพัฒนาบุคลิกภาพทางภาษาของนักเรียน ดังนั้นนักการศึกษาได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 18) ได้กล่าวถึงแบบฝึกเสริมทักษะว่า ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะ จะต้องออกแบบโดยครูผู้สอนหรือร่วมกับผู้เชี่ยวชาญภายนอก โดยต้องมีเนื้อหาที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะต้องมีสาระเนื้อหาที่สัมพันธ์กันกับความจำเป็นจริงของนักเรียนและต้องทันสมัยแต่เข้าใจท้องถิ่น

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546, หน้า 13) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการเขียนได้เป็นอย่างดี

วรรณมา แซ่ตั้ง (2541, หน้า 19) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาทักษะภาษาไทย เพราะจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความชำนาญ สามารถอ่านสะกดคำได้เร็วและถูกต้อง

ดังนั้นประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะคือ เป็นเครื่องมือหรือสื่อการเรียนที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนที่ช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้และเพิ่มความมั่นใจในการเรียน เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้อย่างชัดเจน จึงทำให้ครูสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้แบบฝึกเสริมทักษะยังช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นและคงอยู่ได้นาน

3.1.5 วิธีหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจะต้องมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อให้แบบฝึกเสริมทักษะนั้นมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ตามจุดประสงค์ตามที่ต้องการได้ โดยนักการศึกษาได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544, หน้า 49-51) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 75/75$, $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1) เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกเสริมทักษะ หรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพ

ของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 หลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2) เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 หลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3) เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเพิ่มขึ้น โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้อ่อนเรียน (Pre-test)

4) เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 หลัง (E_2) หมายถึงนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูก มีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า ข้อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพมีหลายเกณฑ์ เช่น 75/75, 80/80, 85/85, 90/90 และ 95/95 การตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ศึกษาแต่ไม่ควรตั้งไว้ต่ำเพราะเกณฑ์เท่าใดมักจะได้ผลตามนั้น โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะมักจะตั้งไว้ 75/75

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2547, หน้า 27) ได้กล่าวถึงการหาค่าประสิทธิภาพ E_1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า นักเรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมที่พึงพอใจ โดยการกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนทำงาน และการประกอบกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 ใช้เกณฑ์เนื้อหา เป็นทักษะไว้ 80/80 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการคำนวณธรรมดา

E_1 ได้จากการเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ถูกต้องรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบส่วนเป็นร้อยละ

E_2 ได้จากการเอาคะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมดรวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบส่วนเป็นร้อยละ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยประเมินผลพฤติกรรมของนักเรียนได้ 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดว่าประสิทธิภาพของกระบวนการเป็น E_1 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็น E_2 ประสิทธิภาพของเครื่องมือจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่านักเรียนเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมดคือ E_1/E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพ

ของผลลัพธ์ การยอมรับประสิทธิภาพมี 2 ระดับ คือ สูงกว่าเกณฑ์ และต่ำกว่าเกณฑ์ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5%

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพมี 3 ขั้นตอน คือ

1) แบบเดี่ยว 1: 1 ทดลองกับนักเรียน 3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลางและเด็กเก่ง แล้วนำมาปรับปรุงในขั้นนี้ประมาณค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 คือ 60/60

2) แบบกลุ่มเล็ก 1: 10 ทดลองกับนักเรียน 6-10 คน โดยคณะเด็ก แล้วนำมาปรับปรุง ในขั้นนี้ประมาณค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 คือ 70/70

3) แบบกลุ่มใหญ่ 1: 100 ทดลองกับนักเรียนทั้งชั้น แล้วนำมาปรับปรุงในขั้นนี้ประมาณค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ในเนื้อหาความรู้ความจำมักตั้งที่ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 การกำหนดส่วนที่เป็นทักษะและเจตคติจะตั้งที่ 75/75

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตจะพึงพอใจว่าหากแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้วแบบฝึกเสริมทักษะนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปใช้กับนักเรียนและคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตเป็นจำนวนมาก

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2550, หน้า 44-47) ได้กล่าวว่าการที่จะกำหนดเกณฑ์ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้จะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนเป็น 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดว่าประสิทธิภาพ

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่คาดหวังว่านักเรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรม โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลเฉลี่ยการทำงาน กิจกรรมระหว่างการใช้แบบฝึกเสริมทักษะต่อร้อยละของผลสอบหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยวิธีคำนวณ มีดังนี้

E_1 คำนวณจากการเอาคะแนนการทำแบบฝึกเสริมทักษะทุกชุดของนักเรียนแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนเป็นร้อยละ (80 ตัวแรก)

E_2 คำนวณจากการเอาคะแนนของนักเรียนที่ทดสอบหลังเรียนแบบฝึกเสริมทักษะทั้งหมดรวมกันแล้ว หาค่าเฉลี่ยเทียบส่วนเพื่อหาค่าร้อยละ (80 ตัวหลัง)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า วิธีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะจะต้องมีการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนจำนวน 3 กลุ่มด้วยกัน โดยเกณฑ์มาตรฐานนั้นจะขึ้นอยู่กับผู้สอนเป็นผู้พิจารณา โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้จะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะและเจตคติจะตั้งที่ 75/75 โดยในงานวิจัยขั้นนี้ ผู้วิจัยกำหนด

เกณฑ์ไว้ที่ 80/80 เพื่อเป็นเกณฑ์ที่คาดหวังว่านักเรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรม และสามารถพัฒนาทักษะได้ตามที่ผู้สอนได้กำหนดไว้

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะได้มีผู้ศึกษาไว้ ดังนี้

จรีลักษณ์ จิรวินุญ (2544) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่เป็นปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียนร่วมกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอำนวยการนคศิริอนุสรณ์ จำนวน 15 คน พบว่า การสอนซ่อมเสริมแบบเล่นปนเรียนร่วมกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.90/83.03 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

เพ็ญศรี อิมประไพ (2530) ได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะซ่อมเสริมในการอ่านออกเสียงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแจ่มจันทร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงได้

มาลินี ระถี (2547) ได้จัดดำเนินการพัฒนาหนังสือและแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 เรื่องของดีเมืองมหาสารคาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหมีเหล่าน้อย จำนวน 16 คน พบว่า หนังสือประกอบการเรียนรู้เรื่องของดีเมืองมหาสารคามมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก แบบฝึกเสริมทักษะมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก แผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องของดีเมืองมหาสารคาม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.41/80.32 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 70.46 และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐวัฒน์ ทองเกลียว (2545) ได้ดำเนินการสร้างหนังสือและแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเรื่อง เทียบงานแท้เทียนพรรษาจังหวัดอุบลราชธานี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพหนอง จำนวน 25 คน พบว่า หนังสือแบบฝึกเสริมทักษะและแผนการสอนประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.86/84.80 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5928 ซึ่งทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยหนังสือและแบบฝึกเสริมทักษะมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ด้านภาษาไทยร้อยละ 59.28

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนวิชาทักษะดังเช่นวิชาภาษาไทย ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะจะช่วยให้ นักเรียนได้ฝึกทำซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นทักษะและความชำนาญ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยให้แก่นักเรียน

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ

4.1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับลัวะเมืองน่าน

ลัวะเป็นกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย บริเวณชายแดนไทยและลาว ในจังหวัดน่าน ขณะเดียวกันก็พบกลุ่มชนนี้ในประเทศลาว บริเวณชายแดนทางตะวันตกของแขวงชัยบุรี โดยคนกลุ่มนี้จะเรียกกลุ่มของตนว่า ฟ่าย หรือลัวะ คำเรียกชื่อบางชื่อของชนกลุ่มนี้ในประเทศลาว ตรงกับที่ชาวลัวะบางกลุ่มในจังหวัดน่านเรียกตนเองว่า “ปรัย” หรือ “ไปร” หรือ “ลัวะปรัย” และยังพบกลุ่มที่เรียกตนเองว่า “มัล” หรือ “ลัวะมัล” อีกด้วย (ภัททิยา ยิมเรวัต และสุริยา รัตนกุล 2541, หน้า 5) นักวิชาการบางท่าน ได้แบ่งเผ่าลัวะออกเป็น 2 สาขตามสำเนียงภาษาที่ผู้คนในกลุ่มนี้เรียกตัวเองว่า “คนไปร” สาขาหนึ่ง และ “คนมัล” อีกสาขาหนึ่ง เชื่อว่าก่อนนี้ทั้งสองสาขาคงอยู่ในเผ่าเดียวกัน แต่แบ่งเป็น 2 ตระกูลและในกาลต่อมาได้แยกย้ายกันอยู่และขาดการติดต่อจึงทำให้เห็นว่าทั้งสองนั้นมีความแตกต่างกัน (กรมศิลปากร 2530, หน้า 51)

ในดินแดนจังหวัดน่านนั้น มีชาวลัวะซึ่งเป็นกลุ่มชนดั้งเดิมตั้งถิ่นฐานอยู่แล้ว และได้มีชนกลุ่มเดียวกันนี้บางส่วนอพยพมาจากประเทศลาวเพิ่มเข้ามาอีกในภายหลัง แต่ไม่ว่าชนกลุ่มนี้จะอาศัยอยู่ที่ใด หรือมีชื่อเรียกกลุ่มของตนหลากหลายอย่างไร ชนกลุ่มนี้ก็จัดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันที่มีภาษาและวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะกลุ่มของตน

ชาวลัวะที่เมืองน่านนี้ นอกจากจะมีชื่อเรียกกลุ่มของตนหลายชื่อดังได้กล่าวมาในตอนต้นแล้ว ชนกลุ่มนี้ยังมีชื่อที่ทางราชการตั้งให้อีก คือ “ถิ่น” หรือบางครั้งเรียกว่า “ข้าถิ่น” อีกด้วย โดยนับว่าชนกลุ่มนี้เป็นคนท้องถิ่นที่อาศัยอยู่บริเวณต่าง ๆ ในจังหวัดน่านมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแล้วนั่นเอง โดยทั่วไปแล้วเท่าที่พบในจังหวัดน่านชนกลุ่มนี้จะเรียกตัวเองว่า “ลัวะ” คำว่า “ลัวะ” นี้ ชาวไทยยังใช้เรียกกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ อีก เช่น “ละเวือะ” หรือ “ละว้า” ที่จังหวัดเชียงใหม่และแม่ฮ่องสอน “ชาวดง” หรือ “เนียะกวด” ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ และ “อุก่อง” ที่จังหวัดอุทัยธานีและสุพรรณบุรี ทำให้บางครั้งเกิดความสับสนว่าชาวลัวะที่จังหวัดน่านเป็นกลุ่มชาติพันธุ์เดียวกันกับกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ ดังกล่าวนี้ โดยเฉพาะกลุ่มละเวือะหรือละว้าไปด้วย (ภัททิยา ยิมเรวัต และสุริยา รัตนกุล 2541, หน้า 5-6)

4.1.2 ประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับชาติพันธุ์ลัวะ

ชาวลัวะเป็นกลุ่มชนดั้งเดิมที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน ทั้งที่ตั้งถิ่นฐานอยู่แล้ว และได้มีบางส่วนอพยพมาจากประเทศลาวเพิ่มเข้ามาอีกในภายหลัง ดังที่ ภูเบศ วีโรทัย (2528, หน้า 5) ได้กล่าวถึงประวัติของชาวลัวะไว้ว่า ชาวเขาเผ่าถิ่นซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ในแถบภูเขารอยต่อระหว่างจังหวัดน่านกับแขวงชัยบุรี ประเทศลาวนั้น มีประวัติความเป็นมาของเผ่าเป็นอย่างดีเป็นข้อสงสัยกันอยู่ ซึ่งข้อสงสัยนี้แยกออกเป็น 2 แนวทาง คือชาวเขาเผ่าถิ่นได้ตั้งรกรากอยู่ในประเทศไทยอยู่ก่อน

แล้ว หรืออพยพมาจากประเทศลาว และข้อสงสัยนี้ก็ยังหาข้อสรุปไม่ได้ Frank M. Lebar ได้เขียนไว้ใน ปี 1974 ซึ่งเป็นระยะเวลากว่า 40 ปีมาแล้ว คาดคะเนว่าชาวลัวะได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยมา 90-130 ปีมาแล้ว

ส่วน บุญช่วย ศรีสวัสดิ์ (อ้างอิงใน ศิริลักษณ์ ยังศิริ, 2549, หน้า 36) ได้เขียนไว้ว่า ถิ่นกลุ่มแรกได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในเมืองไทยเมื่อปี ค.ศ. 1928 ซึ่งเป็นระยะเวลา 92 ปีมาแล้ว และได้ คาดคะเนไว้อีกว่าถิ่นอาจจะเข้ามาอยู่ในประเทศไทยก่อนที่คนไทยจะอพยพจากจีนมาอยู่ในแหลมอินโดจีนนี้เสียอีก ซึ่งก็ประมาณศตวรรษที่ 13 ซึ่งอยู่ในระยะที่อาณาจักรน่านเจ้าถูกยึดโดยคนไทยและรวมทั้งพื้นที่ประเทศลาวบางส่วนด้วย ซึ่งก็หมายถึงว่าถิ่นได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในประเทศไทยก่อนแล้ว

ส่วน William Y. Dessaint (อ้างอิงใน ศิริลักษณ์ ยังศิริ, 2549, หน้า 37) คาดว่าถิ่นได้อพยพเข้ามาในประเทศไทยในปี ค.ศ. 1876 เป็นระยะเวลา 144 ปีมาแล้วซึ่งในระยะนั้นอยู่ในช่วง พวกข่าได้กระด้างกระเดื่องและทางประเทศลาวได้ทำการปราบปรามที่เมืองงอย และในระยะหลังจึงได้มีการอพยพเคลื่อนย้ายจากลาวตามเข้ามาที่หลังอีก ดังนั้นจึงอาจจะเป็นไปได้ว่าถิ่นได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ก่อนแล้ว และอพยพเข้ามาอีกภายหลัง

จักรพันธ์ กังวาท (2540, หน้า 113) กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของชาวลัวะว่า ราวพันกว่าปีก่อน ชาวลัวะเคยครอบครองดินแดนทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทยมาก่อน พวกเขาเคยเป็นชาวเผ่าที่เจริญรุ่งเรือง มีอาณาจักรและวัฒนธรรมเป็นของตนเอง และต่อมาได้ถูกชาวไตที่อพยพเข้ามาภายหลังรุกไล่ให้ชาวลัวะถอยร่นขึ้นไปอยู่บนดอยสูง ทว่าประเพณีวัฒนธรรมบางอย่างของชาวลัวะยังคงไหลเวียนอยู่เบื้องล่าง เพราะชาวไตรับสืบทอดไปนั่นเอง ภายหลังคนไตกลายเป็นคนเมืองมีลูกมีหลานสืบเชื้อสายกันมา กาลเวลาที่ผ่านไปหลายร้อยปีลูกหลานคนเมืองอาจจะไม่รู้วาศิลปวัฒนธรรมหรือประเพณีบางอย่างที่ตนปฏิบัติสืบทอดกันมานั้นแท้จริงแล้วได้รับอิทธิพลจากชาวลัวะ

จะเห็นได้ว่า ชาวลัวะนั้นมีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน ทั้งที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในไทยมาแต่อดีต และรวมถึงชาวลัวะที่อพยพมาจากลาว แต่กลั้วเป็นคนไทยที่ปัจจุบันมีถิ่นอาศัยอยู่ในไทยทั้งสิ้น

4.1.3 ภาษาลัวะ

ภาษาลัวะ หรือ ถิ่น จัดอยู่ในตระกูลย่อยมอญ-เขมรของกลุ่มตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก จัดอยู่ในสาขาย่อยขมุ คือ มีความใกล้เคียงกับภาษาขมุซึ่งพูดกันอยู่ในประเทศลาวและประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ “ไปร” (pray) บ้างเรียกว่า ปรัย และ “มัล” (mal) ในแต่ละกลุ่มนี้ก็จะมีการย่อยที่แตกต่างกันออกไป ความแตกต่างนี้อาจจะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยหรือมากจนไม่สามารถเข้าใจกันได้ (ภททิยา ยิมเรวัต และสุริยา รัตนกุล 2541, หน้า 8)

ในบรรดาชาวลัวะนั้นพบว่ามีความรู้ในภาษาพูดพื้นเมืองตามแบบชาวน่านมากพอสมควร โดยเฉพาะผู้ชายจะพูด “คำเมือง” ได้คล่องกว่าผู้หญิงเนื่องด้วยมีโอกาสไปติดต่อกับสังคมภายนอกมากกว่า (สุริยา รัตนกุล 2527, หน้า 66) สำเนียงภาษาของชาวลัวะมีลักษณะที่นุ่มนวลกว่าชาวเขาเผ่าขมุ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มภาษาเดียวกัน ชาวเขาเผ่าลัวะไม่มีภาษาเขียนเป็นของตนเองจึงไม่มี

การจดบันทึกประวัติความเป็นมาของเผ่า การสืบทอดวัฒนธรรมต่าง ๆ กระทำโดยการบอกเล่าต่อ ๆ มา ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งในการที่จะศึกษาประวัติความเป็นมา (ภูเบศ วิโรทัย 2528, หน้า 7)

ชาวลัวะถือได้ว่าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีจำนวนมากกลุ่มหนึ่งในจังหวัดน่าน จากฐานข้อมูลหมู่บ้านในปี 2549 โดยการสำรวจของโครงการความหลากหลายทางภาษาในจังหวัดน่าน (ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และคณะ 2550, หน้า 24) พบว่าจำนวนประชากรลัวะในจังหวัดน่านนั้นมีมากกว่า 34,600 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 ของประชากรทั้งจังหวัด และเป็นอันดับ 3 รองจากคนเมืงน่านและลื้อ ชาวลัวะอาศัยกระจุกกระจายอยู่ในหลายอำเภอของจังหวัดน่าน เช่น อำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว อำเภอเฉลิมพระเกียรติ และอำเภอเชียงกลาง เป็นต้น และในแต่ละบริเวณจะอยู่ร่วมกับชาติพันธุ์อื่น ๆ เช่น ชาวลัวะที่ตำบลปากกลาง อำเภอปัว อยู่ใกล้กับหมู่บ้านซึ่งพูดภาษาม้ง (ม้งขาว และม้งดำ) และภาษาเมี่ยน (เย้า) รวมทั้งภาษาคำเมืองถิ่นน่าน เป็นต้น

ในปัจจุบันการพูดภาษาลัวะ ชาวลัวะมีแนวโน้มจะเลิกพูดภาษาของตน โดยมีสาเหตุสองอย่าง อย่างที่หนึ่ง คือเขาพบว่าการเรียนรู้ภาษาไทยนั้นเป็นประโยชน์แก่พวกเขามาก ติดต่อกับค้าขายได้สะดวก และบางคนก็อ่านหนังสือพิมพ์ได้เพราะครูตำรวจตระเวนชายแดนเข้าไปสอนไว้ สาเหตุอีกประการหนึ่งคือเขาได้พบว่าภาษาของเขานั้นมีหลายสำเนียง ถ้าเป็นคนพูดสำเนียงหนึ่งอาจจะฟังอีกสำเนียงหนึ่งไม่เข้าใจก็ได้ ดังนั้นการที่รู้ภาษาของเขาเพียงสำเนียงเดียวก็ไม่เป็นประโยชน์มากเท่าไร (สุริยา รัตนกุล 2527, หน้า 68)

4.1.4 ลัวะบ้านน้ำมิต

ในงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยแก่นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ซึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านน้ำมิต อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ดังนั้น การวิจัยจึงต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บ้านน้ำมิต อีกทั้งงานวิจัยของ จิรัฐติกาลไชยา (2557, หน้า 37-42) ดังหัวข้อต่อไปนี้

1) ลักษณะสภาพทั่วไปของพื้นที่ชุมชนบ้านน้ำมิต

ชุมชนลัวะบ้านน้ำมิตเป็นชุมชนชาติพันธุ์ที่อพยพจากถิ่นฐานเดิมบริเวณยอดเขาสูงของอำเภอบ่อเกลือ จังหวัดน่าน โดยมากก่อตั้งหมู่บ้านอยู่ในพื้นที่ตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เป็นพื้นที่ราบลุ่มมีแม่น้ำน่านไหลผ่านมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะในการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือน โดยเฉพาะพื้นที่ของหมู่บ้านที่ปกคลุมด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ย่อมเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตตามวิถีชีวิตลัวะที่พึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก

2) ที่ตั้งและอาณาเขตติดต่อ

หมู่บ้านน้ำมิต หมู่ที่ 14 ตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ บ้านน้ำยาวและบ้านน้ำสวด ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามกฎกระทรวงวันที่ 11 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2531 โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มีพื้นที่ประมาณ 42,500 ไร่ อยู่ในการดูแลและอนุรักษ์ของหน่วยจัดการต้นน้ำ น้ำมิต ดังนั้นอาณาเขตติดต่อของหมู่บ้านทางทิศเหนือ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก จึงแวดล้อมไปด้วยภูเขาและผืนป่า ส่วนทางทิศใต้มีอาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านส้อเด่นพัฒนา

3) ลักษณะทางกายภาพ

ลักษณะทางกายภาพของหมู่บ้านน้ำมิดในภาพกว้าง ๆ นั้น พบว่าบริเวณที่ก่อตั้งหมู่บ้านเป็นพื้นที่เนินเขาที่ถูกปรับสภาพให้สามารถสร้างบ้านเรือนอยู่ได้ ในเนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ ปัจจุบันมีเพียง 38 หลังคาเรือน ลักษณะบ้านเรือนของชาวบ้านส่วนใหญ่ปลูกสร้างด้วยไม้เนื้อแข็ง มีทั้งบ้านชั้นเดียวแบบมีใต้ถุนบ้าน และบ้าน 2 ชั้นที่มีชั้นล่างทำจากปูน ชั้นบนทำจากไม้เนื้อแข็ง ส่วนบ้านที่สร้างด้วยพาก มีเพียง 23 หลัง บ้านแต่ละหลังตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่จะไม่มีรั้วบ้านหรือกำแพง พื้นที่โดยรอบหมู่บ้านแวดล้อมไปด้วยหุบเขา และมีห้วยน้ำมิดไหลลงจากทางทิศตะวันตกมายังทิศตะวันออกที่สำคัญพื้นที่ป่าบริเวณใกล้ ๆ หมู่บ้านเป็นผืนป่าที่ชาวบ้านช่วยกันฟื้นฟูและกำหนดเป็นเขตป่าชุมชนเพราะได้ทำพิธีบวชป่าเมื่อปี 2544

ทางทิศใต้ของหมู่บ้านมีอาณาเขตติดต่อกับหมู่บ้านส้อเด่นพัฒนาและภูเขาระยะทางห่างกันประมาณ 3 กิโลเมตร เส้นทางเป็นถนนคอนกรีตประมาณ 1 กิโลเมตรและเชื่อมต่อกับถนนลูกรังสลับคอนกรีตอีกประมาณ 2 กิโลเมตร ส่วนทางทิศเหนือ ทิศตะวันออกและตะวันตกของหมู่บ้านจะถูกล้อมรอบด้วยภูเขาและผืนป่าที่อุดมสมบูรณ์สลับกับพื้นที่ทำกินทางการเกษตรของชาวบ้านเป็นหย่อม ๆ โดยมีถนนลูกรังสายหลักจากหมู่บ้าน ลัดเลาะไปตามสันเขาเข้าไปในป่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของหมู่บ้านซึ่งเป็นเส้นทางสู่เทือกสวนไร่นาจำนวนมาก

4) สภาพภูมิอากาศ

ด้วยลักษณะทางกายภาพและทำเลที่ตั้งแวดล้อมด้วยภูเขาและผืนป่าที่อุดมสมบูรณ์เป็นภูเขาที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 300-1000 เมตร จึงมีลักษณะภูมิอากาศคล้ายคลึงกับพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลเปือ คือเป็นแบบมรสุมเมืองร้อน 3 ฤดูในรอบปี

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์-เดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม-เดือนพฤศจิกายน

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน-เดือนกุมภาพันธ์

ในฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวจัด อุณหภูมิต่ำสุดช่วงเดือนธันวาคมเฉลี่ยประมาณ 5 องศาเซลเซียส ในฤดูร้อน มีอากาศร้อนมาก อุณหภูมิสูงสุดเดือนเมษายนเฉลี่ยประมาณ 42 องศาเซลเซียส และฤดูฝน ฝนตกเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 1,286 มิลลิเมตร

5) ด้านการศึกษา

ในปี 2530 ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดน่าน ได้ส่งครูอาสาสมัครเดินสอน ชาวเขาเข้ามาจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานให้กับชาวบ้านในชุมชน ซึ่งชาวบ้านให้ความสนใจสมัครเรียนกันมากเพราะต้องการที่จะเรียนภาษาไทยและใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร จากการจัดการเรียนการสอนในครั้งนั้น ทำให้คนในหมู่บ้านส่วนหนึ่งสามารถอ่านเขียนภาษาไทยได้บ้างพอสมควร แต่การจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการศึกษาให้เฉพาะผู้ใหญ่ในภาคกลางคืน และระยะเวลาเรียนสั้น ทำให้เด็กเล็กไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ ประชาชนในหมู่บ้านส่วน

ใหญ่ยังไม่สามารถอ่าน เขียน ภาษาไทยได้ทั้งหมด ในปี 2534 ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนจังหวัดน่าน ได้ส่งครูศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา (ศศช.) เข้ามาจัดการศึกษาในหลักสูตรประถมศึกษา มีการก่อตั้งอาคารชั่วคราวเพื่อใช้เป็นสถานศึกษาของชาวบ้าน รวมทั้งจัดให้มีการเรียนที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนในชุมชนมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวบ้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สุขภาพอนามัย การเกษตร และสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสำคัญ (องค์การบริหารส่วนตำบลเปือ, 2556)

เมื่อการคมนาคมทางถนนและสะพานข้ามแม่น้ำน่านที่ดีขึ้นชาวบ้านสามารถพาเด็ก ๆ ในหมู่บ้านเดินทางเข้ารับการศึกษที่โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนาได้สะดวกและผู้ใหญ่ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาก็สามารถเดินทางไปเรียนที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนประจำอำเภอได้ ทำให้จำนวนนักเรียนที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนในหมู่บ้านลดน้อยลงจึงได้ปิดการดำเนินการ ปัจจุบันเด็กนักเรียนระดับอนุบาลและประถมศึกษาส่วนใหญ่เรียนที่โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ระดับมัธยมศึกษาเรียนที่โรงเรียนเชียงกลางประชาพัฒนา ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอเชียงกลาง หรือโรงเรียนพระธาตุพิทยาคมเป็นโรงเรียนระดับตำบล ของตำบลพระธาตุ อำเภอเชียงกลาง นอกจากนี้ยังมีเด็กจำนวนหนึ่งเข้าโรงเรียนประจำที่โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์น่าน อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน

6) ภาษาและวัฒนธรรมประเพณีของชุมชน

ภาษาลัวหรือถิ่น เป็นภาษาตระกูลมอญ-เขมร สาขามอญ-เขมรเหนือ สาขาย่อยขมุ อีก ตามการจัดกลุ่มโดย Diffloth (1985, อ้างอิงใน ชมนาด อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 16) กลุ่มชาติพันธุ์ลัวะตั้งถิ่นฐานอยู่บริเวณชายแดนไทยและลาวในจังหวัดน่าน รวมทั้งในประเทศลาวบริเวณชายแดนทางตะวันตกของแขวงสาละวัน แบ่งเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ มัลและไปร โดยชาวลัวะทั้งในจังหวัดน่านของไทยและในแขวงสาละวันของลาวน่าจะจัดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมในบริเวณภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ได้อพยพมาจากที่ใด เพราะดินแดนที่เป็นที่อยู่ของชนกลุ่มนี้ในประเทศไทยและลาวนั้นเดิมคงจะเป็นดินแดนที่ติดต่อกันได้ตลอด เมื่อมีการแบ่งเขตพรมแดนระหว่างไทยกับลาวสมัยล่าอาณานิคมของชาติตะวันตก ทำให้กลุ่มชนที่เคยอยู่ร่วมกันในบริเวณเดียวกันถูกแยกออก แต่ก็ยังอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ตลอดมา โดยไม่มีการอพยพไปที่ใดเลย จึงกล่าวได้ว่าชาวลัวะที่เมื่อนานเป็นชุมชนที่ตั้งถิ่นฐานดั้งเดิม และมีชาวลัวะบางส่วนอพยพมาจากประเทศลาวเพิ่มเข้ามาภายหลัง ตามที่กล่าวไว้ใน ภัทริยา ยิมเรวัต และสุริยา รัตนกุล (2541, หน้า 7) คำที่ใช้เรียกชาวลัวะมีหลายชื่อ เช่น ชาวดอย ถิ่น ข่าถิ่น ข่าไพร ลัวะไพร ไปร และมัล ชาวลัวะเรียกตัวเองว่า "ลัวะ" ในขณะที่คนเมืองเรียกพวกเขาว่า "ถิ่น (Thin/Tin)"

ในส่วน of ภาษาไปร Filbeck (1978, อ้างอิงใน ชมนาด อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 20) ได้แบ่งภาษาไปรย่อยออกเป็น 2 ภาษากลุ่มตามการเปลี่ยนแปลงทางเสียง และสืบสร้างภาษาไปรดั้งเดิม (Proto-Pray) ไว้ แต่ไม่ได้ให้ระบบเสียงภาษาไปรแต่ละถิ่น โดยให้เหตุผลว่าหน่วยเสียงที่พบมีความคล้ายคลึงกันมาก และเขาเองไม่ได้ศึกษาภาษาไปรอย่างละเอียดลึกซึ้งเหมือนกับภาษามัล

ในการสืบสร้างภาษาไปรดั้งเดิม ได้เก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษา 5 คนในอำเภอปัว และอำเภอทุ่งช้าง รวมทั้งใช้ข้อมูลภาษาไปรที่พูดในประเทศลาวที่มีมิชชันนารีเก็บรวบรวมไว้ ต่อมา สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ (2536, หน้า 49) จำแนกภาษาไปรออกเป็น 5 ภาษาถิ่นตามจำนวนร้อยละของการใช้คำศัพท์ เฉพาะถิ่นและการใช้ศัพท์ร่วมกันในแต่ละหมู่บ้าน โดย สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ (2536, หน้า 74) ได้สำรวจและยืนยันว่า ชาวบ้านน้ำมิดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษาลัวะไปร

ชาวบ้านน้ำมิดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีภาษาประจำชนเผ่าคือ "ภาษาลัวะไปร" ทำให้ในยุคก่อตั้งหมู่บ้านการติดต่อสื่อสารกับชาวบ้านพื้นราบในละแวกใกล้เคียงค่อนข้างลำบากเพราะชาวบ้านน้ำมิดยังไม่สามารถพูดภาษาไทยหรือภาษาพื้นเมืองได้ หากพบเจอชาวบ้านพื้นราบจะแสดงความเกรงกลัวและเดินหนีหลีกเลี่ยงการพูดคุย ปัจจุบันชาวบ้านมีโอกาสดูหนังหนังสือและสามารถพูดภาษาไทยและภาษาพื้นเมืองได้ การติดต่อสื่อสารกับคนภายนอกชุมชนจึงไม่มีอุปสรรค อย่างไรก็ตามจากการที่ผู้ศึกษาได้เข้าไปสัมผัสและเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้านน้ำมิด พบว่ายังมีการใช้ "ภาษาลัวะ" ในการพูดคุยกันระหว่างชาวบ้านในชุมชน แม้กระทั่งเด็กรุ่นใหม่ที่มีการเรียนภาษาและวัฒนธรรมตามสมัยนิยมก็ยังคงสื่อสารกันด้วยภาษาลัวะ เนื่องจากชาวบ้านน้ำมิดมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางภาษาของตนเพื่อสืบทอดแก่คนรุ่นใหม่

4.1.5 ปัญหาของการออกเสียงภาษาไทยของชาวลัวะบ้านน้ำมิด

นักเรียนชาวลัวะ ที่อาศัยในหมู่บ้านน้ำมิด ตำบลเปือ อำเภอยะนิง จังหวัดน่าน เป็นนักเรียนที่พูดภาษาลัวะไปรเป็นภาษาแม่ และสามารถพูดภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาไทยกลางได้ในระดับหนึ่ง แต่ไม่ชัดถ้อยชัดคำในบางหน่วยเสียง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยให้นักเรียนกลุ่มนี้ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) (ขมนาด อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 23–24) เทียบกับหน่วยเสียงของภาษาไทยมาตรฐาน ได้ดังนี้

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบกับภาษาไทยมาตรฐาน

หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ภาษาไทยมาตรฐาน	หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ภาษาลัวะ (ไปร)	ความแตกต่าง
m	m	
b	b	
p	p	ลัวะไปรไม่มีหน่วยเสียง
p ^h	p ^h	/f/, /s/, /ç/
f	-	
w	w	

หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ภาษาไทยมาตรฐาน	หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ภาษาลัวะ (ไปร)	ความแตกต่าง
n	n	
d	d	
t	t	
t ^h	t ^h	
s	-	
l	l	
r	r	
c	c	
c ^h	-	
j	j	
ŋ	ŋ	
k	k	
k ^h	k ^h	
ʔ	ʔ	
h	h	
-	ɛ	
-	ŋ	
-	y	

จากตารางการเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งมี 21 หน่วยเสียง กับภาษาลัวะ (ไปร) ซึ่งมี 20 หน่วยเสียง พบว่า ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่มีหน่วยเสียง /f/, /s/, /c^h/ ซึ่งในภาษาไทยเขียนแทนด้วยตัวอักษร ฟ, ส, ซ, ค, ฉ, ช, ฉ (ในตำแหน่งพยัญชนะต้น) และมีปัญหาในการออกเสียงในหน่วยเสียง /r/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยตัวอักษร ร โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2562, หน้า 96)

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบกับภาษาไทยมาตรฐาน

หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย ภาษาไทยมาตรฐาน	หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย ภาษาลัวะ (ไปร)	ความแตกต่าง
m	m	
p	p	-
w	w	
n	n	
t	t	
j	j	
ŋ	ŋ	
k	k	
ʔ	ʔ	
-	l	
-	r	
-	c	
-	ŋ	
-	y	
-	h	

จากตารางการเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาไทยมาตรฐาน ซึ่งมี 9 หน่วยเสียง (รวมมาตราแม่ ก กา) กับภาษาลัวะ (ไปร) ซึ่งมี 14 หน่วยเสียง พบว่า ภาษาลัวะ (ไปร) มีทุกหน่วยเสียงเมื่อเทียบกับหน่วยเสียงในภาษาไทยมาตรฐาน

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงสระของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบกับภาษาไทยมาตรฐาน

หน่วยเสียงสระ ภาษาไทยมาตรฐาน		หน่วยเสียงสระ ภาษาลัวะ (ไปร)		ความแตกต่าง
a	aa	a	aa	
i	ii	i	ii	ลัวะไปรไม่มีหน่วยเสียง
u	uu	u	uu	/iia/, /uua/, /uua/
e	ee	e	ee	
ɛ	ɛɛ	ɛ	ɛɛ	
o	oo	o	oo	
ɔ	ɔɔ	ɔ	ɔɔ	
ə	əə	ə	əə	
ia	iia	ia	ia	
ua	uua	ua	ua	
ua	uua	ua	ua	

จากตารางการเทียบหน่วยเสียงสระของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาลัวะ (ไปร) พบว่า ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่มีหน่วยเสียงสระ /iia/, /uua/, /uua/ ซึ่งในภาษาไทยเขียนแทนด้วยสระ เอีย, เอือ, อัว

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำของภาษาลัวะ (ไปร) เทียบกับภาษาไทยมาตรฐาน

หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาไทยมาตรฐาน			หน่วยเสียงพยัญชนะ ควบกล้ำภาษาลัวะ (ไปร)			ความแตกต่าง			
pr	pl		pr	pl					
p ^h r	p ^h l		p ^h r	p ^h l	p ^h w	ลัวะไปรไม่มีหน่วยเสียง			
	tr			-		เสียง			
kr	kl	kw	kr	kl	-	/tr/, /kw/ และ			
k ^h r	k ^h l	k ^h w	k ^h r	k ^h l	k ^h wr	/k ^h w/			
	-			kwr					
	-			mp	ml				
	-			mpr	mph	mphl			
	-				mhpr				
	-			nt	nth				
	-				br				
	-				lw				
	-				ɛw				
	-				cw				
	-			ɲh	ɲs	ɲw	ɲcw		
	-			ŋk	ŋw	ŋkh	ŋkl	ŋkr	ŋkhr

จากตารางการเทียบหน่วยเสียงสระของภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาลัวะ (ไปร) พบว่าภาษาลัวะ (ไปร) ไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /tr/, /kw/ และ /k^hw/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยพยัญชนะควบกล้ำ ตร, กว และ ขว/คว

หน่วยเสียงวรรณยุกต์

ในส่วนของวรรณยุกต์ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ไปสอบถามคนในหมู่บ้านน้ำมีด อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านของกลุ่มเป้าหมายได้รับข้อมูลว่า ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่มีวรรณยุกต์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2552, หน้า 297) ที่ได้พิสูจน์ว่า ภาษาลัวะ (ไปร) ในพื้นที่จังหวัดน่านยังคงเป็นภาษาที่ไม่มีวรรณยุกต์

กล่าวโดยสรุป ระบบหน่วยเสียงของภาษาลัวะ (ไปร) มีความแตกต่างจากหน่วยเสียงของภาษาไทยมาตรฐาน โดยหน่วยเสียงของภาษาลัวะ (ไปร) บางหน่วยเสียงไม่ปรากฏ เมื่อเทียบกับหน่วยเสียงของภาษาไทยมาตรฐาน สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียง /f/, /s/, /ç/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยตัวอักษร ฟ, พ, ซ, ส, ษ, ศ, ฌ, ช, ฌ และมีปัญหาในการออกเสียงในหน่วยเสียง /r/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยตัวอักษร ร โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ ชมนาด อินทจามรรัตน์ (2562, หน้า 96)

2) หน่วยเสียงสระ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียงสระ /ia/, /uua/, /uua/ ซึ่งในภาษาไทยเขียนแทนด้วยสระ เอีย, เอือ, อัว

3) หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /tr/, /kw/ และ /kʰw/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยพยัญชนะควบกล้ำ ตร, กว และ ขว/คว

4) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียงวรรณยุกต์ใดเลย ทั้งสามัญ เอก โท ตรี และจัตวา

จากความแตกต่างทางระบบภาษาดังกล่าว จึงเป็นหนึ่งในสาเหตุของปัญหาการออกเสียงภาษาไทยมาตรฐานของนักเรียนชนเผ่าลัวะ ที่ไม่สามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจนเมื่อต้องอ่านคำในภาษาไทย ส่งผลให้นักเรียนชนกลุ่มนี้ขาดความกล้าและความมั่นใจในการพูด ผู้วิจัยจึงต้องดำเนินการแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนต่อไป

4.1.6 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนการออกเสียงภาษาไทย

รุสลาณ สาแม และ เปรมินทร์ คาระวี (2558, หน้า 29) กล่าวว่า วิธีการฝึกออกเสียงที่สำคัญประการ หนึ่งที่ใช้ในห้องเรียนคือ การฝึกพูดซ้ำ ๆ จนคล่อง การมีความรู้ทางสัทศาสตร์เป็น การศึกษาลักษณะของการออกเสียงในภาษา ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง การวางอวัยวะในตำแหน่งต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ รวมทั้งความรู้เรื่องสัทอักษร หากนักเรียนสามารถเข้าใจและออกเสียงถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ได้มากเท่าใด ก็ยังมีโอกาสออกเสียงภาษาไทยได้คล้ายกับเจ้าของภาษามากขึ้นเท่านั้น และผลที่ตามมาคือ ทำให้เกิดความมั่นใจในการออกเสียง ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น ความรู้ทางด้านสัทศาสตร์และการออกเสียงพยัญชนะได้ถูกต้องจะช่วยสนับสนุนการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนให้ดีขึ้น ดังที่ กู๊ดวิน (Goodwin, 2001, อ้างอิงใน รุสลาณ สาแม และ เปรมินทร์ คาระวี, 2558, หน้า 30) กล่าวไว้ว่า การออกเสียงที่สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นสิ่งสำคัญของการเรียนภาษาที่สอง และความสามารถทางภาษาที่สองส่วนมากมักจะตัดสินจากการออกเสียงของผู้พูด

ปรียา โนแก้ว และ ประนุท สุขศรี (2548, หน้า 11) กล่าวว่า แนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาในการเรียน การสอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาไทยได้อย่างถูกต้องชัดเจน ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำที่นักเรียนออกเสียงนั้นคือ การใช้วิธีสอน

แบบโฟนิคส์ วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิคส์คือรูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน วิธีโฟนิคส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา

พัชรี พลาวงศ์ (2548, หน้า 38) กล่าวถึงวิธีการสอนการออกเสียงว่า โดยทั่วไปจะมีวิธีการสอน 2 แบบ คือ

1) วิธีการรับรู้ เข้าใจและการเลียนแบบ (An Intuitive-Imitative Approach) โดยที่นักเรียนฟังจากอาจารย์ผู้สอนซึ่งอาจเป็นเจ้าของภาษาหรืออาจารย์ชาวต่างชาติที่ออกเสียงภาษาไทยได้ถูกต้อง แล้วนักเรียนเลียนแบบโดยการเปล่งเสียง คำ วลี หรือประโยคตามอาจารย์ วิธีการนี้จะทำให้นักเรียนสามารถฟังและออกเสียงเลียนเสียงสระ พยัญชนะ การลงเสียงเน้นหนัก ทำนองเสียงจากเจ้าของภาษา หรือจากแผ่นเสียง จากเทปในห้องปฏิบัติการทางภาษา

2) วิธีการวิเคราะห์โดยใช้หลักภาษาศาสตร์เพื่อให้เข้าใจเสียงและวิธีการออกเสียงตามสภาพที่เป็นจริงของภาษา (An analytic-Linguistic Approach) ซึ่งเป็นการอธิบายเพื่อให้เข้าใจวิยวะในการเปล่งเสียง (Articulatory descriptions) ทำตารางบอกวิธีการเกิดของเสียงสระ และพยัญชนะ (charts of the vocal apparatus) การเปรียบเทียบเสียงระหว่างภาษา (contrastive information) และวิธีการอื่น ๆ ที่ช่วยในการฝึกการฟัง (listening) การฝึกเลียนเสียง (imitation) และการเปล่งเสียง (production) วิธีการให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์เป็นเครื่องเสริมวิธีการรับรู้และเลียนแบบเพื่อประสิทธิภาพในการฝึกการเลียนแบบ

อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2552) กล่าวว่า วิธีที่ได้ผลดีที่สุดที่จะให้นักเรียนอ่านภาษาไทยอย่าง ชัดถ้อยชัดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาไทย ก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร นักเรียนสามารถที่จะอ่าน ภาษาไทยได้อย่างง่ายดายและชัดถ้อยชัดคำ

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ

ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2552) ได้ศึกษาเส้นทางสู่การเป็นภาษาวรรณยุกต์ของภาษามัล-ไปร ที่พูดในจังหวัดน่าน เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของรูปแบบระดับเสียงในคำภาษามัล 4 วิธภาษาและภาษาไปร 1 วิธภาษา ตามพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย และโครงสร้างพยางค์โดยวิธีการทางกลศาสตร์ และรูปแบบระดับเสียงของคำยืมไทและคำคู่เทียบเสียง ผลการวิจัยพบว่าการเปลี่ยนแปลงของเสียงในภาษาดั้งเดิมมาเป็นเสียงในภาษาปัจจุบันไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อรูปแบบระดับเสียงโดยรวมในภาษามัลและภาษาไปร โดยรูปแบบระดับเสียงที่พบในแต่ละวิธภาษาต่างก็มีรูปแบบเฉพาะของตนเองที่ไม่ได้ถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงหรือไม่เปลี่ยนแปลงของเสียง พยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย และสระ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเส้นทางการกำเนิดวรรณยุกต์ในภาษาลัวะ

บางวิชาในอดีตรับบิทธิพลจากคำยืมไทย (คำเมืองถิ่นน่าน) จากการสัมผัสภาษา โดยยืมศัพท์ลักษณะเด่นของวรรณยุกต์คำเมืองถิ่นน่าน คือ เสียงขึ้น

สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์ (2536) ได้ทำการวิจัยภูมิศาสตร์ภาษาชนกลุ่มน้อยในจังหวัดน่าน : การศึกษาโดยใช้ศัพท์กรณีถิ่นไปและถิ่นมัล มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการกระจายถิ่นฐานชนกลุ่มน้อย ในจังหวัดน่านในแนวกว้าง และศึกษารายละเอียดการเปลี่ยนแปลงภาษาเฉพาะกลุ่มคนที่พูดภาษาถิ่นไปและถิ่นมัล โดยใช้ศัพท์ ทั้งนี้เนื่องจากพบว่าผู้พูดภาษาถิ่นไปและถิ่นมัลมีการใช้ศัพท์ที่หลากหลายมากในแต่ละท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ชนกลุ่มน้อยในจังหวัดน่านแบ่งตามตระกูลภาษามีจำนวน 3 ตระกูลภาษาได้แก่ กลุ่มตระกูลภาษาไทย กลุ่มภาษาตระกูลมั่วเย้า กลุ่มภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติก ประกอบด้วย ชมุถิ่นย่อย 1 ชมุถิ่นย่อย 2 ชมุถิ่นย่อย 3

จิรัฐติกาฬ ไชยา (2557) ได้ศึกษาพลวัตในสิทธิการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนลัวะอพยพ กรณีศึกษา บ้านน้ำมิต ตำบลเปือ อำเภอลียงกลาง จังหวัดน่าน ภายใต้บริบทชุมชนพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่า การดำรงอยู่ร่วมกันของรูปแบบกรรมสิทธิที่หลากหลายในชุมชนบ้านน้ำมิตมิได้ดำรงอยู่มาอย่างยาวนานบนฐานของความรู้ท้องถิ่นหรือประเพณีดั้งเดิมรวมทั้งไม่ได้มีลักษณะที่หยุดนิ่งตายตัว หากแต่เป็นรูปแบบที่มีการขยายตัว ก่อเกิด ผลิตรสร้างและเลือนหายไปตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่ชุมชนได้ปะทะประสาน

จากงานวิจัย พบว่า ชุมชนชาวลัวะในเมืองน่านเป็นชุมชนที่มีความหลากหลายทางด้านภาษา โดยภาษาลัวะ แบ่งกลุ่มออกเป็นวิชาลัวะไปและลัวะมัลอีกหลายกลุ่มย่อย ซึ่งแต่ละกลุ่มย่อยอาจมีความแตกต่างกันเล็กน้อยไปจนถึงแตกต่างกันมาก เพราะฉะนั้นการศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับภาษาในชนกลุ่มลัวะจึงต้องศึกษาระบบภาษาให้ชัดเจน

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

5.1.1 ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น (Multigrade Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียน ต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุ และต่างระดับความสามารถ ซึ่งเรียนในห้องเดียวกัน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในห้อง (Peer support) ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความหลากหลายของนักเรียน สำหรับความหมายการจัดการเรียนแบบคละชั้นนั้น มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

Stuart (2006, หน้า 22, อ้างอิงใน กิ่งเพชร ส่งเสริม, 2552, หน้า 125) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนแบบคละชั้นว่า หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยรวมเอา

นักเรียนทุกคนมาเรียนด้วยกัน ซึ่งในชั้นเรียนนักเรียนจะมีความสามารถทางวิชาการ ช่วงอายุ และ ความสนใจที่แตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนจะสอน ตามความสามารถที่หลากหลายของ นักเรียนด้วยการออกแบบการสอนที่กระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้จาก การทำกิจกรรมที่มีความหมาย มีความสอดคล้องกับชีวิตจริงและการให้ความช่วยเหลือสนับสนุน นักเรียนที่เรียนอ่อนได้รับการช่วยเหลือและการยอมรับจากเพื่อนและครู

Ishwar (2007, หน้า 1, อ้างอิงใน กิ่งเพชร ส่งเสริม, 2552, หน้า 125) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนแบบคละชั้นว่า หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่ครูใช้การผสมผสานความสามารถและทักษะที่หลากหลายของนักเรียน ภายใต้หลักสูตรเดียวกัน เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่ปรับเพื่อใช้กับเด็กแต่ละคนใน บทเรียนเดียวกัน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น หมายถึง การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุและมีความสามารถที่ต่างกัน นำมาจัดการเรียนรู้พร้อมกันเป็นชั้นเดียว โดยมีลักษณะการจัดการจัดกิจกรรมที่ครูคนเดียวสามารถจัดกิจกรรม สอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็กเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย

กิ่งเพชร ส่งเสริม (2552, หน้า 128) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น หมายถึง การจัดการเรียนรวมแบบคละชั้น เป็นการจัดการเรียนรวมรูปแบบหนึ่งในห้องเรียนมีทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไปที่มีอายุและประสบการณ์ต่างกัน 2-3 ปีมาเรียนด้วยกันกับครูคนเดียว นักเรียนมีความหลากหลายทาง ประสบการณ์ ความสนใจ วุฒิภาวะ ความต้องการ ความสามารถและภาวะทางเศรษฐกิจ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีส่วนร่วมในห้องเรียนปกติ โดยครูเป็นผู้ปรับ หลักสูตรและวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนที่มีทักษะและความสามารถแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนที่มีมากกว่าหนึ่งกลุ่มอายุที่มาเรียนอยู่ในชั้นเรียนเดียวกัน ซึ่งนักเรียนเหล่านั้นมีประสบการณ์ ความสนใจ วุฒิภาวะ ความต้องการ และความสามารถที่แตกต่างกัน โดยครูผู้สอนจะต้องปรับหลักสูตรและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับหลากหลายของนักเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาตาม ศักยภาพของแต่ละคน การบริหารจัดการชั้นเรียนแบบคละชั้น เป็นการดำเนินการจัดชั้นเรียนที่นำนักเรียนต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุและต่างความสามารถมาเรียนรู้พร้อมกันในห้องเดียวโดยมีครูคนเดียวจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

5.1.2 แนวคิดหลักการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น (Multigrade) มีแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญคือ การจัดการเรียนรู้สนองตอบความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย ซึ่งตรงกับแนวคิด

เรื่องปฏิรูปการเรียนรู้ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังนั้น การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จึงใช้ได้ดีกับโรงเรียนทุกประเภทเนื่องจากชั้นเรียนทุกชั้นย่อมมีนักเรียน ที่ระดับความสามารถแตกต่างกัน ตลอดจนมีความต้องการเรียนรู้และลักษณะการเรียนรู้ (Learning Styles) เฉพาะบุคคล ห้องเรียนจึงเป็นห้องเรียนที่คละความสามารถของนักเรียน (Mixed-Ability Classrooms) ซึ่งมีลักษณะเฉพาะเพิ่มเป็น 2 ด้าน คือ จัดการเรียนรู้คละอายุและคละความสามารถ (Mixed age & Mixed Ability)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวคิดหลักการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นไว้ดังนี้

1) เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ร่วมกัน การมีนักเรียนแต่ละชั้นจำนวนน้อยทำให้บรรยากาศในห้องเรียนดูเหงา ๆ ไม่สนุกสนาน การเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มในบางโอกาสไม่สามารถทำได้

2) การจัดการเรียนรู้ที่เต็มตามศักยภาพ ห้องเรียนแบบคละชั้นเป็นห้องเรียนแบบธรรมชาติที่สอดคล้องกับวิถีการดำรงชีวิตปกติ และเด็กทุกคนในโรงเรียนก็จะมีครูสอนดูแลได้ตลอดเวลา

3) จัดกลุ่มเด็กที่มีพัฒนาการและระดับความสามารถในการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน

4) จัดประสบการณ์ให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้จากผู้อื่น

5.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้นำเสนอเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนคละชั้นว่าจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นนอกเหนือจากกิจกรรมที่让孩子เรียนรู้ตามความแตกต่างรายบุคคล และรายกลุ่มย่อยแล้ว ครูผู้สอนที่จะใช้กิจกรรมพื้นฐานที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ และครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนได้ โดยมีการจัดดังนี้

1) กิจกรรมสอนรวมชั้น หรือการสอนทั้งชั้น (Whole Class Teaching) เป็นกิจกรรมเตรียมความพร้อม นำเข้าสู่บทเรียนทบทวนความรู้เดิม กิจกรรมนี้มีความสำคัญมาก เนื่องจากครูจำเป็นต้องชี้แจงกิจกรรมหลักที่จะเรียนรู้ในแต่ละวัน พร้อมทั้งมอบหมายงานให้เด็กแต่ละกลุ่มก่อนที่จะแยกกันไปทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2) กิจกรรมจับคู่ อาจจับคู่เด็กที่ระดับชั้นเดียวกัน หรือจับคู่เด็กต่างระดับชั้น

3) กิจกรรมกลุ่มย่อย ครูวิเคราะห์ความสามารถเด็กและจัดกลุ่มเด็กที่มีความสามารถใกล้เคียงกันให้ทำงานร่วมกัน โดยครูจัดใบงานหรือใบกิจกรรมที่สอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็กในแต่ละกลุ่ม

4) กิจกรรมการสอนโดยกลุ่มเพื่อน (เพื่อนสอนเพื่อน) และการสอนข้ามกลุ่มอายุกิจกรรมการทำงานรายบุคคล

5) กิจกรรมการทำงานรายบุคคล

6) กิจกรรมการเรียนรู้กับครูเป็นกลุ่มย่อย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้เด็กแต่ละคนมีงานที่ได้รับมอบหมายตามระดับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ตลอดจนมีการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างเด็กด้วยกัน รู้จักเป็นผู้ใหญ่ และผู้รับ มีวินัยในตนเอง สามารถรับผิดชอบตัวเองได้เป็นอย่างดี ลักษณะการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเช่นนี้ จึงทำให้ครูมีเวลาดูแลเด็กเป็นรายบุคคลและกลุ่มย่อยได้ครบถ้วน

ผู้วิจัยได้ประยุกต์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขึ้น 3 ขั้นตอน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเรียนรวม โดยเรียนรวมกันทั้ง 6 ระดับชั้น เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและข้อตกลงเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสอนคละชั้น เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงร่วมกัน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในห้อง (Peer support) เพื่อช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม และมีครูคอยชี้แนะ ดังนี้

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฝึกพร้อมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฝึกพร้อมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฝึกพร้อมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นทดสอบเดี่ยว โดยให้นักเรียนแต่ละคนทดสอบการอ่านเรื่องที่ได้รับการฝึกอ่านในขั้นตอนที่ 2

5.1.4 การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้น

ชั้นเรียนแบบคละชั้นเป็นห้องเรียนที่มีเด็กต่างชั้น ต่างกลุ่มย่อย ต่างกลุ่มอายุ ความสามารถต่างกัน แต่นำมาจัดการเรียนรู้พร้อมกัน ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมแบบรวมชั้น การทำงานกลุ่มย่อย การทำงานแบบคู่ การทำงานรายบุคคล การจัดกลุ่มนักเรียนในชั้นเรียนแบบคละครุควรคำนึงถึง เรื่องต่อไปนี้

1) พัฒนาการหรือระดับความสามารถของเด็ก การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้นไม่ควรจัดเด็กที่มีความสามารถต่างกันมาก ๆ มาเรียนรวมกัน เช่น ป.1 กับ ป.5 ควรจัดเด็กที่มีระดับพัฒนาการในการเรียนรู้ใกล้เคียงกันมาเรียนรวมกัน เช่น ป.1 รวมกับ ป.2 ป.2 รวมกับ ป.3 ป.1-3 ป.4-6 เป็นต้น

2) ระดับผลการเรียน ความสนใจ ความพึงพอใจในกลุ่มเพื่อนหรือภาษาถิ่นที่เด็กพูดในชีวิตประจำวัน

3) ปริมาณเด็กในชั้นเรียนแบบคละสัดส่วนเด็กต่อครูไม่ควรเกิน 20 คน เพื่อให้การดูแลเด็กที่ต่างความสามารถในการเรียนรู้สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

5.1.5 การวัดและประเมินผลสำหรับการสอนแบบคละชั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 ข, หน้า 60-61) ได้กำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขนาดเล็กโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุที่มีความสามารถแตกต่างกันมาเรียนรู้ร่วมกันเป็นชั้นเดียวในการวัด ประเมินผลการเรียนรู้แบบคละชั้นจึงต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับชั้นเรียนที่นักเรียนเรียนในขณะนั้น และสอดคล้องกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนต้องอยู่บนจุดหมายพื้นฐานสอง ประการ คือ การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนานักเรียนและการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนในการพัฒนาคุณภาพคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดนั้น มีการประเมิน ตรวจสอบทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับโรงเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ ทั้งนี้ การวัด ประเมินผลในระดับชั้นเรียนและระดับโรงเรียนถือว่ามีความสำคัญที่สุด ดังนี้

1) การวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนานักเรียน

การวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนานักเรียน เป็นการดำเนินการในระดับชั้นเรียน จุดหมายสำคัญ เพื่อมุ่งหาคำตอบว่านักเรียนมีพัฒนาการและความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพียงใด นักเรียนคนใดต้องการได้รับการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ในด้านใดบ้าง นอกจากนี้ยังเป็นการประเมิน เพื่อค้นหาจุดเด่นของนักเรียนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาเต็มศักยภาพของตนเอง ดังนั้นครูผู้สอนจึง ต้องมีการวัดประเมินความรู้ ความก้าวหน้าของนักเรียนตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้เป็นระยะ การ ประเมินระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เช่นนี้เป็นการวัดและประเมินผลย่อย (Formative Assessment) ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนทุกวัน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การซักถาม การสัมภาษณ์ การตรวจการบ้าน ตรวจผลงาน การใช้แฟ้มสะสมงาน การทดสอบ เป็นต้น ทั้งนี้ วิธีการประเมินอาจให้นักเรียนประเมินตนเอง การให้เพื่อนประเมินเพื่อน หรือให้ผู้ปกครอง ประเมินก็ได้ สิ่งสำคัญที่สุดในการประเมินเพื่อพัฒนา คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนในลักษณะ คำแนะนำที่เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ทำให้เกิดการเรียนรู้พอกพูน แก้ไขความคิด ความเข้าใจ เดิมที่ไม่ถูกต้องตลอดจนให้นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมายในการพัฒนาตนได้

ในการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น แม้ว่าครูจะนำนักเรียนต่างชั้นมาจัดการเรียนการสอนร่วมกัน แต่ในการวัดและประเมินความสามารถของนักเรียนครูผู้สอนต้องสามารถตอบคำถามได้ว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความสามารถ มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง มีจุดเด่น ใด ๆ สามารถแบ่งกลุ่มเพื่อจัดกิจกรรมเรียนรู้ จัดสื่อ อุปกรณ์ แบบฝึกหัด ฯลฯ ช่วยเหลือนักเรียน ได้ตรงตามความรู้ความสามารถที่แท้จริง

2) การวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนานักเรียน

การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน เป็นการประเมินสรุปผลการ เรียนรู้ (Summative Assessment) ซึ่งมีหลายระดับ ได้แก่ เมื่อเรียนจบรายวิชาเพื่อตัดสินให้คะแนน หรือให้ระดับผลการเรียน ให้การรับรองความรู้ความสามารถของนักเรียน เป็นการประเมินความรู้ ทักษะ ประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรม พัฒนานักเรียน ผลจากการวัดและประเมินผลนี้โรงเรียนสามารถนำไปใช้เป็นฐานในการเรียนการสอน

และคุณภาพของนักเรียนให้ได้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนชั้น กรณีที่นักเรียนไม่ผ่านการเรียนรู้ต้องจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมและจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ ด้วย ทั้งนี้ในการวัดและประเมินผลต้องให้ออกาสนักเรียนแสดงความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลาย และพิจารณาตัดสินบนพื้นฐานของเกณฑ์ผลการปฏิบัติมากกว่าใช้เปรียบเทียบระหว่างนักเรียน

การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนในการสอนแบบคละชั้น แม้ว่าจะมีการจัดกิจกรรมร่วมเด็กต่างชั้น แต่การวัดและประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนก็ต้องดำเนินการตาม ระดับชั้นที่นักเรียนเรียน และดำเนินการที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น หมายถึง พฤติกรรม/การปฏิบัติของครูผู้สอนในเรื่องการใช้วิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อติดตาม ตรวจสอบ วัดและประเมินความรู้ ของนักเรียนในการวัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

5.1.6 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นเป็นการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนได้มาเรียนด้วยกันเป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ขึ้นในชั้นเรียน การจัดการเรียนการสอนนี้มีประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ได้แก่ นักเรียน ครู และผู้ปกครอง ดังนี้

1) ประโยชน์ต่อนักเรียน

การจัดห้องเรียนแบบคละชั้นจัดขึ้นมาเพื่อตอบสนองความหลากหลายของนักเรียนซึ่งมีนักเรียนหลายระดับชั้นและอายุต่างกัน ทำให้ช่วงของการเรียนรู้ ขึ้นพัฒนาการ ความถนัดความสนใจ บุคลิกภาพ ประสบการณ์กว้างขึ้น ดังนั้นในห้องเรียนจึงไม่ใช่ห้องเรียนที่มีลักษณะเดียวเพื่อตอบสนองลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะ การจัดชั้นเรียนแบบคละชั้นมีประโยชน์ต่อนักเรียนดังนี้

(1) การจัดห้องเรียนแบบคละชั้นตระหนักและให้ความสำคัญต่อขั้นพัฒนาการ และระดับการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียน เน้นความสำคัญไปที่การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล การแข่งขันมีน้อยเพราะนักเรียนจะตระหนักและยอมรับในความแตกต่างทางการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล นักเรียนจะเรียนรู้ที่จะกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ การประเมินและสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง

(2) การจัดห้องเรียนแบบคละชั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับความรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่อายุมากกว่าและน้อยกว่า นักเรียนที่อายุน้อยกว่าจะเรียนรู้ความรู้ที่กว้างขวางขึ้นจากเพื่อนร่วมชั้นที่อายุมากกว่า เรียนรู้ทักษะและพฤติกรรมจากตัวแบบที่อายุมากกว่า ส่วนนักเรียนที่อายุมากกว่าจะพัฒนาความสามารถในด้านบทบาทความเป็นผู้นำและพูดอธิบายความหมายได้ชัดเจนเมื่อร่วมเรียนรู้กับนักเรียนที่อายุน้อยกว่า ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักเรียนที่อายุน้อยกว่าไม่ต้องเรียนอย่างโดดเดี่ยว

(3) การจัดห้องเรียนแบบคละชั้นช่วยทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง นักเรียนทุกคนต่างได้รับการคาดหวังที่จะบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้และเวลาอาจเปลี่ยนแปลงไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล

(4) การจัดห้องเรียนแบบคละชั้นจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครูพัฒนาไปด้วยดี เพราะนักเรียนจะได้อยู่กับครูคนเดียวกันมากกว่าหนึ่งปี

2) ประโยชน์ต่อครู

การจัดการเรียนแบบคละชั้นเป็นการสอนนักเรียนที่มีระดับพัฒนาการและความสามารถแตกต่างกัน โดยที่ครูได้สอนนักเรียนเป็นเวลานาน จึงทำให้การสอนในห้องเรียนแบบคละชั้นมีประโยชน์ต่อครู ดังนี้

(1) ครูมีเวลามากกว่าในการพัฒนาความเข้าใจนักเรียน สามารถวางแผนการสอนนักเรียนตามระดับพัฒนาการ และมีความเข้าใจนักเรียนแต่ละคนเป็นอย่างดีทั้งในด้านบุคลิกภาพ ความสนใจและลีลาการเรียนรู้

(2) ครูสามารถพัฒนาผู้ปกครองให้เป็นอาสาสมัครที่ทำงานร่วมกับครูจากการทำงานกับนักเรียนและผู้ปกครองเป็นระยะเวลาหลายปี ทำให้ผู้ปกครองรู้สึกมั่นใจเพราะรู้จักกับครูมากขึ้น ดังนั้นในห้องเรียนแบบคละชั้นครูจึงมีโอกาสทำงานกับครอบครัวของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

สรุป การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น หมายถึง การจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนต่างชั้น ต่างกลุ่มอายุ ซึ่งมีความแตกต่างกัน นำมาจัดการเรียนรู้พร้อมกันเป็นชั้น เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ขึ้นในชั้นเรียน โดยครูใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นนั้นมีความแตกต่างกับการจัดการเรียนรู้แบบระดับชั้น อีกทั้งการวัดและประเมินผลก็ต้องดำเนินการตามตามสภาพจริงในระดับชั้นที่นักเรียนเรียน

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

วิจิตร ทองโคกสี (2555) ทำการวิจัยผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนคละชั้น โรงเรียนบ้านหัวดง ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้สำหรับชั้นเรียนคละชั้น มีคะแนนผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 74.88 และนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 75.00 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 75.25 และนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 ทั้ง 2 ระดับชั้น

สัมฤทธิ์ สันเต (2560) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 80.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกด้านมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 ทุกด้าน อีกทั้งผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้กิจกรรมการ

เรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก พบว่า นักเรียน ครูผู้สอน และ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

กิ่งเพชร ส่งเสริม (2552) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา มีความมุ่งหมายเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้น ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัย 1. การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา ประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล 2. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับดี และ 3. ความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษาของครู ผู้บริหาร นักเรียนและผู้ปกครอง พบว่า ครู ผู้บริหารนักเรียนและผู้ปกครอง มีความพึงพอใจต่อรูปแบบในแต่ละด้านและรวมอยู่ในระดับมาก

จากงานวิจัย แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นเป็นการส่งเสริมทักษะความสามารถของนักเรียนที่มีระดับความสามารถ วัย อายุ รวมถึงบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน อีกทั้งเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งผลให้ทุกฝ่ายเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน ที่นักเรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จึงเหมาะแก่การนำมาจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ที่เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

6.1.1 ความหมายของความพึงพอใจ

การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้เกิดความรักหรือเจตคติที่ดีต่อการเรียนนั้น บุคคลจะเกิดความพึงพอใจนั้นจะต้องมีการจูงใจให้เกิดขึ้น โดยนักวิชาการได้ให้ความหมายของ “ความพึงพอใจ” ไว้หลายประการ ดังนี้

Good (1973, หน้า 320, อ้างอิงใน กนกวรรณ กอกหวาน, 2554, หน้า 49) กล่าวถึงความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกพอใจซึ่งเป็นผลจากความสนใจและเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

กิติมา ปรีดีติติก (2529, หน้า 321) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเขาได้ และกล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับพื้นฐานความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์ว่า หากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งมาสโลว์ได้แบ่งความต้องการพื้นฐาน ออกเป็น 5 ชั้น คือ

- 1) ความต้องการทางร่างกาย
- 2) ความต้องการความปลอดภัย
- 3) ความต้องการทางสังคม
- 4) ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากสังคม
- 5) ความต้องการความสมหวังในชีวิต

เท็ดคักดี เดซคง (2542, หน้า 148) กล่าวว่า ความพึงพอใจมาจากความคาดหวังและการ เปรียบเทียบจากความหมายของความพึงพอใจในบุคคลต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่บุคคลเกิดความชอบ รู้สึกสนใจและสบายใจเมื่อได้รับสิ่งที่ทำให้ตนเองรู้สึกดีหรือได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (2530, หน้า 9) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจ โดยการสรุปเนื้อความได้ว่า ความพึงพอใจเกิดจากการตอบสนองความต้องการของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 อย่าง ดังนี้

- 1) ความต้องการภายนอก หรือความต้องการทางกายภาพ เช่น ความสะดวกสบายใน สถานที่ทำงาน ความมั่นคงในหน้าที่การงาน การได้ทำงานที่ตนถนัด เป็นต้น
  - 2) ความต้องการภายใน หรือความต้องการทางจิตใจ เช่น ความเป็นเพื่อน การเป็นที่ ยอมรับและได้รับความไว้วางใจจากผู้ร่วมงาน การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เป็นต้น
- ความต้องการของคนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ยากที่จะกำหนดลงไปตายตัวได้ การเปลี่ยนแปลงนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ ฯลฯ ซึ่งมีได้อยู่คงที่รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเช่นกัน

จากความคิดเห็นของนักวิชาการเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ สบายใจที่เกิดขึ้นกับบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ๆ และการที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในสิ่งหนึ่ง ๆ ได้ อาจมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มากระตุ้นให้เกิดความรัก ความชอบ หรือเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ๆ เช่น แรงจูงใจ หรือเกิดจากการได้รับตอบสนองความต้องการของบุคคล เช่น การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย หรือจิตใจ เป็นต้น

6.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างสภาพทางจิตใจกับผลการเรียน จุดที่น่าสนใจจุดหนึ่งคือ การสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่เด็กทุกคน ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้แนวคิดไว้ หลายท่าน ดังนี้

สกินเนอร์ (Skinner. 1972, หน้า 1-59, 96-120, อ้างอิงใน กนกวรรณ กอกหวาน, 2554, หน้า 53) มีความเห็นว่าการปรับพฤติกรรมของคนไม่อาจทำได้โดยเทคโนโลยีทางกายภาพ และชีวภาพเท่านั้น แต่ต้องอาศัยเทคโนโลยีของพฤติกรรม ซึ่งหมายถึงเสรีภาพและความภาคภูมิใจ หมายถึงปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา คือการทำให้คนมีความเป็นตัวของตัวเองมีความรับผิดชอบ ต่อการกระทำของตน เสรีภาพและความภาคภูมิใจ เป็นครรลองของการไปสู่ความเป็นคน

เสรีภาพในความหมายของสกินเนอร์ หมายถึง ความเป็นอิสระจากการควบคุมการ วิเคราะห์และเปลี่ยนหรือปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้แก่สิ่งแวดล้อมนั้น โดยทำให้อำนาจการควบคุมอ่อน ตัวลงจนบุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนมิได้ถูกควบคุมหรือต้องแสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่เนื่องมาจากความ กดดันภายนอกบางอย่าง บุคคลควรได้รับการยกย่องยอมรับในผลสำเร็จของการกระทำ แต่การ กระทำที่ควรได้รับการยกย่องยอมรับมากเท่าไร จะต้องเป็นการกระทำที่ปลอดจากการบังคับหรือสิ่ง ควบคุมใด ๆ มากเท่านั้น นั่นคือสัดส่วนปริมาณของการยกย่องยอมรับที่ให้แก่การกระทำจะเป็นส่วน กลับกับความเด่นหรือความสำคัญของสาเหตุที่จูงใจให้กระทำ

แนวคิดของสกินเนอร์ สรุปได้ว่า เสรีภาพนำไปสู่ความภาคภูมิใจ และความภาคภูมิใจ นำไปสู่ความเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้มีชีวิตรับผิดชอบต่อความคิดตัดสินใจการกระทำและผลที่เกิดขึ้น จากการกระทำของตนเอง และนั่นคือเป้าหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา สิ่งที่สกินเนอร์ ต้องการเน้น คือ การปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของคน ต้องแก้ด้วยเทคโนโลยีของพฤติกรรมเท่านั้นจึง จะสำเร็จ ส่วนการใช้เทคโนโลยีของพฤติกรรมนี้กับใคร อย่างไร ด้วยวิธีไหน ถือเป็นเรื่องของ การตัดสินใจใช้ศาสตร์ ซึ่งต้องอาศัยภูมิปัญญาของผู้ใช้เท่านั้น

บลูม (Bloom. 1967, หน้า 73-76, อ้างอิงใน กนกวรรณ กอกหวาน, 2554, หน้า 55) มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ คาดว่า นักเรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเลือกนั้น ด้วยความกระตือรือร้นพร้อมทั้งความมั่นใจ เราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างของความพร้อมด้านจิตใจได้ชัดเจนจากการปฏิบัติของนักเรียนต่อ งานที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาเลือก หรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ การเล่นเกม หรือเป็นสิ่งที่นักเรียนสมัครใจ และตัดสินใจได้โดยเสรีที่จะเรียน การมีความ กระตือรือร้นและความสนใจ เมื่อเริ่มเรียนจะทำให้นักเรียนเรียนได้เร็วและประสบความสำเร็จสูง อย่างไรก็ตาม บลูมเห็นว่าวิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

อาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการศึกษาเล่าเรียนนั้น เกิดขึ้นจาก องค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้ คือ คุณสมบัติของครู วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผลของครูจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูใน โรงเรียนที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อให้เด็กมีความพึงพอใจ มีความรักและ ความกระตือรือร้นในการเล่าเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของครู มีการให้กำลังใจหรือ เสริมแรงแก่นักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้า การ

สร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคารสถานที่ที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาทุกซักร้อน ปัจจัยความพึงพอใจนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

สุนทรลักษณ์ วรรณชาติ (2549) ได้ทำการศึกษา การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กดที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 88/88 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด ปรากฏว่านักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.41 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจในชุดฝึกทักษะนี้ อยู่ในระดับมาก

วรวิทย์ สินธุระหีส (2553) ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสมโภชกรุงอนุสรณ์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบคละชั้น การศึกษาพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบคละชั้นในด้านการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากเรื่องภาษาไทยในระดับมากที่สุด

สัมฤทธิ์ สันเต (2560) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ครู และผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนครูผู้สอน และ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จากงานวิจัยจะเห็นได้ว่า หากคุณครูมีวิธีการสอน สื่อประกอบการสอนที่มีความเหมาะสมกับนักเรียน ก็จะส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียน เพราะช่วยให้นักเรียนมีทักษะ และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้

ด้วยความสำคัญของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน กล่าวคือ ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ตามอักขรวิธี ออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด และนำไปต่อยอดในการใช้ภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการวิจัยการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในเขตพื้นที่จังหวัดน่าน ประจำปีการศึกษา 2563

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน โดยแบ่งออกเป็น

- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 คน
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 คน
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 คน
- ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน

ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เฉพาะนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ(ไปร) ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

2.2.2 ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

2.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 3 ระดับ แบ่งเนื้อหาตามระดับชั้นที่เรียนร่วมกัน ได้แก่ ระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ระดับละ 10 บท

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 10 แผน

3.3 แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 3 ระดับ เพื่อใช้วัดทักษะของนักเรียนในการอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความ ก่อนเรียน และหลังเรียน ระดับละ 30 คะแนน

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยประเมินทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 20 ข้อ

4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในงานวิจัยการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ผู้วิจัยเริ่มจากการลงพื้นที่สำรวจบริบทของชุมชนสำรวจกิจกรรมการสื่อสาร การใช้ภาษาของคนในชุมชนบ้านน้ำมิด ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดน่าน โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาและการเลือกใช้ภาษาเบื้องต้น และสำรวจปัญหาของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่เรียนในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดน่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ ออกแบบ ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) มีรายละเอียด 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นการศึกษาวิเคราะห์

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) โดยอาศัยแนวคิดและหลักการสร้างแบบฝึกจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมา วิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1.1 ศึกษาตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีการสร้างแบบฝึก และศึกษา แนวคิด ทฤษฎี วิธีในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ

1.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

1.1.3 ลงพื้นที่สำรวจบริบทของชุมชน สำรวจกิจกรรมการสื่อสาร การใช้ภาษา ของคนในชุมชนบ้านน้ำมิด ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดน่าน โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติต่อ ภาษาและการเลือกใช้ภาษาเบื้องต้น

1.1.4 สำรวจปัญหาของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่เรียนในโรงเรียนบ้าน ส้อเด่นพัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดน่าน และทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ(ไปร) (ขนาด อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 23-24) กับ ภาษาไทยมาตรฐาน ได้ข้อสรุป ดังนี้

ระบบหน่วยเสียงของภาษาลัวะ (ไปร) มีความแตกต่างจากหน่วยเสียงของ ภาษาไทยมาตรฐาน โดยหน่วยเสียงของภาษาลัวะ (ไปร) บางหน่วยเสียงไม่ปรากฏ เมื่อเทียบกับหน่วย เสียงของภาษาไทยมาตรฐาน สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้ (ตารางการเปรียบเทียบระบบภาษา หน้า 43- 47)

1) หน่วยเสียงพยัญชนะต้น ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียง /f/, /s/, /ç/ ซึ่งในภาษาไทยเขียนแทนด้วยตัวอักษร ฟ, พ, ซ, ส, ช, ศ ,ฉ, ช, ฉ และมีปัญหาในการออก เสียงในหน่วยเสียง /r/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยตัวอักษร ร โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ ขนาด อินทจามรรักษ์ (2562, หน้า 96)

2) หน่วยเสียงสระ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียงสระ /iia/, /uua/, /uua/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยสระ เอีย, เอือ, อัว

3) หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียง พยัญชนะควบกล้ำ /tr/, /kw/ และ /k'w/ ซึ่งในภาษาไทย เขียนแทนด้วยพยัญชนะควบกล้ำ ตร, กว และ ขว/คว

4) หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ภาษาลัวะ (ไปร) ไม่ปรากฏหน่วยเสียง วรรณยุกต์ สามัญ เอก โท ตรี และจัตวา

1.1.5 ศึกษา สังเคราะห์คำศัพท์จากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอน ภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งเอกสารแบบเรียน ภาษาไทย

1.2 ขั้นตอนการออกแบบ

1.2.1 ในขั้นตอนการออกแบบ ผู้วิจัยได้เริ่มจากการออกแบบและสร้างแบบสอบถาม ทัศนคติต่อภาษาและการเลือกใช้ภาษาของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่เรียนในโรงเรียนบ้าน ส้อเด่น พัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดน่าน โดยประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัว ทัศนคติต่อ

ภาษา และการเลือกใช้ภาษา เพื่อนำไปสู่การออกแบบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

1.2.2 นำข้อมูลจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) (ขนาด อินทจามรรัช, 2552, หน้า 23–24) กับภาษาไทย มาตรฐาน แล้วสังเคราะห์คำศัพท์จากบัญชีคำพื้นฐานโดยแบ่งเนื้อหาตามระดับชั้นที่เรียนร่วมกัน ได้แก่ ระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–2 ระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3–4 ระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5–6 รวมเป็น 3 ระดับ แล้วนำมาออกแบบเนื้อหา แยกเป็นหมวดหมู่ ได้แก่ คำศัพท์ ประโยค และข้อความ ระดับละ 10 บท ได้แก่

- บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ
- บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฉ
- บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ
- บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร
- บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว
- บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร
- บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว
- บทที่ 8 เรื่อง สระ เอีย, เอือ, อัว
- บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์
- บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)

1.2.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ รวมถึงการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องเหมาะสมกัน

1.2.4 จัดทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ตามเนื้อหาที่ออกแบบไว้

1.3 ชั้นการพัฒนา

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติ พันธุ์ลัวะ (ไปร) ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1.3.1 นำแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.3.2 นำแบบฝึกเสริมทักษะเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก หน้า 101) ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมและประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ซึ่งเป็น แบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 102 -103)

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

นำผลจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลผลตามเกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 102 -103) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย การแปลผล

4.51–5.00 เหมาะสมมากที่สุด

3.51–4.50 เหมาะสมมาก

2.51–3.50 เหมาะสมปานกลาง

1.51–2.50 เหมาะสมน้อย

1.00–1.50 เหมาะสมน้อยที่สุด

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ได้ดังนี้ (ภาคผนวก จ หน้า 123-141)

- แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1 มีความเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.56)

- แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 2 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53)

- แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 3 มีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.53)

1.4 ชั้นทดลอง

นำแบบฝึกเสริมทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปหาประสิทธิภาพโดยนำไปทดลองกับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ 1 แบบ 1:1 กับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 3 คน โรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ซึ่งเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4, 6 ระดับชั้นละ 1 คน โดยมีคุณครูผู้สอนเป็นผู้คัดเลือกตามระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อพิจารณาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาและความเหมาะสมของกระบวนการเรียนรู้ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยพบว่า

1) พบคำผิด 3 คำ

2) เลขข้อซ้ำ 1 ตำแหน่ง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการทดลองครั้งที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้

ต่อไป

ครั้งที่ 2 แบบ 1:10 กับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 12 คน โรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ซึ่งเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1–6 ระดับชั้นละ 2 คน โดยมีคุณครูผู้สอนเป็นผู้คัดเลือกตามระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อหาประสิทธิภาพครั้งที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่ามีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย 79.92/77.78 ซึ่งเป็นไปตาม

เกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ โดยให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5% (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2547, หน้า 27) (ภาคผนวก จ หน้า 172)

1.5 ชี้นำไปใช้

จัดเรียงเรียงแบบฝึกเสริมทักษะฉบับสมบูรณ์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ที่ จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) จำนวน 14 คนต่อไป

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 10 แผน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ชั้นศึกษาเอกสาร

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดการจัดการเรียนรู้ตามขอบข่ายตัวชี้วัด เกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียง แล้วคัดเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาจากที่กำหนด

2.1.3 ศึกษาวิธีการสอนที่เน้นนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) เป็นสำคัญเพื่อให้การสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2.1.4 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น เพื่อนำมาออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ชั้นออกแบบ

2.2.1 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง สระ เอีย, เอือ, อัว
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)

2.2.2 ออกแบบกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

- 1) ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) เวลา
- 3) มาตรฐานตัวชี้วัด
- 4) สาระสำคัญ
- 5) จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์
- 6) การจัดการเรียนรู้ โดยออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 ชั้นเรียนรวม โดยเรียนรวมกันทั้ง 6 ระดับชั้น เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาและข้อตกลงเบื้องต้น

เข้าใจเนื้อหาและข้อตกลงเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 2 ชั้นสอนคละชั้น เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงร่วมกัน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในห้อง (Peer support) เพื่อช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม และมีครูคอยชี้แนะ ดังนี้

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 3 ชั้นทดสอบเดี่ยว โดยให้นักเรียนแต่ละคนทดสอบการอ่านเรื่องที่ได้รับการฝึกอ่านในขั้นตอนที่ 2

- 7) สื่อการสอน
- 8) การวัดและประเมินผล
- 9) บันทึกหลังการสอน

2.3 ขั้นพัฒนา

2.3.1 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบรูปแบบมาตรฐานตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผลประเมินผล แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.3.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก หน้า 101) เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบประเมินคุณภาพของแผน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสม ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 102-103)

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

นำผลจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย แล้วแปลผลตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า102-103) ดังนี้

เกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ย การแปลผล

4.51–5.00 เหมาะสมมากที่สุด

3.51–4.50 เหมาะสมมาก

2.51–3.50 เหมาะสมปานกลาง

1.51–2.50 เหมาะสมน้อย

1.00–1.50 เหมาะสมน้อยที่สุด

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น พบว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.55) (ภาคผนวก จ หน้า 142)

2.4 ชั้นทดลอง

นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองควบคู่กับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ 1 แบบ 1:1 กับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 3 คน โรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ซึ่งเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4, 6 ระดับชั้นละ 1 คน โดยมีคุณครูผู้สอนเป็นผู้คัดเลือกตามระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อพิจารณาข้อบกพร่องและความเหมาะสมของกระบวนการเรียนรู้ตามระยะเวลาที่กำหนด โดยพบว่า เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ คาบละ 50 นาที ไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนทีละคน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการทดลองครั้งที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไข และปรับเวลาของแต่ละคาบ เป็น 1 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 แบบ 1:10 กับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 12 คน โรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ซึ่งเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับชั้นละ 2 คน โดยมีคุณครูผู้สอนเป็นผู้คัดเลือกตามระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ผล และสรุปผล นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข

2.5 ชั้นประเมินผล

นำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการศึกษาวิจัยควบคู่กับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 14 คน

3. แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

การสร้างแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) เพื่อใช้วัดทักษะของนักเรียนในการอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความ จำนวน 30 ค่ะแนบ จัดดำเนินการดังนี้

3.1 ชั้นศึกษาเอกสารศึกษาเอกสารและทฤษฎีการวัดประเมินผลการศึกษาและการสร้างแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ชั้นออกแบบ

สร้างแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ในการอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความ ที่เป็นวงคำศัพท์พื้นฐานที่กำหนดในแต่ละระดับชั้นปี โดยประมวลแบบวัดทักษะมาจากแบบฝึกเสริมทักษะ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ระดับละ 30 ค่ะแนบ

3.3 ชั้นพัฒนา

นำแบบวัดทักษะที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่อง และทำการแก้ไข จากนั้น นำแบบวัดทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก หน้า 101) ประเมินความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) ระหว่างแบบวัดทักษะกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่มีค่า 0.5-1.00 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (ปกรณ ประจันบาน, 2553 , หน้า 164)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) ระหว่างแบบวัดทักษะกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) พบว่ามีความสอดคล้องดังนี้ (ภาคผนวก จ หน้า 158)

- แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1 มีค่าความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.93

- แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 2 มีค่าความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.99

- แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 3 มีค่าความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 1.00

ทั้งนี้ พบว่า มีแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 2 ข้อ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.20 และผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้แก้ไข ผู้วิจัยจึงได้แก้ไขตามคำแนะนำดังกล่าว

3.4 ชั้นทดลอง

3.4.1 นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่แก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองกลุ่มเล็ก 1:1 กับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 3 คน โรงเรียนสภากาพัฒนา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ซึ่งเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4, 6 ระดับชั้นละ 1 คน โดยพบว่า

- 1) พบคำผิด 1 คำ
- 2) พบคำซ้ำ 1 คำ
- 3) เลขข้อซ้ำ 1 ตำแหน่ง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการทดลองครั้งที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้

ต่อไป

3.4.2 นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ไปหาคุณภาพกับนักเรียน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภากาพัฒนา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน ที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงมาแล้ว โดยหากนักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน หากอ่านผิด ได้ 0

3.4.2 นำผลการตรวจคะแนนมาคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดเป็นรายข้อ เพื่อคัดเลือกแบบวัดที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.40-1.00 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 –1.00 จำนวน 30 ข้อ

ผลการตรวจคะแนนพบว่า มีแบบวัดบางข้อที่มีค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ส่วนใหญ่มีปัญหาอย่างมากในเรื่องของการอ่านออกเสียงภาษาไทยในบางหน่วยเสียง ซึ่งได้แก่หน่วยเสียง /ร/ ออกเป็น /ล/ และหน่วยเสียง /ช/ ออกเป็น /ซ/ จึงส่งผลให้ไม่สามารถอ่านออกเสียงนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้ค่าความยากง่าย (p) ต่ำ ซึ่งหมายความว่า แบบวัดทักษะมีความยาก แต่เนื่องด้วยผู้วิจัยต้องการแก้ไขปัญหานี้ให้นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ผู้วิจัยจึงนำคำเหล่านี้มาใช้ในการทดสอบ

3.4.3 นำแบบวัดที่คัดเลือกมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทักษะทั้งหมด โดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (ปรกรณ์ ประจันบาน, 2553, หน้า 238) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ (ภาคผนวก จ หน้า 164)

- แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง
- แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง
- แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

3.4.4 นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผ่านเกณฑ์ตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้กับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) แบบ 1:10 โรงเรียนสาคพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ซึ่งเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ระดับชั้นละ 2 คน รวม 12 คน ควบคู่กับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง เพื่อหาประสิทธิภาพ E1/E2 ครั้งที่ 1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่ามีค่าประสิทธิภาพเฉลี่ย 79.92/77.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ โดยให้ถือค่าแปรปรวน 2.5-5% (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2547, หน้า 27) (ภาคผนวก จ หน้า 172)

3.5 ชั้นประเมินผล

นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผ่านเกณฑ์ตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 14 คน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E₁/E₂ ต่อไป

4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มีลักษณะเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ชั้นศึกษาเอกสาร

4.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความพึงพอใจและวิธีสร้างแบบประเมินเพื่อกำหนดกรอบ แนวคิด โครงสร้างแบบประเมิน

4.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องประเมินและกำหนดขอบข่ายของข้อความที่จะสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน

4.2 ชั้นออกแบบ

4.2.1 ออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยคำนึงถึงตัวนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) เป็นสำคัญ แบ่งการประเมินออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น และด้านการวัดและประเมินผล

จำนวน 20 ข้อโดยกำหนดคะแนนเป็นแบบมาตราการประเมิน (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า102 -103)

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.2.2 นำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.2.3 ร่างแบบประเมินตามรูปแบบที่กำหนดโดยให้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ และขอบข่ายของเนื้อหา หลังจากนั้น นำร่างแบบประเมินเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อ ตรวจสอบหาข้อบกพร่องและทำการแก้ไข

4.3 ขั้นพัฒนา

นำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความ สอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจโดยมีเกณฑ์ในการประเมินหาค่าความสอดคล้องดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ตามผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ตามผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดไม่ได้ตามผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้

โดยคัดเลือกข้อประเมินที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (ปกรณ ประจันบาน, 2553 , หน้า 164)

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence : IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจ สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) พบว่ามีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.91 (ภาคผนวก จ หน้า 162)

4.4 ขั้นทดลอง

นำแบบประเมิน 20 ข้อมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้กับ กลุ่มทดลองแบบ 1: 10 จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โรงเรียนสภาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (α -Coefficient) ซึ่งกำหนดค่า 0.70 ขึ้นไป ถือว่ามีความเชื่อมั่น

จากการนำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ไปทดลองใช้ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.97 (ภาคผนวก จ หน้า 164)

4.5 ชั้นประเมินผล

นำแบบประเมินที่แก้ไขปรับปรุงเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบในการจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 14 คน ต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจากการจัดการเรียนการสอนด้วยตนเอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่เรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 14 คน ซึ่งดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อขอลดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บทบาทของนักเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน
3. นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย จำนวน 30 คะแนน ทดสอบนักเรียนก่อนที่จะดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะจำนวน 10 แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยตัวเองและใช้เวลาฝึกแผนละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง
5. นำแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย จำนวน 30 คะแนน ทดสอบนักเรียนหลังดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น เรียบร้อยแล้ว
6. นักเรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
7. นำข้อมูลคะแนนที่ได้จากการทดลองวิจัยไปวิเคราะห์และอภิปรายต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการทดลองผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จากแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ด้วยการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์โดยใช้แบบมาตราการประเมิน (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) เป็นค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (α - Coefficient) ซึ่งผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของ ปกรณ์ ประจันบาน (2553 , หน้า 179)

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ในครั้งนี้ ได้แก่

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2550, หน้า 44-47) ดังนี้

1.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum X_1}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X_1$	แทน คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียน
ของนักเรียนทุกคน	N	แทน จำนวนนักเรียน
	A	แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมในระหว่างเรียน

1.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพท์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum X_2}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพท์
	$\sum X_2$	แทน คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทุกคน
	N	แทน จำนวนนักเรียน
	B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องในการหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย และแบบประเมินความพึงพอใจ สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (โปรแกรม ประจันบาน, 2553 , หน้า 164) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยคำนวณจากสูตร KR-20 ของ Kuder Richardson โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (โปรแกรม ประจันบาน, 2553 , หน้า 238) มีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	P	แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
	q	แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ
	S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้เข้าสอบแต่ละคน

2.3 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2553, หน้า 214)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวน

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2553, หน้า 227-228)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนลบด้วยคะแนนเฉลี่ย
 N แทน จำนวน

2.5 ค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบ ด้วยวิธี Brennan มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 171)

$$r = \frac{R_U R_L}{N}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 U แทน จำนวนผู้สอบตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
 L แทน จำนวนผู้สอบตอบข้อนั้นถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
 N แทน จำนวนผู้ที่สอบทั้งหมด

2.6 ค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบรายข้อ มีสูตรดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, หน้า 166)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน ค่าความยาก
	R	แทน จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

3 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรหาความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (α - Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (ปกรณ์ ประจันบาน, 2553 , หน้า 179) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ
	N	แทน จำนวนข้อคำถามของแบบสอบถามความพึงพอใจ
	S_i^2	แทน ความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น และศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

1. ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ทั้ง 3 ระดับ แบ่งออกเป็น ระดับที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ระดับที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 และระดับที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ระดับที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2			
รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	4.44	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.42	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	4.69	0.49	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	4.24	0.47	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	4.44	0.58	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.56	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	4.38	0.61	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	4.49	0.61	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.42	0.65	มาก
รวม	4.47	0.56	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.56) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก-มากที่สุด ซึ่งถือว่าสามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก จ หน้า 123)

ตาราง 8 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ระดับที่ 2			
รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	4.66	0.52	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.84	0.36	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	4.74	0.48	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	4.24	0.47	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	4.52	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	4.58	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.48	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	4.36	0.61	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	4.52	0.58	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.36	0.61	มาก
รวม	4.53	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก-มากที่สุด ซึ่งถือว่าสามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก จ หน้า 129)

ตาราง 9 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ระดับที่ 3			
รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	4.68	0.51	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.82	0.41	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	4.84	0.33	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	4.48	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	4.58	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	4.62	0.54	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.51	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	4.34	0.64	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	4.58	0.58	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.46	0.61	มาก
รวม	4.59	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก-มากที่สุด ซึ่งถือว่าสามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก จ หน้า 135)

ตาราง 10 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

บทที่	ระดับที่ 1					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ (คะแนนเต็ม 50)							
	1	2	3	4	5			
บทที่ 1	50	46	41	40	47	4.48	0.53	มาก
บทที่ 2	49	48	41	40	47	4.50	0.54	มาก
บทที่ 3	49	45	41	40	47	4.44	0.57	มาก
บทที่ 4	50	46	41	40	47	4.48	0.53	มาก
บทที่ 5	50	48	41	40	47	4.52	0.54	มากที่สุด
บทที่ 6	50	46	41	40	47	4.48	0.53	มาก
บทที่ 7	49	48	41	40	47	4.50	0.55	มาก
บทที่ 8	49	47	42	40	47	4.50	0.54	มาก
บทที่ 9	50	41	42	40	47	4.40	0.61	มาก
บทที่ 10	50	40	43	40	47	4.40	0.64	มาก
รวม	49.6	45.5	41.4	40	47	4.47	0.56	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.56) และเมื่อพิจารณาแต่ละบท พบว่า ทุกบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก-มากที่สุด ซึ่งถือว่าสามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก จ หน้า 123)

ตาราง 11 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3-4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

บทที่	ระดับที่ 2					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ (คะแนนเต็ม 50)							
	1	2	3	4	5			
บทที่ 1	49	46	41	43	48	4.54	0.52	มากที่สุด
บทที่ 2	49	45	41	43	48	4.52	0.52	มากที่สุด
บทที่ 3	49	47	41	43	48	4.56	0.53	มากที่สุด
บทที่ 4	50	45	41	43	48	4.54	0.52	มากที่สุด
บทที่ 5	49	46	41	43	48	4.54	0.53	มากที่สุด
บทที่ 6	49	43	41	43	48	4.48	0.58	มาก
บทที่ 7	50	45	41	43	48	4.54	0.52	มากที่สุด
บทที่ 8	50	46	41	43	48	4.56	0.52	มากที่สุด
บทที่ 9	50	41	42	43	48	4.48	0.56	มาก
บทที่ 10	50	44	42	43	48	4.54	0.47	มากที่สุด
รวม	49.5	44.8	41.2	43	48	4.53	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 11 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 2 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาแต่ละบท พบว่า ทุกบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก-มากที่สุด ซึ่งถือว่าสามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก จ หน้า 129)

ตาราง 12 แสดงผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

บทที่	ระดับที่ 3					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ (คะแนนเต็ม 50)							
	1	2	3	4	5			
บทที่ 1	50	43	42	43	49	4.54	0.50	มากที่สุด
บทที่ 2	50	46	42	43	49	4.60	0.52	มากที่สุด
บทที่ 3	50	46	42	43	49	4.60	0.44	มากที่สุด
บทที่ 4	50	48	42	43	49	4.64	0.52	มากที่สุด
บทที่ 5	50	48	40	43	49	4.60	0.53	มากที่สุด
บทที่ 6	50	48	44	43	49	4.68	0.50	มากที่สุด
บทที่ 7	50	47	43	43	49	4.64	0.52	มากที่สุด
บทที่ 8	50	47	41	43	49	4.60	0.48	มากที่สุด
บทที่ 9	50	41	41	43	49	4.48	0.61	มาก
บทที่ 10	50	41	43	43	49	4.52	0.63	มากที่สุด
รวม	50	45.5	42	43	49	4.59	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) บทที่ 1-10 ของระดับที่ 3 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.53) และเมื่อพิจารณาแต่ละบท พบว่า ทุกบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก-มากที่สุด ซึ่งถือว่าสามารถนำไปทดลองใช้ได้ (ภาคผนวก จ หน้า 135)

2. ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 14 คน มีรายละเอียดดังตาราง 13 ดังนี้

ตาราง 13 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 14 คน

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	หลังเรียน
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5		
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	100	30
คะแนนเฉลี่ย	9.14	8.21	8.64	8.71	7.43		
เฉลี่ยร้อยละ	91.43	82.14	86.43	87.14	74.29		
E_1/E_2							

ตาราง 13 (ต่อ) แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 14 คน

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน					รวม	หลังเรียน
	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10		
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	100	30
คะแนนเฉลี่ย	8.64	8.79	8.57	8.93	8.79	85.86	24.71
เฉลี่ยร้อยละ	86.43	87.86	85.71	89.29	87.86	85.86	82.38
E_1/E_2	85.86						82.38

จากตาราง 13 พบว่า ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) มีค่าเท่ากับ 85.86/82.38 แสดงว่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ จึงสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ (ภาคผนวก จ หน้า 173)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 14 คน มีรายละเอียดดังตาราง 14 ดังนี้

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 14 คน

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	17.86	2.74	6.86	1.66	15.48 *	0.0000
หลังเรียน	24.71	2.13				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 คะแนน และ 24.71 คะแนน โดยคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาคผนวก จ หน้า 175)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น จำนวน 14 คน มีรายละเอียดดังตาราง 15 ดังนี้

ตาราง 15 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.74	0.47	มากที่สุด
ด้านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง	4.81	0.36	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น	4.74	0.42	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.80	0.34	มากที่สุด
วิเคราะห์ภาพรวม	4.78	0.22	มากที่สุด

จากตาราง 15 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ด้านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ค่าเฉลี่ยรวม 4.81 ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยรวม 4.80 ด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยรวม 4.74 และด้านการจัดการเรียนรู้แบบคณะชั้น ค่าเฉลี่ยรวม 4.74 ตามลำดับ (ภาคผนวก จ หน้า 177)

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัย คือ นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอลำปาง จังหวัดน่าน ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เฉพาะนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 3 ระดับ ระดับละ 10 บท 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 10 แผน 3) แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 3 ระดับ ระดับละ 30 ข้อ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มี จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) และการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) ทั้ง 3 ระดับ แบ่งออกเป็น ระดับที่ 1 มีคุณภาพมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.56) ระดับที่ 2 มีคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53) และระดับที่ 3 มีคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.53) และเมื่อนำไปใช้ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.86/82.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้ แบบคละชั้น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 คะแนน และ 24.71 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.52 และ 82.38 ตามลำดับ โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ด้านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ค่าเฉลี่ยรวม 4.81 ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยรวม 4.80 ด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยรวม 4.74 และด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ค่าเฉลี่ยรวม 4.74 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลการวิจัย 3 ประการ คือ 1) การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ ลัวะ (ไปร) ทั้ง 3 ระดับ แบ่งออกเป็น ระดับที่ 1 มีคุณภาพมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.56) ระดับที่ 2 มีคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.53) และระดับที่ 3 มีคุณภาพมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.53) และเมื่อนำไปใช้ พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.86/82.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องด้วยผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะขึ้นตามหลักการสร้างที่มีการวางแผนเป็นอย่างดี และพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาตำรา

เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี วิธีในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) แล้วลงพื้นที่สำรวจบริบทของชุมชน สำรวจกิจกรรมการสื่อสาร การใช้ภาษาของคนในชุมชนบ้านน้ำมิด ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร และใช้แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาและการเลือกใช้ภาษาเบื้องต้น สำรวจปัญหาของนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่เรียนในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร โดยประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัว ทัศนคติต่อภาษา และการเลือกใช้ภาษา และที่สำคัญผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ของภาษาลัวะ (ไปร) (ชนชาติ อินทจามรรักษ์, 2552, หน้า 23-24) กับภาษาไทยมาตรฐาน จนได้ข้อสรุปความแตกต่างของทั้ง 2 ภาษา นำมาสู่การสังเคราะห์คำศัพท์จากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 รวมทั้งเอกสารแบบเรียนภาษาไทย เพื่อนำมาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 รวมเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งเนื้อหาออกเป็นหมวดหมู่ ได้แก่ คำศัพท์ ประโยค และข้อความ จากนั้นจึงนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วจึงนำแบบฝึกเสริมทักษะเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมและประเมินคุณภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ และนำมาสู่การปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง จึงจะนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มทดลองแบบ 1:1 จำนวน 3 คน และแบบ 1:10 จำนวน 12 คน เพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้และปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมที่สุด ก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 14 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบคลัสเตอร์ตามที่ออกแบบไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นกระบวนการฝึกจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการจัดลำดับขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปหายากตามกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน และมีกิจกรรมให้ฝึกหัดอย่างต่อเนื่อง โดยแบบฝึกเสริมทักษะเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนวิชาทักษะดังเช่นวิชาภาษาไทย ดังที่ กรมวิชาการ (2545, หน้า 8) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับวิชาทักษะ ฉะนั้น การสอนภาษาไทยจึงต้องมีการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทำซ้ำ ๆ จนเกิดเป็นทักษะและความชำนาญ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จริลักษ์ณ์ จิรวินุรณ์ (2544) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่เป็นปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอำนวยการกนกศิโรนุสรณ์ จำนวน 15 คน พบว่า การสอนซ่อมเสริมแบบเล่นปนเรียนร่วมกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.90/83.03 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และงานวิจัยของ วัชร ทาวงศ์ (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและ

การเขียนตัวสะกดท้ายคำ สำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขา ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 96.69/93.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 คะแนน และ 24.71 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.52 และ 82.38 ตามลำดับ โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) สร้างขึ้นตามหลักการสร้างที่มีการวางแผนเป็นอย่างดี คือ วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุ ศึกษาเอกสารและหลักการที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาออกแบบและสร้างเป็นแบบฝึกที่สามารถแก้ไขปัญหาและเหมาะสมกับนักเรียนตามองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องและตรงกับจุดประสงค์ สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้เวลาฝึกให้เหมาะสม มีรูปแบบที่น่าสนใจ มีคำอธิบายชัดเจน มีสีสันทันและภาพประกอบ ตัวอักษรเหมาะสมกับวัย ตลอดจนคำนึงถึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ และมีการเสริมแรงให้แก่ผู้เรียนด้วย จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจและตั้งใจฝึกฝนจนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของตนเองได้

นอกจากมีการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงที่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้จะใช้วิธีการสอนแบบคละชั้น คือให้นักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในแต่ละระดับชั้นมาเรียนรู้ร่วมกันเพื่อช่วยเหลือกัน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในห้อง (Peer support) และมีครูเป็นผู้แนะแนวทาง แนะนำการฝึกออกเสียงของแต่ละให้ถูกต้อง ชัดเจน การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นนี้ มีแนวคิดพื้นฐานที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มย่อย สอดคล้องกับกับแนวคิดเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 4) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น สามารถใช้ได้กับโรงเรียนที่มีนักเรียนที่ระดับความสามารถต่างกัน ตลอดจนมีความต้องการเรียนรู้และมีลักษณะการเรียนรู้ (Learning Styles) เฉพาะบุคคล การวัดและประเมินผลก็ต้องดำเนินการตามตามสภาพจริงในช่วงชั้นที่นักเรียนเรียน โดยข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น คือ ช่วยให้นักเรียนทุกคนได้มาเรียนรู้ด้วยกันเป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ขึ้นในชั้นเรียน ให้มีความสำคัญต่อขั้นพัฒนาการและระดับการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียน ทำให้นักเรียนตระหนักและยอมรับในความแตกต่างทางการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่งผลให้มีแรงจูงใจในการฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงจนมีพัฒนาการที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัย

ของ วิจิตร ทองโคกสี (2555) ที่ทำการวิจัยผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละชั้น โรงเรียนบ้านหัวดง ตำบลบ้านขาม อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้สำหรับชั้นเรียนแต่ละชั้น มีคะแนนผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 74.88 และนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 75.00 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนผลการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 75.25 และนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 81.82 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 ทั้ง 2 ระดับชั้น และงานวิจัยของ สัมฤทธิ์ สันเต (2560) ที่ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกด้านมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 75 ทุกด้าน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.22) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ด้านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ค่าเฉลี่ยรวม 4.81 ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยรวม 4.80 ด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ยรวม 4.74 และด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ค่าเฉลี่ยรวม 4.74 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ ทั้งนี้เนื่องด้วยแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้เป็นอย่างดี สังเกตได้จากคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนฝึก เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546, หน้า 13) ที่กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะทางภาษา และการประสมผลสำเร็จดังกล่าวจึงส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรลักษณ์ วรรณชาติ (2549) ที่ได้ทำการศึกษการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กดที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน 88/88 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด พบว่านักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะโดยคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.41 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจในชุดฝึกทักษะนี้ อยู่ในระดับมาก

อีกทั้งอาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนนั้น เกิดขึ้นจากองค์ประกอบอื่นอีก ได้แก่ คุณสมบัติของครู วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลของครู รวมถึงการใช้จิตวิทยาเชิงบวก มีการให้กำลังใจหรือเสริมแรงแก่นักเรียน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เคารพในความต่างและชนเผ่าของนักเรียน สภาพแวดล้อมมีความเหมาะสม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ให้เสรีภาพในการฝึก รวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา ปัจจัยเหล่านี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ก็คือวิธีการสอนแบบคละชั้น เพราะช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีการปฏิสัมพันธ์และมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการสร้างความรู้ ทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจและกล้าอ่านออกเสียงภาษาไทยเมื่อฝึกกับเพื่อนในกลุ่ม สอดคล้องกับ วรวิทย์ สิ้นธุระหัส (2553) ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสมโภชกรุงอนุสรณ์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบคละชั้น การศึกษาพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบคละชั้นในด้านการสร้างความรู้ด้วยตนเอง การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากเรื่องภาษาไทยในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนสามารถใช้แนวการจัดการเรียนการสอนของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปประกอบการสอนภาษาไทยสำหรับชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ดีขึ้น
2. ครูผู้สอนควรศึกษาคำชี้แจง ขั้นตอนในการใช้แบบฝึกเสริมทักษะให้ชัดเจน และควรชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์ ขั้นตอน และรูปแบบการฝึก ตลอดจนการวัดและประเมินผลให้ชัดเจน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับชั้น และมีขั้นตอนที่ไม่เหมือนการจัดการเรียนการสอนทั่วไป
3. ผู้สอนควรใช้จิตวิทยาเชิงบวกกับนักเรียน มีการพูดให้กำลังใจ เสริมแรงทางบวก สอนให้เคารพความแตกต่างทางภาษา และส่งเสริมให้นักเรียนภูมิใจในภาษาของตนเอง เพื่อให้นักเรียนรู้สึกกล้าและมั่นใจในการออกเสียง
4. ควรปลูกฝังทักษะ คุณธรรม จริยธรรมระหว่างการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เช่น ความสามัคคีในการทำงานเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้นต้องอาศัยทักษะ คุณธรรม จริยธรรมเหล่านี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น แยกออกเป็น 3 ระดับ
2. ควรสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากปัจจุบันมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สื่อในรูปแบบอื่น เช่น สื่อมัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพราะเป็นสื่อที่มีภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียง เพลง หรือวิดีโอ ประกอบ จะช่วยให้สื่อมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
4. อาจมีการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (มัล) ร่วมด้วย เนื่องจากกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ มี 2 กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ ลัวะ (มัล) กับลัวะ (ไปร) ทั้งนี้ผู้วิจัยอาจต้องมีการวิเคราะห์ระบบภาษา (Contrastive Analysis) เพิ่ม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ กอกหวาน. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง สำนวนไทย โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย. (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544ข). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ. (2545). คู่มือการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). เรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยระดับประถมศึกษาในภาควิชาประถมศึกษา. สัมมนาประถมศึกษาสัมพันธ์ ครั้งที่ 15. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). การบริหารจัดการชั้นเรียนแบบคละชั้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2551). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กาชัย ทองหล่อ. (2552). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- กาญจนา ปราศรัย. (2557). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย มาตรฐานแม่กกแม่กน แม่กค สำหรับนักเรียนชาวไทยภูเขา (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กิ่งเพชร ส่งเสริม. (2552). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กมีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุขฎฐิบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กิติมา ปรีดีติลล. (2529). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ: ธนะการพิมพ์.
- เกศแก้ว เพ็งพริ้ง. (2547). ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำกฏอักษรวิธีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- คงเดช กี่สุขพันธ์. (2561). การศึกษาโดยใช้ภาษาแม่เป็นฐาน สร้างโอกาสที่เท่าเทียม ในการเรียนรู้ให้กับเด็กชาติพันธุ์. สืบค้น 25 สิงหาคม 2563, จาก <https://www.unicef.org/thailand/th>.
- คุณวัฒน์ สมบูรณ์. (2555). ปัญหาและความต้องการในการบริหารจัดการของโรงเรียนขนาดเล็กที่จัดการเรียนรู้แบบคละชั้น (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). เพาะ: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- งามพิศ สัตย์สงวน. (2535). การวิจัยทางมานุษยวิทยา. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์.
- จรีลักษณ์ จีรวินธุ์. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมแบบเล่นปนเรียน (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จักรพันธ์ กังวาฬ. (2540). ส่งวิญญาณสู่สวรรค์ในพิธีศพชาวลัวะ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารคดี.
- จินดา คาทริง. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกสะกดคำโดยใช้ภาพประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- จิรัฐติกาล ไชยา. (2557). พลวัตในสิทธิการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนลัวะ กรณีศึกษา บ้านน้ำมิด ตำบลเปือ อำเภอยะลา จังหวัดน่าน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จूरรัตน์ ทองพานิชย์. (2538). การสร้างแบบฝึกแก้ไขการออกเสียงภาษาไทยที่เป็นปัญหาสำหรับเด็กนักเรียนที่พูดภาษาพวน (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชญัญ วงษ์วิภาค. (2530). ชาวน่าน คนหม่มาก และคนกลุ่มน้อยในเมืองน่าน. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
- ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2552). เส้นทางสู่การเป็นภาษาวรรณยุกต์ของภาษามลไปที่พูดในจังหวัดน่าน (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต), กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมนาด อินทจามรรักษ์ (2562). การออกเสียงภาษาไทยของผู้พูดภาษาลัวะ จังหวัดน่าน: การศึกษาทางกลศาสตร์. พิษณุโลก: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชลธิรา สัตยวัฒน์. (2530). ลัวะเมืองน่าน. กรุงเทพฯ: อมรินทร์ พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2547). *เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2537). *พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว*. สืบค้น 10 กันยายน 2563, จาก <https://www.attth.org>.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เมธีทิปส์.
- ณัฐวัฒน์ ทองเกลียว. (2545). *การสร้างหนังสือและแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณิชภัทร สุขเกษม. (2554). *ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนคละชั้น*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). *นวัตกรรมการศึกษา ชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี่.
- ทวี ประทีปแสง. (2542). *พิธีกรรมและความเชื่อในการประกอบอาชีพเกษตรของชาวลัวะ บ้านเตี้ยกลางในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา จังหวัดน่าน* (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิพย์สุดา จงกล. (2541). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). *ศาสตร์การสอนเพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: บพิธจำกัด.
- ทิตนา แคมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทิดศักดิ์ เดชคง. (2542). *จากความฉลาดทางอารมณ์สู่สติและปัญญา*. กรุงเทพฯ: มติชน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชฤตภณ สุวรรณรักษ์. (2549). *การพัฒนาแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 1 โรงเรียนพุทธบูชา (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัญญรัตน์ ศรีประเสริฐ. (2558). *ปัญหาการจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้นในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. (2550). *ศัพทานุกรม 15 ภาษาที่พูดในจังหวัดน่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. (2627). *บรรณานุกรมภาษาชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ. (2645). *ภาษาไทยหลากหลายสำเนียง*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพดล จันท์เพ็ญ. (2531). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- นฤมล มหาไพบูลย์. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กนของนักศึกษาชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง โดยใช้แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษณ์. (2546). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บรรหาร บุญจำเริญ (2547). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำที่ออกเสียงไม่ตรงกับรูปวรรณยุกต์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บันลือ พุกกะวัน (2530). *อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา: แนวบูรณาการทางการสอน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พุกกะวัน (2532). *สอนอ่านให้เสริมสร้างกระบวนการคิด*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บันลือ พุกกะวัน (2544). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญรวม งามคณะ. (2555). *การพัฒนาการอ่านสรุปความโดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ปกรณ ประจันบาน. (2553). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529). *อ่านเขียนคำไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2532). *รายงานการวิจัยการศึกษากิจกรรมทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเสริฐ เขยชิด. (2518). *แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” และ “ล” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี อยู่คง. (2546). *การพัฒนาชุดทักษะการอ่าน เพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: ราชภัฏอุบลราชธานี.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2537). *พื้นฐานของการใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2540). *วิพากษ์การใช้ภาษาไทย ปากกาขนก สังกะสี และจับตาภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียา โนแก้ว และ ประนุท สุขศรี. (2548). *รายงานการวิจัย เรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- เผชิญ กิจระการ. (2542). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณี ชูทัย. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: วรวิทย์การพิมพ์.
- พัชรี พลาวงค์. (2548). *เทคนิคและวิธีสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ*. วารสารรามคำแหง. (ฉบับที่ 3), หน้า 28-39.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เพ็ญศรี อิมประไพ. (2530). การศึกษาความบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและการสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพฯ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภัทธิตยา ยิมเรวัต และสุริยา รัตนกุล. (2541). สารานุกรมชาติพันธุ์: ลัวะ. สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภูเบศ วีโรทัย. (2528). “ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับชาวเขาเผ่าลัวะ.” ข่าวสารสถาบันวิจัยชาวเขา. เชียงใหม่: ลานนาสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2541). เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มาลินี ระถิ. (2547). การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 เรื่องของดีเมืองมหาสารคาม (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยสารคาม.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2527). แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ. ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ. ศ. 2554. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุสลาณ สาแม และเปรมินทร์ คาระวี (2558). พฤติกรรมการออกเสียงพยางค์หนัก-เบา ของการสอนแบบฟัง-พูด ร่วมกับการสอนความรู้ทางสัทศาสตร์. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 กันยายน 2555, หน้า 93-108.
- วรรณมา แซ่ตั้ง. (2542). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรวิทย์ สีนธะหัทส. (2553). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบคณะชั้น (ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชร ทวางศ์. (2549). การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนตัวสะกดท้ายคำ สำหรับนักศึกษาชาวไทยภูเขา (การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ.
- วิจิตร ทองโคกสี. (2555). ผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ที่เรียนด้วยหน่วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนคณะชั้น. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชาสัมมนาหลักสูตรและการสอน ภาษาไทย. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรัตน์ จุติประภาค. (2542). การสร้างแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วีไลวรรณ วิเศษน้อย. (2522). แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล และ ว สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชินูทิศอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วีณา วงศ์ศรีเผือก. (2546 ก). ภาษาไทย ป.1. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ศิริณี แพทอง. (2552). การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย เรื่อง การประสมสระเดี่ยว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. รายงานวิจัย, เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศิริลักษณ์ ยังศิริ. (2549). การศึกษาและพัฒนาซีดี-รอม เสริมความรู้ เรื่อง “พิ” ของชาวลัวะ: กรณีศึกษาชาวลัวะบ้านชี ตำบลเชียงกลาง อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริลักษณ์ สกลวิทย์. (2545). การฝึกออกเสียงและการเขียนสกดคำที่สะกดด้วยแม่กดสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริวรรณ ฉายะเกษตริณ. (2547). *คุยกับหมอภาษา*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (2550). *สรุปผลการดำเนินการจัดการความรู้ (KM) ประจำปี 2550*. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สนิท สัตโยภาส. (2531). *การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมนักเรียนชาวเขา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาการออกเสียงตัวสะกดไม่ชัดเจน* (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: สหวิทยาลัยล้านนา.
- สนิท สัตโยภาส. (2542). *การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2539). *หลักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน แกรมมี.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. (2530). *ความพึงพอใจของบุคคลากรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในโรงเรียน*. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สัมฤทธิ์ สันเต. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สายวาริน ทาหาร. (2553). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดท้ายคำโดยใช้เกมของนักเรียนชาวเขาเผ่าปกากะญอ* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2546). *รายงานวิจัยปฏิบัติการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *การจัดการเรียนรู้คละชั้นสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543 ก). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: ที พี พรินท์.
- สิริกร จิเจริญ. (2554). *แบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ* (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุนทรลีักษณ์ วรรณชาติ. (2549). การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุนทรลีักษณ์ วรรณชาติ. (2549). การสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวสะกดตามมาตราแม่กบ แม่กน และแม่กด สำหรับนักเรียนชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงสกอ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2532). ปัญหาการอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2540). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาการเรียน. สุพรรณบุรี: โรงเรียนสุพรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1.
- สุพัตรา จิรนนทนาภรณ์. (2536). ภูมิศาสตร์ภาษาชนกลุ่มน้อยในจังหวัดน่าน: การศึกษาโดยใช้ศัพท์กรณีถิ่นไปรและถิ่นมด (รายงานวิจัย). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุภัทร แก้วพัตร. (2560). ภาษากับสังคม. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุรียา รัตนกุล และคณะ. (2539). ภาษาและวัฒนธรรมลัวะ: ศึกษาจากบทสนทนา 30 บท. กรุงเทพฯ: บริษัทสหธรรมมิก จำกัด.
- สุวิทย์ มูลคำ และ คณะ. (2543). 20 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม การเรียนรู้ โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลเปือ. (2556). แผนชุมชน ปี 2556. องค์การบริหารส่วนตำบลเปือ อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน.
- อินทรา ศรีประสิทธิ์. (ม.ป.ป.). เด็กไทยติดเกม เพราะอ่านอังกฤษไม่ออก. สืบค้น 10 กันยายน 2563, จาก <http://www.saijai.net/frontEnd/newsHtml>

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คุณวุฒิสูงสุด ค.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) สาขาวิชา การประเมินผลและวิจัย
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอจาวณิช ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คุณวุฒิสูงสุด ค.ด. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) สาขาวิชา การประเมินผลและวิจัย
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรรักษ์ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คุณวุฒิสูงสุด อ.ด. (ภาษาศาสตร์) สาขาวิชา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
4. ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส ตำแหน่ง อาจารย์
คุณวุฒิสูงสุด ศศ.ด. (ภาษาไทย) สาขาวิชา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
5. ดร.สิระ สมนาม ตำแหน่ง อาจารย์
คุณวุฒิสูงสุด ป.ร.ด. (การสอนภาษาไทย) สาขาวิชา ภาษาไทย
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ต่าง ๆ

คำสั่งแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือเก็บข้อมูลการวิจัย

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการบัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๑

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๕๒

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตยาภาณุจณ์ โดพิทักษ์

ด้วย นางสาวสุนารี มีปากเพราะ รหัสประจำตัว ๖๒๐๖๑๖๗๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เท็งพุ่ม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการบัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๑

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๙๒ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาจวนิชย์

ด้วย นางสาวสุนารี ฝิปากเพระ รหัสประจำตัว ๖๒๐๖๑๖๗๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เพ็งพุ่ม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน ศึกษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการบัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๓๑

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๕๒

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส

ด้วย นางสาวสุนารี มีปากเพราะ รหัสประจำตัว ๖๒๐๖๑๖๗๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เท็งพุ่ม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังที่แนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน รักษาราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๙๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.สิระ สมนาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสุนารี ฝิปากเพราะ รหัสประจำตัว ๖๒๐๖๑๖๗๒ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เพ็งทุม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญ ท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)

รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๐๘

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๐๖

๒. นางสาวสุนารี ฝิปากเพราะ

โทร ๐๘๕ - ๗๒๕๑๕๒๘

ภาคผนวก ค

แบบประเมินที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
2. แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
3. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
4. แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสม	มากที่สุด
4	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสม	มาก
3	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสม	ปานกลาง
2	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสม	น้อย
1	หมายถึง	มีระดับความเหมาะสม	น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านสาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน						
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด						
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจง่าย						
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด						
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้						
3. ด้านเนื้อหา						
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน						
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน						
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.2 ลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้						
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)						
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม						
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน						
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้						
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้						

6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน						
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้						
7. ด้านการวัดผลประเมินผล						
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม						
รวม						
เฉลี่ย						
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน						
สรุปผล ( ) มากที่สุด ( ) มาก ( ) ปานกลาง ( ) น้อย ( ) น้อยที่สุด						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มากที่สุด
 4 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มาก
 3 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม ปานกลาง
 2 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อย
 1 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้						
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร						
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน						
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะของนักเรียน						
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกอ่านออกเสียง						
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา						
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา						
8. ความยาก-ง่าย ของเนื้อหา						
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้						
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

(นักเรียนระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความของแบบวัดทักษะฉบับนี้ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ตามระดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านออกเสียง คำ ประโยค และ ข้อความที่ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ต่อไปนี้ได้ - พยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ, ฌ, ช, ฌ, ฝ, ฟ, ร - พยัญชนะควบกล้ำ กว, ตร, ขว/คว - สระ เอีย, เอือ, อัว - วรรณยุกต์	ชุดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ				
	1. สร้อย				
	2. ชิงช้า				
	3. ไฟฟ้า				
	4. รัก				
	5. ไกว				
	6. ตรวจ				
	7. ความ				
	8. ช่วยเหลือ				
	9. ไซ้				
	10. กว๋ยเตี่ยว				
	ชุดที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค				
	1. ฉันทบวิชาติลปะ				
	2. น้องแก้วเข้มฉีดยา				
3. พ่อฟังเพลง					
4. พี่ไปโรงเรียน					

5. แม่กวาดบ้าน				
6. นักเรียนยืนตรงเคารพธงชาติ				
7. เขายืนขวางทาง				
8. ฉันทปลุกผักสวนครัว				
9. (1)น้องลูกตี่(2)น้อง				
ชุดที่ 3 อ่านออกเสียงข้อความ				
(1)เศรษฐี(2)ฝาแฝดคู่ หนึ่ง(3)หน้าตา(4)น่า (5)รัก เขา(6)ชอบไป (7)เที่ยวทะเล(8)กว้าง ที่จังหวัด(9)ตราดกับ เพื่อน ๆ เพราะจะได้ไม่ (10)แคว้งคว้าง	1. เศรษฐี			
	2. ฝาแฝด			
	3. หน้า			
	4. น่า			
	5. รัก			
	6. ชอบ			
	7. เที่ยว			
	8. กว้าง			
	9. ตราด			
	10. แคว้ง คว้าง			

ข้อเสนอแนะ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

(นักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความของแบบวัดทักษะฉบับนี้ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ตามระดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาที่ใช้วัดทักษะการอ่านออกเสียง	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่ประสมด้วยพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ต่อไปนี้ได้ - พยัญชนะต้น ช, ส, ษ, ศ, ฌ, ซ, ฌ, ฝ, ฟ, ร - พยัญชนะควบกล้ำ กว, ตร, ขว/คว - สระ เอีย, เอือ, อัว - วรรณยุกต์	ชุดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ				
	1. สร้างสรรค์				
	2. ชุมชน				
	3. ฟุ่มเฟือย				
	4. รีมรมย์				
	5. เกวียน				
	6. ตรวจตรา				
	7. ขวักไขว่				
	8. เวียนหัว				
	9. เฉาก้วย				
	10. ก้วยเดี่ยว				
	ชุดที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค				
	1. เขาใช้จ่ายสุรุษสุร่าย				
	2. แม่เป็นคนเฉลียวฉลาด				
	3. น้องร้องไห้ฟุ่มพ่าย				
	4. พ่อทำงานรวดเร็ว				
	5. พี่วิ่งเล่นที่ลานกว้าง				
	6. ชายคนนั้นเดินเตร็ดเตร่				
7. ลูกโป่งลอยคว้างอยู่กลางน้ำ					

	8. ลุงปวดเมื่อยกกล้ามเนื้อ				
	9. ชายคน(1)นี้มี(2)หนี้สิน				
ชุดที่ 3 อ่านออกเสียงข้อความ					
	ชายคนหนึ่งเคย(1)ใช้ชีวิต(2)อย่างลำบาก(3)ตรากตรำตอนอายุ(4)ย่างเข้า 20 ปี แต่หลังจากนั้นเขาพยายาม(5)ฝ่าฟันปัญหา(6)ไขว่คว้าหาโอกาสและ(7)ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ จนเขากลายเป็น(8)เศรษฐีผู้(9)รุ่งเรือง อนาคต(10)กว้างไกล	1. ใช้ชีวิต			
		2. อย่าง			
		3. ตรากตรำ			
		4. ย่าง			
		5. ฝ่าฟัน			
		6. ไขว่คว้า			
		7. ช่วยเหลือ			
		8. เศรษฐี			
		9. รุ่งเรือง			
		10. กว้างไกล			

ข้อเสนอแนะ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
...../...../.....

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

(นักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความของแบบวัดทักษะฉบับนี้ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ตามระดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาที่ใช้วัดทักษะการอ่านออกเสียง	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่ประสมด้วยพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ต่อไปนี้ได้ - พยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ, ฉ, ช, ณ, ณ, ฟ, ร - พยัญชนะควบกล้ำ กว, ตร, ขว/คว - สระ เอีย, เอือ, อัว - วรรณยุกต์	ชุดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ				
	1. ชุ่มชุ่ม				
	2. ฉะฉาน				
	3. ฟุ่มเฟือย				
	4. เรรวน				
	5. กว้าน				
	6. ตราตริง				
	7. ไช้ว์เขว				
	8. หัวเมือง				
	9. เหลืองอ้อย				
	10. ซ่าหริ่ม				
	ชุดที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค				
	1. แม่ซิมี่ท่าทางสงบเสงี่ยม				
	2. พ่อเป็นคนเฉลียวฉลาด				
	3. น้องร้องไห้ฟูมฟาย				
	4. เขามีชีวิตที่รื่นรมย์				
	5. พี่ปลุกต้นทองกวาว				
	6. จงไตร่ตรองให้ดีก่อนลงมือทำ				
	7. ความขำขี้ก็คือคนที่ดูแลขำ				

	8. ลุงปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ					
	9. (1)ย่า(2)หย่ากับสามี					
ชุดที่ 3 อ่านออกเสียงข้อความ						
	(1)ชายฉกรรจ์นั่ง(2) <u>เคี้ยว</u> กว้างด้วยความ (3) <u>เสิร์ฟ</u> อร่อย เพราะใช้ ชีวิต(4) <u>ฟัง</u> เพื่อ ผลาญ เงินอย่าง(5) <u>รวดเร็ว</u> จน วัน(6) <u>นี้</u> มี(7) <u>หนี้</u> สิน (8) <u>ท่วม</u> หัว ต้องเดิน (9) <u>เตร็ดเตร่</u> (10) <u>กวัด</u> <u>แกว่ง</u> ไปมา	1. ชายฉกรรจ์				
		2. เคี้ยวกว้าง				
		3. เสิร์ฟอร่อย				
		4. ฟังเพื่อ				
		5. รวดเร็ว				
		6. นี้				
		7. หนี้				
		8. ท่วมหัว				
		9. เเตร็ดเตร่				
		10. กวาดแกว่ง				

ข้อเสนอแนะ.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง
โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความของแบบวัดทักษะฉบับนี้ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
หรือไม่ โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ตามระดับความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ตามผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้
ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ตามผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้
ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดไม่ได้ตามผลการเรียนรู้ที่ระบุไว้

รายการประเมินความสอดคล้อง	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านการจัดการเรียนการสอน				
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม)				
2. ผู้สอนมีความสามารถในการสอน				
3. เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย				
4. กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ				
5. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม				
ด้านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง				
1. แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง				
2. แบบฝึกทักษะมีเนื้อหาที่ถูกต้อง ครบถ้วน เหมาะสมกับระดับความสามารถ				
3. แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น				
4. แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง				
5. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะ				
ด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น				
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้				
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น และได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน				

3. การจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ได้แก่ ชั้นเรียนรวม ชั้นเรียนคละชั้น และชั้นทดสอบเดี่ยว				
4. นักเรียนรู้สึกประสบความสำเร็จในการเรียนรู้				
5. นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น				
ด้านการวัดและประเมินผล				
1. แบบวัดทักษะชัดเจน เข้าใจง่าย				
2. แบบวัดทักษะมีความยากง่ายเหมาะสม				
3. แบบวัดทักษะสอดคล้องกับจุดประสงค์				
4. มีการวัดทักษะและวัดประเมินผลอย่างยุติธรรม				
5. นักเรียนพึงพอใจต่อการวัดทักษะการอ่านออกเสียงทั้งก่อนและหลังเรียน				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษา และการเลือกใช้ภาษา

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนตัว

1. ชื่อ-นามสกุล : .....ชื่อเล่น.....
2. อายุ : ..... ปี
3. เพศ : ชาย หญิง
4. ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4
 ประถมศึกษาปีที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 5
 ประถมศึกษาปีที่ 3 ประถมศึกษาปีที่ 6
5. ภูมิลำเนา (บ้านเกิด) :
.....
6. ภูมิลำเนา ของบิดา :
.....
7. ภูมิลำเนา ของมารดา :
.....
8. ความสามารถในการใช้ภาษา (ใส่เครื่องหมาย / ในช่องว่าง)

ความสามารถ ทางการใช้ภาษา	พูด			ฟัง		
	ได้ดี	พอใช้	ไม่ได้	ได้ดี	พอใช้	ไม่ได้
ภาษาลัวะ (ไปร)						
ภาษาถิ่นเหนือ						
ภาษาไทยมาตรฐาน						

ส่วนที่ 2 : ทักษะคิดต่อภาษา

นักเรียนมีความเห็นอย่างไรต่อภาษาลัวะ (ไปร) และภาษาไทยมาตรฐาน ในเรื่องต่อไปนี้

(ใส่เครื่องหมาย / ในช่องว่าง)

3 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง   2 = ปานกลาง   1 = ไม่เห็นด้วย

ที่	ความคิดเห็น	ภาษาลัวะ (ไปร)			ภาษาไทยมาตรฐาน		
		3	2	1	3	2	1
1.	เป็นภาษาที่สวยงาม						
2.	เป็นภาษาที่ทันสมัย						
3.	เป็นภาษาที่ทำให้นักเรียนภูมิใจ						
4.	เป็นภาษาที่พ่อแม่สนับสนุนให้พูด						
5.	เป็นภาษาที่ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกลาย						
6.	เป็นภาษาที่สามารถใช้ได้ในทุกสถานการณ์						

ส่วนที่ 3 : การเลือกใช้ภาษา

จงเลือกภาษาที่นักเรียนใช้มากที่สุดในสถานการณ์ดังต่อไปนี้ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

(ใส่เครื่องหมาย / ในช่องว่าง)

สถานการณ์	ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นเหนือ	ภาษาลัวะ (ไปร)	อื่นๆ
1. พูดกับพ่อแม่				
2. พูดกับญาติพี่น้อง				
3. พูดกับคนในหมู่บ้าน				
4. พูดกับเพื่อนที่โรงเรียน				
5. พูดกับคุณครูที่โรงเรียน				
6. คุยกับคนแปลกหน้า				
7. พูดกับคนหมู่บ้านใกล้เคียง				
8. พูดในสถานที่ราชการ เช่น โรงพยาบาล				

ภาคผนวก จ

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ทั้ง 3 ระดับ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ
2. ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ
3. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
4. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น
5. ผลการหาประสิทธิภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาคพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน
6. ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาคพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน
7. ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยางตลาด จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน
8. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาคพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน
9. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้

แบบคละชั้น ของกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยะนิงกลาง จังหัดน่าน ระดับชั้นประถมศีกษาปีที่ 1-6 จังนวน 14 คน

10. ผลการศีกษาความพึงพอใจและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น จากสัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach (α -Coefficient) ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรูด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรูด้วยแบบคละชั้น โดยกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาดพัฒนา อำเภอบัว จังหัดน่าน ระดับชั้นประถมศีกษาปีที่ 1-6 จังนวน 12 คน

11. ผลการศีกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรูด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรูด้วยแบบคละชั้น ของกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยะนิงกลาง จังหัดน่าน ระดับชั้นประถมศีกษาปีที่ 1-6 จังนวน 14 คน

1. ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ทั้ง 3 ระดับ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ

ตาราง 16 แสดงผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 1-3 ระดับละ 10 บท

รายการประเมิน	ระดับที่ 1 บทที่ 1					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	46	41	40	47	4.48	0.53	มาก

รายการประเมิน	ระดับที่ 1 บทที่ 2					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก

3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสັນ	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	49	48	41	40	47	4.50	0.54	มาก

ระดับที่ 1 บทที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสັນ	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก

รวม	49	45	41	40	47	4.44	0.57	มาก
-----	----	----	----	----	----	------	------	-----

ระดับที่ 1 บทที่ 4

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	46	41	40	47	4.48	0.53	มาก

ระดับที่ 1 บทที่ 5

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก

5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	50	48	41	40	47	4.52	0.54	มากที่สุด

ระดับที่ 1 บทที่ 6

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความทำท่ายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	46	41	40	47	4.48	0.53	มาก

ระดับที่ 1 บทที่ 7

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสັນ	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับ จุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	49	48	41	40	47	4.50	0.55	มาก

ระดับที่ 1 บทที่ 8

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสັນ	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับ จุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	49	47	42	40	47	4.50	0.54	มาก

ระดับที่ 1 บทที่ 9

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีเส้น	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับ จุดประสงค์	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
รวม	50	41	42	40	47	4.40	0.61	มาก

ระดับที่ 1 บทที่ 10

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			

1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสັນ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
รวม	50	40	43	40	47	4.40	0.64	มากที่สุด

ระดับที่ 2 บทที่ 1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสັນ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	49	46	41	43	48	4.54	0.52	มากที่สุด

ระดับที่ 2 บทที่ 2

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	49	45	41	43	48	4.52	0.52	มากที่สุด

ระดับที่ 2 บทที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสັນ	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับ จุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	49	47	41	43	48	4.56	0.53	มากที่สุด

ระดับที่ 2 บทที่ 4

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสັນ	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับ จุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก

รวม	50	45	41	43	48	4.54	0.52	มากที่สุด
-----	----	----	----	----	----	------	------	-----------

ระดับที่ 2 บทที่ 5

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความทำทหายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	49	46	41	43	48	4.54	0.53	มากที่สุด

ระดับที่ 2 บทที่ 6

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความทำทหายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก

5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
รวม	49	43	41	43	48	4.48	0.58	มาก

ระดับที่ 2 บทที่ 7

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความทำท่ายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	45	41	43	48	4.54	0.52	มากที่สุด

ระดับที่ 2 บทที่ 8

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสันทัน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับ จุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	46	41	43	48	4.56	0.52	มากที่สุด

ระดับที่ 2 บทที่ 9

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสันทัน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก

8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับ จุดประสงค์	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
รวม	50	41	42	43	48	4.48	0.56	มาก

ระดับที่ 2 บทที่ 10

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีเส้น	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับ จุดประสงค์	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	44	42	43	48	4.54	0.47	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			

1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	43	42	43	49	4.54	0.50	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 2

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	50	46	42	43	49	4.60	0.52	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 3

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีเส้น	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	46	42	43	49	4.60	0.44	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 4

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสັນ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับ จุดประสงค์	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	50	48	42	43	49	4.64	0.52	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 5

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสັນ	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับ จุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก

รวม	50	48	40	43	49	4.60	0.53	มากที่สุด
-----	----	----	----	----	----	------	------	-----------

ระดับที่ 3 บทที่ 6

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสันทัน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับ จุดประสงค์	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของ นักเรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	50	48	44	43	49	4.68	0.50	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 7

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบ และสีสันทัน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	50	47	43	43	49	4.64	0.52	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 8

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ความทำท่ายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับจุดประสงค์	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	50	47	41	43	49	4.60	0.48	มากที่สุด

ระดับที่ 3 บทที่ 9

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
รวม	50	41	41	43	49	4.48	0.61	มาก

ระดับที่ 3 บทที่ 10

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของภาพประกอบและสีสันทัน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4. ความท้าทายของแบบฝึกกับทักษะ	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5. ความเหมาะสมของรูปแบบการฝึก	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ความถูกต้องในการลำดับเนื้อหา	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก

8. ความยาก-ง่ายของเนื้อหา	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
9. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์	5	3	5	4	5	4.40	0.89	มาก
10. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	5	3	5	4	5	4.40	0.89	มาก
รวม	50	41	43	43	49	4.52	0.63	มากที่สุด

2. ผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ จำนวน 10 แผน

ตาราง 17 แสดงผลการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น จำนวน 10 แผน

รายการประเมิน	บทที่ 1					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	3	5	4	4.00	0.71	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	3	4	5	5	4.40	0.89	มาก
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	3	4	5	4.00	1.00	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	87	79	90	98	4.51	0.57	มากที่สุด
บทที่ 2								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	

	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้น ตอน สอดคล้องกับ กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัย ของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								

6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	79	90	98	4.52	0.57	มากที่สุด
บทที่ 3								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	3	5	4	4.00	0.71	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มากที่สุด
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มากที่สุด
รวม	97	88	82	90	98	4.55	0.56	มากที่สุด
บทที่ 4								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม	

	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้น ตอน สอดคล้องกับ กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัย ของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								

6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	83	90	98	4.56	0.52	มากที่สุด
บทที่ 5								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	82	90	98	4.55	0.52	มากที่สุด
บทที่ 6								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่				$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม	

	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้น ตอน สอดคล้องกับ กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัย ของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								

6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	81	90	98	4.54	0.55	มากที่สุด
บทที่ 7								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	80	90	98	4.53	0.57	มากที่สุด
บทที่ 8								

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับ กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบ คละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัย ของผู้เรียน	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	80	90	95	4.50	0.55	มาก
บทที่ 9								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด

3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้นตอนสอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบคละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัยของผู้เรียน	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	83	90	95	4.53	0.54	มากที่สุด

บทที่ 10								
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านสาระสำคัญ								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 มีการระบุสาระ/มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้								
2.1 เขียนเป็นข้อความที่ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.2 สอดคล้อง และครอบคลุมตัวชี้วัด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 สามารถวัดผลและประเมินผลได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
3. ด้านเนื้อหา								
3.1 ถูกต้อง และชัดเจน	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับระดับ และวัยของ ผู้เรียน	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
3.4 เหมาะสมกับเวลาในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 ลำดับขั้น ตอน สอดคล้องกับ กระบวนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ (แบบ คละชั้น)								
5.1 สอดคล้องกับนวัตกรรม	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5.2 มีความเหมาะสมกับระดับ และวัย ของผู้เรียน	5	4	4	4	4	4.20	0.45	มาก

5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6.2 เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
6.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้	5	3	4	4	5	4.20	0.84	มาก
7. ด้านการวัดผลประเมินผล								
7.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	3	5	4.20	0.84	มาก
7.3 สามารถประเมินผลโดยใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รวม	97	88	81	90	96	4.52	0.52	มากที่สุด
รวมทั้งหมด 10 แผน						4.53	0.55	มากที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จำนวน 3 ระดับ ระดับละ 30 ข้อ

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ระดับที่ 1-3 ระดับละ 30 ข้อ

รายการประเมิน	ระดับที่ 1					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่							
	1	2	3	4	5			
ชุดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ								
1. สร้อย	1	0	1	0	-1	0.2	0.84	แก้ไข
2. ชิงช้า	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
3. ไฟฟ้า	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
4. รัก	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
5. ไก่	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
6. ตรวจ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
7. ความ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
8. ช่วยเหลือ	1	0	1	1	1	0.8	0.45	ใช้ได้
9. ไข่	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
10. กว้างเตี้ย	1	0	1	1	1	0.8	0.45	ใช้ได้
ชุดที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค								
1. ฉันทนาบวชศิลปะ	1	0	1	1	1	0.8	0.45	ใช้ได้
2. น้องแก้วเข้มขี้ดยา	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
3. พ่อฟังเพลง	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
4. พี่ไปโรงเรียน	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
5. แม่กวาดบ้าน	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
6. นักเรียนยืนตรงเคารพธงชาติ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
7. เขายืนขวางทาง	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
8. ฉันทปลูกผักสวนครัว	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้

9. (1)น้องถูกตีที่	1. น้อง	1	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(2)น้อง	2. น้อง	1	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
ชุดที่ 3 อ่านออกเสียงข้อความ										
(1)เศรษฐี(2)ฝาแฝดคู่หนึ่ง (3)หน้าตา(4)น่า(5)รัก เขา(6)ชอบไป(7)เที่ยว ทะเล(8)กว้างที่จังหวัด (9)ตราดกับ เพื่อน ๆ เพราะจะได้ไม่ (10)แคว้งคว้าง	1. เศรษฐี	1	0	1	0	-1	0.2	0.84		แก้ไข
	2. ฝาแฝด	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	3. หน้า	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	4. น่า	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	5. รัก	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	6. ชอบ	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	7. เที่ยว	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	8. กว้าง	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	9. ตราด	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
	10. แคว้ง คว้าง	1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
รวม		30	25	30	28	26	0.93	0.10		ใช้ได้
ระดับที่ 2										
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย		
	1	2	3	4	5					
ชุดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ										
1. สร้างสรรค์		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
2. ชุมชน		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
3. ฟุ่มเฟือย		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
4. รีมรมย์		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
5. เกวียน		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
6. ตรวจตรา		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
7. ขวักไขว่		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้
8. เวียนหัว		1	1	1	1	1	1	0.00		ใช้ได้

9. เฉาก๊วย	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
10. ก้วยเตี่ยว	1	0	1	1	1	0.8	0.45	ใช้ได้
ชุดที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค								
1. เขาใช้จ่ายสุรุษสุร่าย	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
2. แม่เป็นคนเฉลียวฉลาด	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
3. น้องร้องไห้ฟูมฟาย	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
4. พ่อทำงานรวดเร็ว	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
5. พี่วิ่งเล่นที่ลานกว้าง	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
6. ชายคนนั้นเดินเตร็ดเตร่	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
7. ลูกโป่งลอยคว้างอยู่กลางน้ำ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
8. ลุงปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
9. ชายคน (1)นี้ มี	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(2)หนังสือ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
ชุดที่ 3 อ่านออกเสียงข้อความ								
ชายคนหนึ่งเคย(1)ใช้ชีวิต	1	0	1	1	1	0.8	0.45	ใช้ได้
(2)อย่างลำบาก	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(3)ตรากตรำตอนอายุ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(4)ย่างเข้า 20 ปี แต่	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
หลังจากนั้นเขาพยายาม	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(5)ฝ่าฟันปัญหา	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(6)ไขว่คว้าหาโอกาสและ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(7)ช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
จนเขากลายเป็น(8)เศรษฐี	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
ผู้(9)รุ่มเรื่อง อนาคต	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(10)กว้างไกล	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
รวม	30	28	30	30	30	0.99	0.03	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
ชุดที่ 1 อ่านออกเสียงคำ								
1. ชุ่มช่าม	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
2. ฉะฉาน	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
3. ฟุ่มเฟือย	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
4. เรรวาน	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
5. กว้าน	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
6. ตราตรึง	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
7. ไชว้เขว	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
8. หัวเมือง	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
9. เหลืองอ้อย	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
10. ซ่าหริ่ม	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
ชุดที่ 2 อ่านออกเสียงประโยค								
1. แม่ขี้มีท่าทางสงบเสงี่ยม	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
2. พ่อเป็นคนเฉลียวฉลาด	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
3. น้องร้องให้พุ่มพ่าย	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
4. เขามีชีวิตที่รื่นรมย์	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
5. พี่ปลุกต้นทองกวาว	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
6. จงไตร่ตรองให้ดีก่อนลงมือทำ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
7. ความขำขี้คือคนที่ดูแลข้าง	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
8. ลุงปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
9. (1)ย่า(2)หย่ากับสามี	1. ย่า	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
	2. หย่า	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
ชุดที่ 3 อ่านออกเสียงข้อความ								
(1)ชายฉกรรจ์นั่ง(2)เคี้ยว	1.ชายฉกรรจ์	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
คว้างด้วยความ(3)เศร้า	2. เคี้ยวคว้าง	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้

สร้อย เพราะใช้ชีวิต	3. เศร้าสร้อย	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(4) ฟุ้งเฟ้อ ผลาญเงินอย่าง	4. ฟุ้งเฟ้อ	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(5) รวดเร็ว จนวัน(6) นี้มี	5. รวดเร็ว	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
(7) หนี้สิน(8) ท่วมหัว ต้อง	6. หนี้	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
เดิน(9) เตรีดเตร่(10) กวัด	7. หนี้	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
แกว่งไปมา	8. ท่วมหัว	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
	9. เตรีดเตร่	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
	10. กวัดแกว่ง	1	1	1	1	1	1	0.00	ใช้ได้
รวม		30	30	30	30	30	1.00	0.00	ใช้ได้

4. ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
ด้านการจัดการเรียนการสอน								
1. ผู้สอนมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม)	1	1	0	1	1	0.8	0.45	ผ่าน
2. ผู้สอนมีความสามารถในการสอน	1	1	0	1	1	0.8	0.45	ผ่าน
3. เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย	1	0	1	1	1	0.8	0.45	ผ่าน
4. กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
5. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม น่าสนใจ	1	1	0	1	1	0.8	0.45	ผ่าน
ด้านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง								
1. แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
2. แบบฝึกทักษะมีเนื้อหาที่ถูกต้อง ครบถ้วนเหมาะสมกับระดับความสามารถ	1	0	1	1	-1	0.4	0.89	ไม่ผ่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
3. แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
4. แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
5. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะ	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
ด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น								
1. นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น และได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
3. การจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ได้แก่ ชั้นเรียนรวม ชั้นเรียนคละชั้น และชั้นทดสอบเดี่ยว	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
4. นักเรียนรู้สึกประสบความสำเร็จในการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
5. นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
ด้านการวัดและประเมินผล								
1. แบบวัดทักษะชัดเจน เข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
2. แบบวัดทักษะมีความยากง่ายเหมาะสม	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
3. แบบวัดทักษะสอดคล้องกับจุดประสงค์	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
4. มีการวัดทักษะและวัดประเมินผลอย่างยุติธรรม	1	0	0	1	1	0.6	0.55	ผ่าน
5. นักเรียนพึงพอใจต่อการวัดทักษะการอ่านออกเสียงทั้งก่อนและหลังเรียน	1	1	1	1	1	1	0.00	ผ่าน
รวม	20	17	16	20	18	0.91	0.16	ผ่าน

6. ผลการหาประสิทธิภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาคพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน

ตาราง 20 แสดงผลการหาคุณภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาคพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน ระดับที่ 1 จำนวน 30 ข้อ

ข้อ ที่	ผลการทดสอบ														
	คนที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0
2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
3	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0
4	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
5	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
6	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0
7	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
8	1	1	1	0	1	1	0	1	0	0	1	1	1	0	1
9	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
10	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	0
11	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0
12	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
13	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
14	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
15	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
16	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0
17	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
18	0	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1
19	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
20	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
21	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
22	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0

ข้อ ที่	ผลการทดสอบ														
	คนที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
23	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
24	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1
25	0	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
26	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1
27	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0
28	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
2	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0
30	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	0

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากรายข้อและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบแบบอิงกลุ่ม							
ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ	
1	0.73	ใช้ได้	0.6539 *	0.0082	ใช้ได้	ใช้ได้	
2	0.07	ทิ้ง	0.4236	0.1157	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
3	0.73	ใช้ได้	0.6980 *	0.0038	ใช้ได้	ใช้ได้	
4	0.13	ทิ้ง	0.4956	0.0603	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
5	0.73	ใช้ได้	0.7869 *	0.0005	ใช้ได้	ใช้ได้	
6	0.20	ใช้ได้	0.2091	0.4546	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
7	0.80	ใช้ได้	0.7730 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้	
8	0.67	ใช้ได้	0.3911	0.1494	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
9	0.73	ใช้ได้	0.7869 *	0.0005	ใช้ได้	ใช้ได้	
10	0.47	ใช้ได้	0.5423 *	0.0368	ใช้ได้	ใช้ได้	
11	0.73	ใช้ได้	0.6539 *	0.0082	ใช้ได้	ใช้ได้	
12	0.07	ทิ้ง	0.4236	0.1157	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
13	0.80	ใช้ได้	0.7730 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้	
14	0.07	ทิ้ง	0.2395	0.3899	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
15	0.73	ใช้ได้	0.7869 *	0.0005	ใช้ได้	ใช้ได้	
16	0.20	ใช้ได้	0.2091	0.4546	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
17	0.80	ใช้ได้	0.7730 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้	
18	0.73	ใช้ได้	0.2044	0.4649	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
19	0.80	ใช้ได้	0.7730 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้	
20	0.80	ใช้ได้	0.5318 *	0.0413	ใช้ได้	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากรายข้อและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบแบบอิงกลุ่ม							
ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ	
21	0.80	ใช้ได้	0.7243 *	0.0023	ใช้ได้	ใช้ได้	
22	0.73	ใช้ได้	0.6980 *	0.0038	ใช้ได้	ใช้ได้	
23	0.73	ใช้ได้	0.7869 *	0.0005	ใช้ได้	ใช้ได้	
24	0.53	ใช้ได้	0.5332 *	0.0407	ใช้ได้	ใช้ได้	
25	0.27	ใช้ได้	0.4425	0.0986	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
26	0.27	ใช้ได้	0.0858	0.7610	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
27	0.73	ใช้ได้	0.6980 *	0.0038	ใช้ได้	ใช้ได้	
28	0.73	ใช้ได้	0.7869 *	0.0005	ใช้ได้	ใช้ได้	
29	0.20	ใช้ได้	0.2091	0.4546	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
30	0.47	ใช้ได้	0.5423 *	0.0368	ใช้ได้	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ

P	min	0.0667
	max	0.8000
r	min	0.0858
	max	0.7869
KR-20 Reliability		0.9360

ตาราง 21 แสดงผลการหาคุณภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาคพัฒนา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน ระดับที่ 2 จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	ผลการทดสอบ														
	คนที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0
2	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0
3	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	0
4	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0
5	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1
6	0	0	1	0	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0

ชื่อ ที่	ผลการทดสอบ														
	คนที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
7	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
8	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1
9	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1
10	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1
11	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0
12	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0
13	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
14	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
15	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1
16	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0
17	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
18	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1
19	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1
20	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0
21	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
22	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	0	1
23	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1
24	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
25	1	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
26	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
27	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	0
28	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1
2	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	0	0
30	0	1	1	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากรายข้อและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบแบบอิงกลุ่ม							
ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ	
1	0.73	ใช้ได้	0.7319	*	0.0019	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.33	ใช้ได้	0.1337		0.6348	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
3	0.73	ใช้ได้	0.7059	*	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.27	ใช้ได้	-0.3548		1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
5	0.67	ใช้ได้	0.5354	*	0.0397	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.33	ใช้ได้	-0.3231		1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
7	0.80	ใช้ได้	0.7343	*	0.0018	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.67	ใช้ได้	0.5354	*	0.0397	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.73	ใช้ได้	0.7059	*	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.73	ใช้ได้	0.7319	*	0.0019	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.73	ใช้ได้	0.7319	*	0.0019	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.40	ใช้ได้	-0.1345		1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
13	0.80	ใช้ได้	0.7343	*	0.0018	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.20	ใช้ได้	-0.0981		1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
15	0.67	ใช้ได้	0.5354	*	0.0397	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.40	ใช้ได้	-0.0085		1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
17	0.80	ใช้ได้	0.7343	*	0.0018	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.67	ใช้ได้	0.8284	*	0.0001	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.73	ใช้ได้	0.7319	*	0.0019	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.73	ใช้ได้	0.7319	*	0.0019	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.93	ทิ้ง	0.2606		0.3482	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
22	0.73	ใช้ได้	0.7059	*	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.80	ใช้ได้	0.0260		0.9267	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
24	0.73	ใช้ได้	0.6542	*	0.0081	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.73	ใช้ได้	0.5519	*	0.0329	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.80	ใช้ได้	0.7629	*	0.0009	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.67	ใช้ได้	0.5834	*	0.0224	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.67	ใช้ได้	0.5354	*	0.0397	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.47	ใช้ได้	-0.2589		1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
30	0.47	ใช้ได้	0.5514	*	0.0331	ใช้ได้	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ		
P	min	0.2000
	max	0.9333
r	min	-0.3548
	max	0.8284
KR-20 Reliability		0.8860

ตาราง 22 แสดงผลการหาคุณภาพและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากสูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ของแบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาตพัฒนา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 15 คน ระดับที่ 3 จำนวน 30 ข้อ

ข้อ ที่	ผลการทดสอบ														
	คนที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0
2	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0
3	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0
4	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0
5	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
6	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	0
7	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1
8	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
9	1	1	0	0	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1
10	1	0	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	1	0	0
11	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0
12	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0
13	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1
14	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	0
15	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1
16	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	1	0
17	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	1

ข้อ ที่	ผลการทดสอบ														
	คนที่														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
18	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
19	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
20	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	1
21	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1
22	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0
23	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
24	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	1
25	0	1	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1
26	0	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0	1
27	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1	0
28	0	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	0	1	1	1
2	0	1	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	1	0
30	0	1	0	0	1	1	1	1	0	0	1	0	1	0	0

ข้อที่	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากรายข้อและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบแบบอิงกลุ่ม						
	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ	
1	0.73	ใช้ได้	0.6320 *	0.0115	ใช้ได้	ใช้ได้	
2	0.27	ใช้ได้	0.6541 *	0.0082	ใช้ได้	ใช้ได้	
3	0.73	ใช้ได้	0.6688 *	0.0064	ใช้ได้	ใช้ได้	
4	0.33	ใช้ได้	0.7181 *	0.0026	ใช้ได้	ใช้ได้	
5	0.73	ใช้ได้	0.7617 *	0.0010	ใช้ได้	ใช้ได้	
6	0.47	ใช้ได้	0.2968	0.2828	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
7	0.80	ใช้ได้	0.6971 *	0.0039	ใช้ได้	ใช้ได้	
8	0.73	ใช้ได้	0.7617 *	0.0010	ใช้ได้	ใช้ได้	
9	0.60	ใช้ได้	0.3334	0.2246	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
10	0.40	ใช้ได้	0.2177	0.4358	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
11	0.73	ใช้ได้	0.6320 *	0.0115	ใช้ได้	ใช้ได้	
12	0.27	ใช้ได้	0.6541 *	0.0082	ใช้ได้	ใช้ได้	
13	0.80	ใช้ได้	0.6971 *	0.0039	ใช้ได้	ใช้ได้	
14	0.47	ใช้ได้	0.8526 *	0.0001	ใช้ได้	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากรายข้อและค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบแบบอิงกลุ่ม							
ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ	
15	0.80	ใช้ได้	0.7175 *	0.0026	ใช้ได้	ใช้ได้	
16	0.47	ใช้ได้	0.2968	0.2828	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
17	0.80	ใช้ได้	0.6971 *	0.0039	ใช้ได้	ใช้ได้	
18	0.73	ใช้ได้	0.6136 *	0.0150	ใช้ได้	ใช้ได้	
19	0.80	ใช้ได้	0.5959 *	0.0191	ใช้ได้	ใช้ได้	
20	0.60	ใช้ได้	0.5297 *	0.0423	ใช้ได้	ใช้ได้	
21	0.80	ใช้ได้	0.6565 *	0.0078	ใช้ได้	ใช้ได้	
22	0.73	ใช้ได้	0.6688 *	0.0064	ใช้ได้	ใช้ได้	
23	0.73	ใช้ได้	0.7617 *	0.0010	ใช้ได้	ใช้ได้	
24	0.53	ใช้ได้	0.6424 *	0.0098	ใช้ได้	ใช้ได้	
25	0.53	ใช้ได้	0.8088 *	0.0003	ใช้ได้	ใช้ได้	
26	0.67	ใช้ได้	0.5791 *	0.0237	ใช้ได้	ใช้ได้	
27	0.73	ใช้ได้	0.6688 *	0.0064	ใช้ได้	ใช้ได้	
28	0.73	ใช้ได้	0.7617 *	0.0010	ใช้ได้	ใช้ได้	
29	0.40	ใช้ได้	0.2657	0.3385	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง	
30	0.47	ใช้ได้	0.6853 *	0.0048	ใช้ได้	ใช้ได้	

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ

P	min	0.2667
	max	0.8000
r	min	0.2177
	max	0.8526
KR-20 Reliability		0.9506

7. ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน

ตาราง 23 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) กลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสภาดพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน

นักเรียน	ผลการสอบระหว่างเรียน										รวม	หลังเรียน
	บทที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100	30
คนที่ 1	5	6	8	8	6	5	7	8	8	8	69	20
คนที่ 2	9	4	7	8	7	8	7	7	9	9	75	24
คนที่ 3	7	7	8	8	7	5	6	7	9	9	73	21
คนที่ 4	9	7	9	7	6	6	8	10	8	10	80	25
คนที่ 5	9	9	9	5	8	3	9	8	10	9	79	23
คนที่ 6	8	7	9	0	9	1	9	7	9	8	67	18
คนที่ 7	10	10	10	8	10	7	10	9	10	10	94	27
คนที่ 8	10	9	10	8	9	10	10	8	9	10	93	26
คนที่ 9	9	7	8	9	8	7	8	9	10	9	84	25
คนที่ 10	9	6	9	8	9	6	7	10	9	8	81	23
คนที่ 11	10	9	9	7	9	7	9	9	10	10	89	24
คนที่ 12	10	2	8	5	9	6	8	9	9	9	75	24
รวมทุกคน	105	83	104	81	97	71	98	101	110	109	959	280
คะแนนเฉลี่ย	8.75	6.92	8.67	6.75	8.08	5.92	8.17	8.42	9.17	9.08	79.92	23.33
เฉลี่ยร้อยละ	87.50	69.17	86.67	67.50	80.83	59.17	81.67	84.17	91.67	90.83	79.92	77.78
E_1/E_2	79.92										77.78	

8. ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอยะเยี่ยงกลาง จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน

ตาราง 24 แสดงผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยะเยี่ยงกลาง จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน

นักเรียน	ผลการสอบระหว่างเรียน										รวม	หลังเรียน
	บทที่											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	100	30
คนที่ 1	8	8	10	9	9	10	9	10	9	9	86	25
คนที่ 2	8	8	9	6	8	8	8	9	8	10	83	22
คนที่ 3	8	8	9	9	8	10	8	8	9	10	90	27
คนที่ 4	8	8	8	9	9	9	8	9	9	10	84	23
คนที่ 5	8	8	8	6	8	6	5	6	8	9	84	24
คนที่ 6	9	8	10	10	8	9	6	9	8	8	89	25
คนที่ 7	10	9	9	9	9	9	7	9	9	10	76	21
คนที่ 8	9	9	9	8	9	8	6	9	9	9	85	26
คนที่ 9	9	8	8	9	8	10	9	8	9	10	86	27
คนที่ 10	9	9	10	9	8	10	10	8	8	10	95	29
คนที่ 11	8	8	10	9	9	10	9	10	9	9	86	24
คนที่ 12	8	8	9	6	8	8	8	9	8	10	87	25
คนที่ 13	8	8	9	9	8	10	8	8	9	10	87	25
คนที่ 14	8	8	8	9	9	9	8	9	9	10	84	23
รวมทุกคน	128	115	121	122	104	121	123	120	125	123	1,202	346
คะแนนเฉลี่ย	9.14	8.21	8.64	8.71	7.42	8.64	8.78	8.57	8.92	8.78	85.86	24.71
เฉลี่ยร้อยละ	91.42	82.14	86.42	87.14	74.28	86.42	87.85	85.71	89.28	87.85	85.86	82.38
E_1/E_2											85.86	82.38

9. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาตพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน

ตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาตพัฒนา อำเภอบัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน

นักเรียน	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
คนที่	Pre-test	Post-test	D
1	16	20	4
2	18	24	6
3	15	21	6
4	21	25	4
5	17	23	6
6	16	18	2
7	20	27	7
8	22	26	4
9	16	25	9
10	18	23	5
11	17	24	7
12	18	24	6
รวม	214	280	66
ค่าเฉลี่ย	17.83	23.33	5.50
ร้อยละ	59.44	77.78	18.33

10. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอ เชียงกลาง จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอ เชียงกลาง จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน

นักเรียน	คะแนนก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (30 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
คนที่	Pre-test	Post-test	D
1	17	25	8
2	16	22	6
3	19	27	8
4	17	23	6
5	19	24	5
6	18	25	7
7	15	21	6
8	17	26	9
9	19	27	8
10	26	29	3
11	15	24	9
12	17	25	8
13	19	25	6
14	16	23	7
รวม	250	346	96
ค่าเฉลี่ย	17.86	24.71	6.86
ร้อยละ	59.52	82.38	22.86

11. ผลการศึกษาความพึงพอใจและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (α -Coefficient) ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น โดยกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาตพัฒนา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน

ตาราง 27 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจและการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น จากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (α -Coefficient) ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น โดยกลุ่มทดลองแบบ 1:10 ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสกาตพัฒนา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 12 คน

ข้อที่	ผลการประเมินความพึงพอใจ												$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย	
	คนที่															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	1	1				
										0	1	2				
1	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
2	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
3	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4.67	0.49	มากที่สุด	
4	5	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4.67	0.49	มากที่สุด	
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
6	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
7	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4.83	0.39	มากที่สุด	
8	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
9	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
10	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4.83	0.39	มากที่สุด	
11	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
12	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.83	0.39	มากที่สุด	
13	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.83	0.39	มากที่สุด	
14	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4.75	0.45	มากที่สุด	
15	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4.83	0.39	มากที่สุด	
16	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
17	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	4	4.83	0.39	มากที่สุด	
18	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.75	0.45	มากที่สุด	
19	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	
20	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.92	0.29	มากที่สุด	

ผลการวิเคราะห์	ภาพรวม
คะแนนรวม	1164
ค่าเฉลี่ย	4.85
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.29
C.V.(%)	6.01
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ	0.9710

12. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มตัวอย่างเรียน อยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยะบะ จังหวัดน่าน ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน

ตาราง 28 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียง สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ของกลุ่มตัวอย่างเรียนอยู่ในโรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา ตำบลเปือ อำเภอยะบะ จังหวัดน่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 14 คน

ข้อ ที่	ผลการประเมินความพึงพอใจ														$\bar{x}$	S.D.	ความ หมาย
	คนที่																
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14			
1	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.93	0.27	มากที่สุด
2	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.86	0.36	มากที่สุด
3	5	4	5	4	4	4	5	5	5	4	4	4	5	5	4.50	0.52	มากที่สุด
4	5	5	3	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	4.71	0.61	มากที่สุด
5	5	5	3	5	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.71	0.61	มากที่สุด
6	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.93	0.27	มากที่สุด
7	5	4	5	5	5	4	5	5	5	4	5	4	5	5	4.71	0.47	มากที่สุด
8	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.93	0.27	มากที่สุด
9	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.93	0.27	มากที่สุด
10	5	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4.57	0.51	มากที่สุด

ชื่อ ที่	ผลการประเมินความพึงพอใจ														$\bar{x}$	S.D.	ความ หมาย
	คนที่																
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14			
11	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.93	0.27	มากที่สุด
12	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5	5	4.86	0.36	มากที่สุด
13	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4.64	0.50	มากที่สุด
14	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	4	4	5	5	4.71	0.47	มากที่สุด
15	4	4	4	5	5	4	5	5	5	5	4	4	5	5	4.57	0.51	มากที่สุด
16	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.79	0.43	มากที่สุด
17	5	4	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4.71	0.47	มากที่สุด
18	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4.79	0.43	มากที่สุด
19	5	5	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4.79	0.43	มากที่สุด
20	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4.93	0.27	มากที่สุด
ผลการวิเคราะห์															ภาพรวม		
คะแนนรวม															1337		
ค่าเฉลี่ย															4.78		
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน															0.22		
C.V.(%)															4.68		
ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ															0.8582		

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

จัดทำโดย

นางสาวสุนารี ฝิปากเพราะ

รหัส 62061672 หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563

เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์

เรื่อง การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง พยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ

รายวิชาภาษาไทย

เวลาเรียน 1 คาบ (1 ชั่วโมง)

เพราะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

ผู้สอน สุณารี ฝิปาก

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ป.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ
- ป.2 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
- ป.3 อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
- ป.4 อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป.5 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ป.6 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

2. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียง คือ การเปล่งเสียงถ้อยคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ชัด ถ้อยชัดคำและเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้ฟัง ซึ่งเป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความชำนาญ เพราะการอ่านออกเสียงเป็นพื้นฐานในการรับข้อมูลข่าวสารรวมถึงการสื่อสาร และนำไปสู่ทักษะขั้นสูงต่อไป

3. สารการเรียนรู้

คำ ข้อความ และประโยคที่ประกอบพยัญชนะต้น ช, ส, ษ, ศ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. นักเรียนรู้และเข้าใจวิธีการออกเสียงพยัญชนะต้น ช, ส, ษ, ศ

ทักษะ/กระบวนการ (P)

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่ประสมด้วยพยัญชนะต้น ช, ส, ษ, ศ ได้

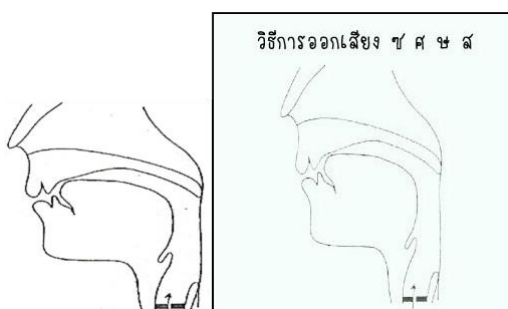
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. นักเรียนให้ความร่วมมือในการเรียนรู้

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ชั้นเรียนรวม (10 นาที)

- 1) ครูสร้างสมาธิให้นักเรียนและเพื่อละลายพฤติกรรม โดยให้นักเรียนทำ Brain Gym ตามครู
- 2) ครูกล่าวถึงเนื้อหาที่จะนำมาฝึกในคาบนี้ คือการออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น ช, ส, ษ, ศ
- 3) ครูอธิบายถึงวิธีการออกเสียงและอวัยวะที่ช่วยในการออกเสียง /ช/, /ส/, /ษ/, /ศ/
ดังภาพ

โดยเสียง /ซ/, /ส/, /ช/, /ศ/ เป็นเสียงแทรกเกิดที่ฐานปุ่มเหงือก เมื่อเริ่มต้นจะเปล่งเสียง ลิ้นส่วนปลายจะขึ้นไปใกล้ปุ่มเหงือก ลมในช่องปากไม่ถูกกัก แต่จะผ่านออกไม่สะดวกร ต้องเสียดแทรกผ่านช่องระหว่างลิ้นส่วนปลายกับปุ่มเหงือก ขณะเปล่งเสียงจะอยู่ห่างกัน มีช่องระหว่างเส้นเสียง ลมจากปอดจะผ่านช่องระหว่างเส้นเสียงได้สะดวก

ขั้นที่ 2 ขั้นสอนคละชั้น (25 นาที)

- 1) ครูแบ่งนักเรียนตามระดับการคละชั้น
  - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
  - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
  - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ฝึกร่วมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 2) นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ครูสร้างขึ้น โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่ม (Peer support)

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบเดี่ยว (15 นาที)

- 1) ครูทดสอบการออกเสียงพยัญชนะต้น ซ, ส, ช, ศ รายบุคคลจากแบบทดสอบท้ายบท

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

7. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
ทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ซ, ส, ช, ศ	ประเมินจากการทดสอบอ่านออกเสียง	แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียง(ท้ายบทที่ 1)	ร้อยละ 80 ขึ้นไป

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

สรุปผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

.....

.....

.....

.....

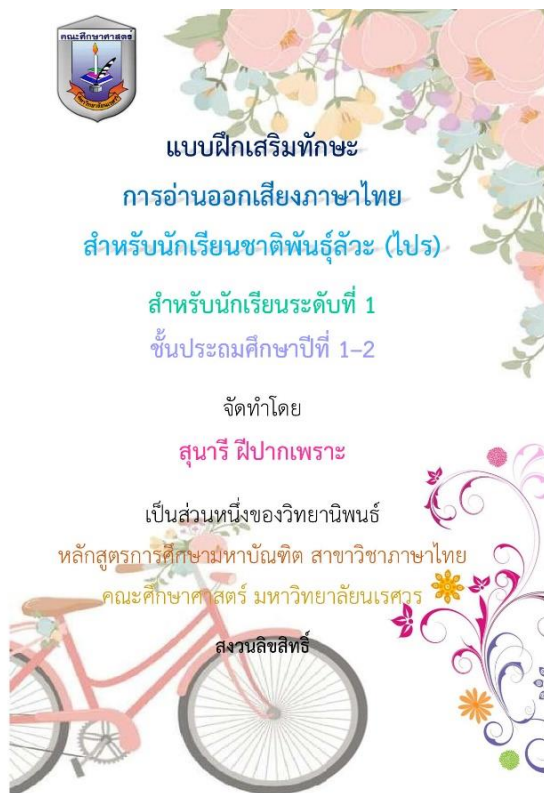
ลงชื่อ ..... ผู้สอน

(สุนารี ฝีปากเพราะ)

วันที่ ...../...../.....

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) ระดับที่ 1 (สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2)

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
 จัดทำโดย
สุนารี ฝิปากเพราะ
 เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์
 หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
 สวงวนลิขิตหิรี

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (โปร) รวมทั้งในหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหในการออกเสียง

ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) จะช่วยให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน กล่าวคือ ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ตามอักขรวิธี ออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด และนำไปต่อยอดในการใช้ภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

ลงชื่อ

(นางสาวสุนารี ฝิปากเพราะ)

ผู้วิจัย

ก

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจง	ค
จุดประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ง
บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ช, ส, ซ, ศ	1-6
บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ	7-12
บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ	13-18
บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร	19-25
บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว	26-32
บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร	33-38
บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว	39-43
บทที่ 8 เรื่อง สระ เอือ, เอือ, อัว	44-51
บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์	52-60
บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)	61-66
เอกสารอ้างอิง	67

ข

คำชี้แจง

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นการเรียนรู้ในงานวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ โดยใช้สอนเสริมในรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (โปร) โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เนื้อหาอิงจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (โปร) (ขนาด อินทจามรวิทย์, 2552, หน้า 23-24) กับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (โปร) รวมทั้งในหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหในการออกเสียง แบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 บท แต่ละบทประกอบด้วยคำศัพท์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ และนำมาสร้างเป็นแบบฝึกอ่าน แบ่งออกเป็น คำศัพท์ ประโยค และข้อความ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ช, ส, ซ, ศ
- บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ
- บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ
- บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร
- บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว
- บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร
- บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว
- บทที่ 8 เรื่อง สระ เอือ, เอือ, อัว
- บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์
- บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)

ค

จุดประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

- (ป.1) นักเรียนอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ
- (ป.2) นักเรียนอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทเรี่ยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

ในแต่ละบท มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขึ้นเรียนรวม (10 นาที)

- 1) ครูสร้างสมาธิให้นักเรียน เพื่อระลึกลักษณะและเครื่องหมายพร้อม
- 2) ครูกล่าวถึงจุดประสงค์ ขั้นตอน และเนื้อหาที่จะอ่านฝึกในคาบนี้ ๆ
- 3) ครูอธิบายถึงวิธีการออกเสียงและอวัยวะที่ช่วยในการออกเสียงในเรื่องนั้น ๆ

ขั้นที่ 2 ขึ้นสอนคละชั้น (25 นาที)

- 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ฝึกอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ครูสร้างขึ้น โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่ม (Peer support) โดยมีครูคอยชี้แนะ

ขั้นที่ 3 ขึ้นทดสอบเดี่ยว (15 นาที)

- 1) ครูทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาไทยจากแบบทดสอบที่มอบหมายบุคคล

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ

 ซัก	 ซื้อ	 ส้ม
 ส้อม	 เสือ	 สร้อย
 สิงโต	 ส้มโอ	 สาวสี่

 10. สตรอว์เบอร์รี	 11. สับปะรด	 12. ศอก
 13. ศาลา	 14. ศีรษะ	 15. เศรษฐี

กิจกรรม : ให้นักเรียนคิดค้นคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ เพิ่มเติม จำนวน 3 คำ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น จ, ฉ, ช, ฌ

1. วันเสาร์เขาใส่เสื้อสีม่วง
2. แม่ใส่เสื้อสวยไปซื้อส้มตำ
3. สุนัขเป็นสัตว์ที่ชอบเล่นลูกขน
4. เด็กวิ่งเล่นกลางสนามอย่างสนุกสนาน
5. นักเรียนชื่อสมุด ดินสอดูที่สหกรณ์โรงเรียน
6. พี่ชายของฉันเรียนอยู่คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปะ

(เรามาช่วยกันแต่งประโยคอีกสัก 1 ประโยค
พร้อมทั้งอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังนะ)

4

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น จ, ฉ, ช, ฌ

เสาร์สดใส

เช้าวันเสาร์ ฉันตื่นนอนด้วยความสดชื่นเพราะเห็นแสงแดดส่องมาจากท้องฟ้าที่สดใส ฉันมองนกตัวหนึ่งที่กำลังซ่อนตัวอยู่ในสวนด้วยความสนใจ มันมีขนสีสวยดูสะอาดตา ตัวอ้วนกลมมันส่งเสียงร้องจ๊ับ ๆ อย่างมีความสุข

เสริมความรู้ :
นักเรียนรู้ไหมคะว่า พยัญชนะที่ขึ้นต้นด้วย "ทร" บางตัวก็อ่านออกเสียง "ช" นะ
เช่น 1. ทรวง อ่านว่า ชง
2. ทราบ อ่านว่า ชาบ
3. ทราบ อ่านว่า ชาย

5

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น จ, ฉ, ช, ฌ

ชื่อ สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คะแนน 1 คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ชื่อ			
2.	ส้ม			
3.	สร้อย			
4.	สัตว์สี			
5.	ศิระชะ			
6.	ศึกษา			
7.	พอกแก้วเสื้อ			
8.	น้องเล่นลูกขน			
9.	ฉันชอบวิชาศิลปะ			
10.	"...(1)สร้างผู้คนหนึ่ง มี(2)สวน (3)สอดรวบเบอร์รี่(4)สวน(5)สด และ(6)สืบประตลูกใหญ่..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....

6

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ต่างๆ (ไป)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 2
เรื่อง พยัญชนะต้น จ, ฉ, ช, ฌ

พยัญชนะ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มได้อ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ

1. นีด	2. ชน	3. ชมพู
4. ช้อน	5. ช้าง	6. ซิงช้า
7. เชือก	8. ชะนี	9. ชะอม

กิจกรรม : โทณเรลอมมาช่วยกันคิดค้น
คำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ เพิ่มเติม
หน่อยซิ วาดภาพประกอบด้วยก็ได้นะจ๊ะ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ

1. ป่าดิบชื้นมีฝูงนกชุม
2. คนชั่วต้องชดใช้กรรม
3. เขาขงมวยชนะเช่นเคย
4. ฉันเชื่อว่าชาวไทยรักกัน
5. พี่ชายเข้านางคิ้วเปียกชุ่ม
6. แม่ชมเขยอันด้วยความชื่นชม
7. เขาเฉื่อยชาและซึกข้างฉั้นเฉยเฉย

เสริมความรู้ :

- 1) ซึกช้า แปลว่า โฉ้ย, เชื่องช้า
- 2) เฉื่อยชา แปลว่า ชื่อยาด, ชื่อยาค, เรื่อย ๆ, ไม่รีบร้อน
- 3) เฉยชา แปลว่า ไม่ยินดียินร้าย, ไม่รู้สึกใด ๆ
- 4) เฉยเฉย แปลว่า ละเลย, เผลอเฉย, ไม่เอาใจใส่, ไม่สนใจใยดี, ไม่นำพา

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ

พี่ชายของฉัน
เข้วันเสาร์ ฉันเดินมาช่วยพี่ชายเข้บ้าน ล้างชาม
และซักชุดนักเรียน พี่ชายของฉันชื่อเชิด เกิดปีชวด
เรียนช่างเชื่อม เขาชอบชวนฉันไปซื้อลูกชิ้น

แบบทดสอบท้ายบทที่ 2
เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ

ใจคิด
จิริง

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับ ที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	เฉย			
2.	ช่าง			
3.	ช้าง			
4.	ชิงช้า			
5.	ฉันทินลูกัน			
6.	น้องสาวเซิมฝืดยา			
7.	เขา(1)เสียดขาและ(2)ซึกข้างจน เป็นนิสัย	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
8.	"...วันนี้(1)ฉันเอา(2)ชนะใจ ตัวเองด้วยการตื่น(3)เช้าไม่ (4)ซึกช้าเหมือน(5)ชนเคย แม่จึง (6)ชมเชยฉันด้วยความ(7)ชื่นชม ..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, ฟ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ผ, ฟ

10. ผ.ฝา	11. ผ.น	12. ผ.น
13. ฟ.ฟัน	14. ฟ.อง	15. ฟ.ัง
16. ผ.ัง	17. ผ.ัง	18. ผ.าก
19. ผ.าย	20. ผ.ैया	21. ผ.ุ่น
22. ผ.้าย	23. ฟ.อก	24. ฟ.าก
25. ฟ.าง	26. ฟ.่าง	27. ฟ.้าม

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 3
เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, ฟ

พยัญชนะ

เราลองมาช่วยกันคิดค้นคำศัพท์ที่มี
พยัญชนะต้น ผ, ฟ เพิ่มเติมนะ요ซี
พร้อมทั้งอ่านออกเสียงร่วมกันนะ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

1. พ่อรับซ่อมไฟฟ้าฟรี
2. ชายคนนั้นใส่ไฟแดง
3. เขาใช้ผักน้ำฉีดพ่นฝุ่นละออง
4. พี่ชายผู้พันปัญหาจนถึงฝั่งฝัน
5. ลุงก้อหินเผาฟูกจนควันฟุ้งทั่วฟ้า
6. ผ่าดฝืนชอบฟังเพลงพอดพิททะเลมัน
7. แม่ปลูกต้นฝรั่ง มะเขือเทศ มะไฟ พืชทอง และพืชองฟ้า

ฝึกท่อง :

เข้าพาดพิกมัด เอ็นพาดมัดพิก

เพื่อน ๆ ลองฝึกท่อง จากซ้ายไปเรื่อยๆจนคล่อง ลองดูนะคะ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

ผ่าแปด

ผ่าแปดคู่หนึ่งชื่อทอฝันและฟ้าใส เขาได้ฝันอยากไปเมืองฝรั่ง จึงฝึกฝนภาษาอังกฤษ พุด พิด ฟอ ไฟ จนตอนนี้พูดได้คล่องเป็นน้ำไหลไฟดับ

ใจคิด วิจัย

แบบทดสอบท้ายบทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, พ

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามวิธีการ		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ผ.ผ่า			
2.	พ.พิน			
3.	ฉันทชอบฟังเพลง			
4.	เขา(1)ผ่าฝืน(2)ไฟ	(1).....	(1).....	(1).....
	จรรยา	(2).....	(2).....	(2).....
5.	"...(1)ผ่าแปดคู่หนึ่ง"	(1).....	(1).....	(1).....
	(2)ได้ฝันอยากเป็นช่าง	(2).....	(2).....	(2).....
	(3)ไฟฟ้า เขา(4)ผ่าพิน	(3).....	(3).....	(3).....
	ปัญหาจนถึง(5)ฝั่งฝัน	(4).....	(4).....	(4).....
	..."	(5).....	(5).....	(5).....

แบบฝึกเสริมทักษะ

การอ่านออกเสียงภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลาว (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 4

เรื่อง พยัญชนะต้น ร

พยัญชนะ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ร

1. ร.เรือ	2. ร้อน	3. เรือน
4. รองเท้า	5. ร้องไห้	6. รับประทานอาหาร
7. ร้านค้า	8. ร่ำวง	9. ขีดคำ

9. รด	10. รถ	11. รส
12. รอง	13. รอบ	14. รัด
15. รับ	16. ราค	17. ร้าย
18. เรา	19. เรียง	20. เรียง
21. เรือง	22. เรือน	23. เรือ
24. แรก	25. รอย	26. ไร่
27. ระวัง	28. รักษา	29. ราคา
30. รังแก	31. รับจ้าง	32. ร้างกาย
33. รายงาน	34. ร่ายรำ	35. รูดัก
36. รับผิดชอบ	37. รูป	38. ราชา

โหนดเราลองมาช่วยกันคิดค้น คำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้น ร, พ, เพิ่มเติม หน้อยสิ จะได้ฝึกที่คั่นนะ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ร

- ฉันรดน้ำต้นไม้
- แมวถูกน้ำร้อนลวกเลยร้องลั่น
- รถรางแสนรวดเร็วบนรางเหล็ก
- ต้นไม้ให้ร่มเงาร่มเย็นและร่มเย็น
- ตำรวจเร่งรีบไปหา ร้องรอยคนร้าย
- ราชินีลูกทุ่งคนนั้นร้องเพลงเพราะ
- นักเรียนอยาก รุ่งเรือง ต้องเร่งเรียนรู้อ่าน
- เขาถูกโรคภัยรุมเร้าร่างกายจึงโรยรา

ฝึกอ่าน :

เรารักโรงเรียนเรา	เราเร่งเร้าในการเรียน
รับรู้ว่าคุณเพียร	เร่งการเรียนให้ทันเรา
จงรับเร่งศึกษา	รู้ตำราอย่าโง่งง
เรียนรู้อย่างดูเบา	รีบรับเอาเราเรียน
รุ่งโรจน์เรื่องความรู้	เร่งรีบดูเรื่องอ่านเขียน
เร่งรัดเรื่องการเรียนรู้	รีบพากเพียรเรียนเรื่องเรา

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ร

รุ่งรักโรงเรียน

วันนี้หนูรุ่งรีบตื่นอย่างรวดเร็ว เพราะรู้ว่าต้องไปโรงเรียน คุณแม่หยิบร่มและเสื้อของหนูใส่กระเป๋าแล้วรีบวิ่งไปส่งหนูรุ่งที่โรงเรียน ระหว่างทาง หนูรุ่งมองเห็นรถไฟวิ่งบนราง มีชายแก่ใส่เสื้อผ้าขาดรุ่งวิ่งเดินเก็บขยะตามป่ากร้างริมรั้ว พอมาถึงโรงเรียนหนูรุ่งรู้สึกดีใจ เพราะที่โรงเรียนมีคุณครูใจดี หนูรุ่งก็เป็นคนเรียบร้อย จึงมีคนรักหนูรุ่ง หนูรุ่งจึงอยากไปโรงเรียนทุกวัน

แบบทดสอบท้ายบทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร

ใจดี มีซิง

ชื่อ สกุล.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	รกว้าง			
2.	รย่ำร่า			
3.	ฉันชอบร้องเพลง			
4.	หนู(1)รุ่งตื่นเช้า(2)รีบไป(3)โรงเรียน	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
5.	"...(1)รุ่งเรื่อง(2)เรียนรู้งานได้อย่าง(3)รวดเร็ว(4)รับรองว่างานจะ(5)เรียบร้อยโดยไม่ต้อง(6)เร่งรีบ..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....
		(6).....	(6).....	(6).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 5
เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว

พยัญชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

1. กวัก

2. กว

3. กว้าง

4. กวาด

5. 	6.
กวาง	กวาง
7. 	8.
แตงกวา	เกวียน
9. กวา	กวัด
11. กวาง	กวาง

กิจกรรม : เดิมคำ พยัญชนะควบกล้ำ กว ลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

กวาง	กว้าง	กวาด
กวัก	กวัด	แกว่ง

1. ใบป่าใหญ่มี.....หลายตัว
2. เเมรน้อยกำลัง.....ลานวัด
3. คุณแม่.....มือเรียกฉัน
4. น้องเดินเล่น.....แขนไปมา
5. ในห้องนี้.....ชวามาก

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

1. แม่ไถปลูกส้มลูก
2. น้องกวาดลานกว้างกลางวัด
3. พี่ชายกวัดแกว่งไม้กวาดไปมา
4. แม่ค้าซื้อนางกวักมาพันคว่ำบาท
5. เขากว้านซื้อเกวียนไปแจกขานา
6. น้องเอาแตงกวาให้กวางและกวางกิน

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

นอนเปล่เท่ก้อม

แม่ไถปลูกส้มลูกพร้อมกวัดแกว่งไม้ไผ่ขึงไปมาในห้องกว้าง ขณะที่ลูกน้อยกำลังนอนเล่นกวางของเล่น จนหลับไป ผ่านไปชั่วโมงกว่า แม่จึงเดินไปกวาดบ้านและกวัดน้ำรดต้นแตงกวาแล้วกว้านเอาลูกแตงกวามาให้กวางกิน

ใบคดีจิริง

ชื่อ สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน
รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี			หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง		
6.	ไกว				
7.	กวัด				
8.	พ่อ(1)กวันซื้อต้นนาง (2)กว้อมาสิบ(3)กวว่า ต้น	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	
9.	"...แม่(1)กวัด(2)แก้ว ไม้(3)กววดไล่(4)กว้าง ที่บินอยู่กลางลาน (5)กว้างจน(6)กววง สะตู่จะไปหลบหลัง (7)กวี่ยน..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 6
เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ทร

พยัญชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ทร

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ทร

 1. แตร 3. ตระ 5. ตรง 7. ตรวจตรา 9. เตรี	 2. ตรัง 4. ตรา 6. ตรวง 8. เงินตรา 10. เตรียม
---	--

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ทร

1. พ่อบับแตรเสียงดังลั่น
2. หน่วยเงินตราของไทยคือเงินบาท
3. น้องระบายสีตราประจำจังหวัดตรัง
4. ลุงยามตรวจตราความเรียบร้อยของหมู่บ้าน
5. แม่ตระเวนซื้อของมาเตรียมทำกับข้าวใส่บาตร
6. พี่ชายชอบเที่ยวเตร่ เขามินตรงไปจังหวัดตราด

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คร

เที่ยวจริง

ฉันและครอบครัววางแผนจะไปเที่ยวจังหวัดตรัง ก่อนไป พ่อและแม่ได้เตรียมสิ่งของและเงินตรา พร้อมทั้งตรวจตรารอบบ้านอย่างรอบคอบก่อนตรงไปยังจังหวัดตรัง ระหว่างทางฉันเจอเจ้าตระบอง หมาของป้าข้างบ้านเดินเตร็ดเตร่อยู่กลางถนน พ่อจึงบีบแตรไล่ให้มันกลับไปบ้าน

กิจกรรม : เดิมคำ พยัญชนะควบกล้ำ ตร ลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
ต ร _____	พิจารณาความเรียบร้อย
_____ ร _____	ไม่คิดค้าง ซื้อ, ไม่โกง, ไม่ล่าเอียง
เ _____	เดินไปเดินมา, เดินเที่ยว
เ _____ ย ม	จัดแจงไว้ให้เรียบร้อย, จัดหรือทำให้สว่างหน้า
เ จี _____ ร _____	เงินที่รัฐกำหนดขึ้นไว้เพื่อใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
ต _____	เครื่องหมายทำเป็นรูปต่าง ๆ มีลวดลายประดับ สำหรับประทับเป็นสัญลักษณ์แทนบุคคลหรือองค์กร เป็นต้น

แบบทดสอบท้ายบทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ คร

ใจคิด วิจัย

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	แตร			
2.	ตรวจ			
3.	ลูงยาม (1)เตรียม (2)ตรวจตรา(3)ตรง หน้าหมู่บ้าน	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
4.	"...พี่สาวของฉันชอบไปเที่ยวจังหวัด(1)ตรัง และจังหวัด(2)ตราด ซึ่งถูก(3)ที่ตราว่าเป็นคนเที่ยว(4)เตรียมไม่รู้คุณค่าของ(5)เงินตรา..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....

แบบฝึกเสริมทักษะ

การอ่านออกเสียงภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลาว (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 7

เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

พยัญชนะ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

	
1. <u>ขวาน</u>	2. <u>ควัน</u>
3. ขวา	4. คว่า
5. ขว้าง	6. คว้าง
7. ขวาง	8. ความ
9. แขนว	10. ควาย
11. ขวิด	12. คว่ำ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

1. เขาถูกควายขวิด
2. ควายยืนขวางทาง
3. รถยนต์ปล່อยควันพิษ
4. ฉันทเเลือกแขนวไว้ตรงฝั่งขวา
5. น่องขว้างของล่อยคว้างอยู่กลางน้ำ

ฝึกท่อง :

ขามเขี้ยวคว่ำเข้า ขามขวากคว่ำคำ

เพื่อน ๆ ลอฝึกท่อง จากซ้ายไปเร็วจนคล่อง ลอจะดูนะ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

ขานากับควาย

ขานาคคนหนึ่งจูงควายไปกินหญ้า แต่ควายเกิดคิดคะนองไล่ขวิดขานา ขานาจึงใช้มือขวากคว้างขวางขวางควายที่กำลังจะขวิดเขาจนควายเกือบล้มคว่ำ ด้วยความรู้สึกผิด ขานาจึงแขนวพวงมาลัยไว้เพื่อขอโทษควาย แล้วเดินจากไป ปลอ่ยให้ควายกินหญ้าอย่างเคร่งคว้าง

ใจคิด มีธง

แบบทดสอบท้ายบทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	แขนว			
2.	ความ			
3.	เขายืนขวางทาง			
4.	"...ขานาใช้มือ (1)ขวาก (2)คว้าง (3)ขวาน (4)ขว้าง (5)ควายที่กำลังจะ (6)ขวิดเขาจนเกือบ (7)ล้มคว่ำ ..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 8
เรื่อง สระ เอีย เอือ อัว

สระ

สระ เอีย
เ-ีย

สระ เอือ
เ-ือ

สระ อัว
-ัว

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
 สำหรับนักเรียนระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
 บทที่ 8 เรื่อง สระ เอีย เอือ อัว

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
 ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีสระ เอีย เอือ อัว

1. เอียว	2. เคียว	3. เตียง
4. เทียน	5. เขียน	6. เรียน
7. เขี้ยว	8. เลีย	9. เลียว

10. เสือ	11. เสื่อ	12. เสื้อ
13. เรือ	14. เชือก	15. เหงื่อ
16. เลื่อย	17. เทียน	18. เขืองฟ้า
19. ถั่ว	20. ถ้วย	21. ท่อม

22. บัว	23. อ้วน	24. บวช
25. ช่วยเหลือ	26. ถ้วยตั่ว	27. หัวเราะ
28. เคียว	29. เคียว	30. เคียว
31. เทียน	32. เทียน	33. เทียน
34. เกือบ	35. เกือบ	36. เกือบ
37. เพื่อน	38. เพื่อน	39. เพื่อน
40. เขี้ยว	41. เลีย	42. เลีย
43. เลียว	44. เลียว	45. เลียว
46. เขี้ยว	47. เขี้ยว	48. เขี้ยว

ไหนเราลองมาช่วยกัน
คิดค้นคำศัพท์ที่มีสระ
เอีย เอือ อัว เพิ่มเติม
หน่อยซี จะได้ฝึกที่สำเน

48

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีสระ เอีย เอือ อัว

1. ฉันใช้ตะเกียบคีบถ้วยเตี้ย
2. แม่เตรียมเครื่องปรุงทำกวยจั๊ว
3. พ่อช่วยเหลือเพื่อนที่ติดครีโอล
4. ลุงขับรถเสียนเขื่อนไปเมืองเหนือ
5. พี่ชอบกินข้าวเหนียวทุเรียนและข้าวเหนียวมะม่วง
6. เมื่อวานฉันแต่งตัวด้วยชุดลูกเสือสีเขียวไปโรงเรียนตามระเบียบ
7. น้องมือการอ่อนเพลีย ปวดเมื่อยเนื้อตัว เวียนหัว หมอบอกว่าน่าจะป่วยเป็นไข้เลือดออก

49

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีสระ เอีย เอือ อัว

ครอบครัวของฉัน

วันนี้พ่อและแม่ชวนฉันมาช่วยกันปลูกต้นไม้และผักสวนครัว
พ่อปลูกต้นทุเรียน มะม่วง กลั้วย มะเขือขิง เพ็ชร์ฟ้า และดอกบัว
ส่วนแม่ปลูกถั่วฝักยาว ถั่วเขียว กระเทียม หอมหัวใหญ่ และ
มะเขือ ส่วนฉันเลี้ยงปลาสวยงามไว้ในสระบัว ครอบครัวของฉัน
ช่างมีความสุขเหลือเกิน

50

แบบทดสอบท้ายบทที่ 8
เรื่อง สระ เอีย เอือ อัว

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน
รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	เขี่ย			
2.	เสื่อ			
3.	ฉันปลูกผักสวนครัว			
4.	"...(1)เมื่อวานฉัน กิน (2) กวยเตี้ย (3)กวยจั๊ว ตามด้วย ข้าว (4) หี พี่ยว (5)มะม่วงและข้าว (6)เหนียว(7)ทุเรียน ..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....

51

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 9
เรื่อง วรรณยุกต์

คำทับ
ก

เอก
ก่า

โท
ก๊า

ตรี
กั๊

จตุร
กั๋

ไตรยางศ์
อักษรสามหมู่

เริ่มความรู้ก่อนฝึก

อักษรกลาง

มี 9 ตัว คือ
ไ ก่ จัก เด็ก ตาย บน ปาก ใจ

ก จ ด ต บ ป อ
ฎ ฏ

อักษรกลาง มี 9 ตัว เสียง ได้แก่ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

อักษรสูง

มี 11 ตัว คือ
ศิ ฟาก สูง ข้าว สาร ไห่ ฉั้น

ศ ผ ฝ ถ ข ฬ ห ฉ
ฐ ษ ฌ จ ญ ฎ

อักษรสูง มี 11 ตัว เสียง ได้แก่ เอก โท จัตวา

อักษรต่ำ

มี 24 ตัว คือ
อักษรต่ำ ได้แก่ อักษรต่ำที่มีอักษรสูงเป็นคู่มี 14 ตัว ได้แก่
ฟือ คำ ฟั้น ทอง ชือ ข้าง ฮ่อ

ฟ ค พ ท ข ช อ
ภ ค ธิ ฌ
ม ฌ

อักษรต่ำ มี 24 ตัว เสียง ได้แก่ สามัญ โท ตรี

อักษรต่ำ

มี 24 ตัว คือ
อักษรเดี่ยว ได้แก่ อักษรที่ไม่มีอักษรสูงเป็นคู่มี 10 ตัว ได้แก่
งู ไทขุ่ นอน อยู่ ณ รีม วัด ไม ที่ โลก

ง ณ น บ ณ ร ว ม ฬ ล

อักษรต่ำ มี 24 ตัว เสียง ได้แก่ สามัญ โท ตรี

ตารางผันเสียงวรรณยุกต์

พยัญชนะ	ชนิด	เสียงวรรณยุกต์				
		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา
อักษรกลาง (จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ)	คำเป็น	ก	ก่า	ก๊า	กั๊	กั๋
	คำตาย	ก	ก่า	ก๊า	กั๊	กั๋
	คำเป็น	จ	จ่า	จ๊า	จั๊	จั๋
	คำตาย	จ	จ่า	จ๊า	จั๊	จั๋
	คำเป็น	ด	ด่า	ด๊า	ดั๊	ดั๋
อักษรสูง (ศ ษ ฌ จ ญ ฎ)	คำเป็น	ศ	ศ่า	ศ๊า	ศั๊	ศั๋
	คำตาย	ศ	ศ่า	ศ๊า	ศั๊	ศั๋
	คำเป็น	ษ	ษ่า	ษ๊า	ษั๊	ษั๋
	คำตาย	ษ	ษ่า	ษ๊า	ษั๊	ษั๋
	คำเป็น	ฌ	ฌ่า	ฌ๊า	ฌั๊	ฌั๋
อักษรต่ำ(อักษรคู่)	คำเป็น	ฟ	ฟ่า	ฟ๊า	ฟั๊	ฟั๋
	คำตาย	ฟ	ฟ่า	ฟ๊า	ฟั๊	ฟั๋
	คำเป็น	ค	ค่า	ค๊า	คั๊	คั๋
	คำตาย	ค	ค่า	ค๊า	คั๊	คั๋
	คำเป็น	ช	ช่า	ช๊า	ชั๊	ชั๋
อักษรต่ำ(อักษรเดี่ยว)	คำเป็น	ง	ง่า	ง๊า	งั๊	งั๋
	คำตาย	ง	ง่า	ง๊า	งั๊	งั๋
	คำเป็น	น	น่า	น๊า	นั๊	นั๋
	คำตาย	น	น่า	น๊า	นั๊	นั๋
	คำเป็น	บ	บ่า	บ๊า	บั๊	บั๋

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีวรรณยุกต์

ป้า	ป้า	ป้า	ป้า	ป้า
โก	โก	โก	โก	โก
เจ	เจ	เจ	เจ	เจ
ตี	ตี	ตี	ตี	ตี
ตุ	ตุ	ตุ	ตุ	ตุ
แบ	แบ	แบ	แบ	แบ
โอ	โอ	โอ	โอ	โอ

ไซ	ไซ	ไซ
ฉี	ฉี	ฉี
ถา	ถา	ถา
ผู้	ผู้	ผู้
ฝ่า	ฝ่า	ฝ่า
สอ	สอ	สอ
แห	แห	แห

การผันวรรณยุกต์
อักษรสูง

อักษรสูงมี ๑๑ ตัว คือ
ช ช ฌ ฉ ฐ ฎ
ฝ ผ ฝ ฝ ส ห

สามารถผันได้เพียง ๓ เสียง
คือ เสียงเอก, โท, จัตวา

สามัญ	เอก	โท	จัตวา
-	ชา	ชะ	ชา
-	ฝ่า	ฝ่า	ฝ่า

การผันวรรณยุกต์
อักษรต่ำ

อักษรต่ำมี ๒๕ ตัว แบ่งได้ ๒ ประเภท คือ
อักษรต่ำสูง คือ อักษรต่ำที่มีเสียงอยู่ในวงเสียงสูง
มี ๑๔ ตัว ได้แก่
๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕

อักษรต่ำต่ำ คือ อักษรต่ำที่มีเสียงอยู่ในวงเสียงต่ำ
มี ๑๑ ตัว ได้แก่
๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕

ซึ่งเอกเป็นเสียงสามัญ มีตัววรรณยุกต์เอกเป็นเสียงที่
มีตัววรรณยุกต์เอกเป็นเสียงที่

สามัญ	เอก	โท	จัตวา
คา	-	ค้า	ค้า
นี	-	นึ	นึ

งอ	งอ	งอ
นา	น่า	น่า
แย	แย	แย
รัว	รัว	รัว
โล	โล	โล
วา	ว่า	ว่า
มี	มี	มี
โค	โค	โค
เชื้อ	เชื้อ	เชื้อ
ชือ	ชือ	ชือ
ทอ	ทอ	ทอ
พี	พี	พี
ฟู	ฟู	ฟู

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีวรรณยุกต์

- พี่ชายตัวอ้วนดี
- เขาน้ำลายสอสู่ว้าว้าว
- ป้าพาป้ากับป้าไปเดินป่า
- ตั้งโอ้อวดว่าตนมีสวนส้มโอโอ้อ่า
- อย่าหลงเชื่อข่าวแฉเชื่อนเรื่องเชื่อโควิต
- เขาเป็นใช้สูง หมอจึงให้ทานไข่และดไขมัน
- น้องตั้งใจเหมือนกระตี่ได้น้ำที่ใต้กันกล้วยเดี่ยวตุ๋น

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีวรรณยุกต์

ชายหนุ่มชุกชอน
ชายคนหนึ่งใส่เสื้อลายเสือไปปูเสื่อนอนเล่น
อยู่ในป่าพร้อมกับป้าและป้าแฟนป้า เขาป้าหินเข้า
ไปในรู เพราะอยากรู้ว่ามီးอะไรอยู่ในนั้น นั่นจึงทำให้
เขาโดนงูกัดหลายทีที่หัวเข้าเข้าโรงพยาบาล

กิจกรรม : นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ตัวอักษร	คาง	คางคก	ลิงค่าง	ค่างคาว
----------	-----	-------	---------	---------

- คา ..... หล้า..... มี..... .....ชาย
- นา ..... พู..... .....รัก .....อา
- แก ..... ตึก..... .....ยาย..... .....ใจ
- ทอ ..... ผ้า ..... น้ำ ..... ลูก.....
- สัน ..... มีด ..... ทนาว..... .....ยาว
- โข ..... เทียน..... ..... โถ ..... คน.....

แบบทดสอบท้ายบทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ไข่			
2.	ไข่			
3.	เขาพูด(1)ข้อจน(2)ข้อ	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
4.	"...น้องชว่าง(1)ป้า(2)สิ่งของ(3)ป้ากับ(4)ป้าจริง(5)น้องของ(6)น้องจนน้ำตา(7)น้อง..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....

60

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 1
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2

บทที่ 10
เรื่อง วรรณยุกต์

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2
บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์

พ่อ	ป่า	ม่าน	ตี๋ม	เที่ยว
กุ้ง	ช้าง	แก้ว	น้ำ	ไหว้
โต๊ะ	เอกแก้ว	กวางจับ	เตาแก๊ส	เจ้
แก๊ง	ป่า	ลูกเต๋า	ถ้วยเดียว	กระเป๋า

62

ไถ่	ชี้	แก่ง	ค้า	ชื่อ
ซ่อม	ช่วย	ช่าง	เชื่อม	ถ่าย
ฆ่า	ตี๋ม	เต่า	จ้วง	เขย่า
เที่ยง	ป่วย	บ่อย	เที่ยว	เอี่ยม
ใหญ่	เพื่อน	ท่องเที่ยว	มะม่วง	ชุ่มชื่น
ก้าว	เข้า	คัน	เค้ก	ชว่าง
ใกล้	ซ่อม	ต๋วย	เปรี๊ยะ	จุ่ม
เสียว	พื่น	ไหว้	ขยี้	ขยี้
ย้าย	โต้แย้ง	พะไล	ตะกร้า	จิงโจ้
กระเบื้อง	แก้อื้อ	ตะไคร้	เสื่อผ้า	น้ำผึ้ง
เก้	เกี้ยว	เก้า	ก๊ัก	ก๊ก
เจ้	เจ๊ง	โจ๊ก	นะจ๊ะ	ตุ๊กตา
ก๊ง	เก้	แกร็น	แจ้ว	ปุ๊ย
เดี่ยว	ตัว	ตี้	จ๋า	จิว
แจ้ว	อ้อ	ไอ้	เหลืออ้อย	กระป๋อง

นักเรียนลองช่วยกันคิดค้นคำศัพท์ที่มีรูปวรรณยุกต์เพิ่มเติมหน่อยซิ๊ยะ

63

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีรูปวรรณยุกต์

1. ปู่ย่าเริ่มแก่แล้ว
2. พ่อแม่ซื้อเก้าอี้ตัวใหม่
3. พี่น้องคุ้นเื่อเพื่อเดือนแม่
4. เอใส่ปุ๋ยต้นไม้ที่ปลูกไว้ข้างบ้าน
5. เก้าอี้กระเป่าเสื่อผ้าใหม่สีเหลืองอ่อน
6. สายลับจับตัวผู้ก่อเหตุไปขังเสื่อ
7. ป้าซื้อกล้วยจิบ ก้วยเดี่ยว และเต้าหู้มาให้นั่น

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีรูปวรรณยุกต์

ถูกก็กกับเงากว

ถูกก็กเสียงสูงขชื่อเงากว หุก ๆ เข้าตรูถูกก็ก จะพาเงากวไปเดินเล่นที่สนามหญ้าหน้าบ้าน แต่วันนี้ถูกก็กป่วยเป็นไข้ ไม่ได้พาเงากวไปเดินเล่น ถูกก็กจึงเข้าไปเฝ้าเงากวให้หายเศร้าสร้อย

กิจกรรม : นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง คาง ขวงคก ลิงค่าง ค้างคาว

1. เขาเป็นโรคซึม..... เจ้า/เศร้า
2. เด็กดิ่งบน..... โต๊ะ/เก้าอี้
3. น้องคนนี้.....ตา.....รัก น้า/น้า
4. ย่าปวด.....จนต้อง.....โรงพยาบาล เข่า/เข่า
5. หมู่ม.....ไล่.....ยุ่ง สี/ตี/ตี/ตี
6. พ่อ.....คนนั้นขายชิง..... คาบ/ข้าง/คำ/ชา

แบบทดสอบท้ายบทที่ 10
เรื่อง วรรณยุกต์

โปรด วิจัย

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ตี			
2.	ตี			
3.	เขา (1) หน้าตา (2) น่ารัก	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
4.	"...(1)วันนี้(2)แม่ (3)ใส่(4)เสื่อลายเสือ ไป(5)ซื้อ(6)เสื่อและ (7) ก้วยเดี่ยวมา (8)ให้นั่น..."	(1)วันนี้ ..... (2) แม่ ..... (3) ใส่ ..... (4) เสื่อ ..... (5) ซื้อ ..... (6) เสื่อ ..... (7) ก้วยเดี่ยว ..... (8) ให้	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7)..... (8).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7)..... (8).....

เอกสารอ้างอิง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2529). *บัญชีคำพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544ข). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 2 (สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4)

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้อ สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (ไปร) รวมทั้งในหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียง

ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จะช่วยให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน กล่าวคือ ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ตามอักขรวิธี ออกเสียงได้ชัดเจน ชัดคำ ทั้งเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด และนำไปต่อยอดในการใช้ภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

ลงชื่อ

(นางสาวสุนารี ฝิปากเพราะ)

ผู้วิจัย

ก

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจง	ค
จุดประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ง
บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ช, ส, ซ, ศ	1-9
บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ	10-15
บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ	16-21
บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร	22-28
บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว	29-35
บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร	36-41
บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว	42-46
บทที่ 8 เรื่อง สระ เอีย, เอือ, อัว	47-54
บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์	55-64
บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)	65-70
เอกสารอ้างอิง	71

ข

คำชี้แจง

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้อ ในงานวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยใช้สอนเสริมในรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โรงเรียนบ้านส้อเด่นพัฒนา อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เนื้อหาอิงจากกรววิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) (ขนาด อินทจามรรัชต์, 2552, หน้า 23-24) กับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (ไปร) รวมทั้งในหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียง แบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 บท แต่ละบทประกอบด้วยคำศัพท์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ และนำมาสร้างเป็นแบบฝึกอ่าน แบ่งออกเป็น คำศัพท์ ประโยค และข้อความ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ช, ส, ซ, ศ
- บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ
- บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ
- บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร
- บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว
- บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร
- บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว
- บทที่ 8 เรื่อง สระ เอีย, เอือ, อัว
- บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์
- บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)

ค

จุดประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

- (ป.3) อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทปริศนารอง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว
- (ป.4) อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทปริศนารองได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

โมเดลสะทาบ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขึ้นเรียนรวม (10 นาที)

- 1) ครูสุ่มถามนักเรียน เพื่อละลายพฤติกรรมและเตรียมความพร้อม
- 2) ครูกล่าวถึงจุดประสงค์ ขั้นตอน และเรื่องที่นักเรียนจะฝึกในคาบนี้ ๆ
- 3) ครูอธิบายถึงวิธีการออกเสียงและอวัยวะที่ช่วยในการออกเสียงในเรื่องนั้น ๆ

ขั้นที่ 2 ขึ้นสอบคะแนน (25 นาที)

1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ฝึกอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ครูสุ่มสร้างขึ้น โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่ม (Peer support) โดยมีครูคอยชี้แนะ

ขั้นที่ 3 ขึ้นทดสอบเดี่ยว (15 นาที)

- 1) ครูทดสอบการออกเสียงภาษาไทยจากแบบทดสอบท้ายบทเรียนบุคคล

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ซ, ส, ษ, ศ

1. โซ่	2. ซีวี่	3. ซ่อมแซม
4. ชาวมี่	5. โซลาร์เซลล์	6. ส้มเขียว
7. สวารค์	8. สินสมุทร	9. สวิตช์

10. สงกรานต์	11. สิ่งศักดิ์สิทธิ์	12. ศิลา
13. เศร้าโศก	14. เศร้าสร้อย	15. สุภาซิด
16. ซ่อมเสริม	17. ซุบซิบ	18. สรรพสินค้า
19. สมุนไพรร	20. สุรุษสุราย	21. سابสูญ
22. สันสติ	23. สื่อสาร	24. เสด็จ
25. เสน่หา	26. เสร็จสรรพ	27. เสแสร้ง
28. โคกศิลป์	29. ศักดิ์ศรี	30. ครศิลป์

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ซ, ส, ย, ศ

1. คนสวยนั่งที่ศาลาที่เพิ่งซ่อมแซม
2. สมศรีไปขึ้นศาลแพคดีนำสงสาร
3. ครูบอกว่าไดโนเสาร์สูญพันธุ์ไปแล้ว
4. ฉันชอบวิชาศิลปะเพราะได้สร้างสรรค์ชิ้นงานใหม่ ๆ อยู่เสมอ
5. เพื่อนสนิทของฉันไปสวนสนุกเมื่อวันเสาร์สุดสัปดาห์ที่ผ่านมา
6. พ่อเป็นคนดี ซื่อสัตย์สุจริต จึงมีคนสรรเสริญและส่งเสริมสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง
7. ฉันเห็นแม่ค้าศรีวิชัย จึงเข้าไปสอบถามจนได้ความว่า แม่ค้าไม่สนใจที่จะขายมังคุด
8. พี่ชายของฉันนับถือศาสนาพุทธและศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เขาจึงมักจะสวมมนต์นั่งสมาธิอย่างสม่ำเสมอ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ซ, ส, ย, ศ

เรื่องราวของสาวน้อย

เช้าวันศุกร์ สนิได้คนหนึ่งส่งผู้ติดตามเสียมมาฝึกปลูก เขารีบลุกขึ้นไปเตรียมข้าวต้มเพื่อใส่บาตรพระสงฆ์ ตกสาย เธอปลูกส้มที่กำลังผลิบานให้ตื่นไปอาบน้ำ ทานข้าว และไปส่งลูกสาวไปโรงเรียน ลูกสาวของเธอหน้าตาน่ารัก สวยสดใสสมวัย ทุก ๆ วันหยุดสุดสัปดาห์ สาวน้อยมักจะชวนพ่อแม่ไปเที่ยวสวนสัตว์ ดูสัตว์สารพัดชนิด เช่น กระชู้ เลือด สิงโต ลูบขี้ผึ้งออก เด็กน้อยชอบเล่นซ่อนแอบกับสิ่งใดอยู่นอกสนามอย่างสนุกสนาน แต่วันนี้เจ้าสิงโตเหว้าสรี้อย ไม่สดใสตั้งเช่นเคย มันดูซึมเศร้า เมื่อตัวสกปรกมอมแมม เด็กน้อยจึงตามนักการศึกษาสวนสัตว์ด้วยความสงสัยว่าสิงโตไม่สบายหรือ นักการศึกษาสวนสัตว์จึงตอบด้วยความสงสารว่าสิงโตเล่นซุกซนจนชุ่มขามสะอาดล้มทำให้ศีรษะแตก เด็กน้อยได้ยินเช่นนั้นจึงเหว้าสรี้อยใจและละอื้นไ้ทั้งสลับไป

เสริมความรู้ :

นักเรียนรู้ไหมคะว่า พยัญชนะที่ขึ้นต้นด้วย "ทร" บางตัวก็อ่านออกเสียง "ซ" นะ

- เช่น
1. ทรวง อ่านว่า ซง
  2. ทรวด อ่านว่า ซุด
  3. ทรวง อ่านว่า ซวง
  4. แทรก อ่านว่า แซก
  5. ทรัพย์ อ่านว่า ซั๊บ
  6. ทรมวย อ่านว่า ซามไว
  7. ทรัพย์สิน อ่านว่า ซั๊บสิน
  8. ทรวดโถม อ่านว่า ซุดโทม

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1
เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ส, ซ, ศ

โศภิตา
จิรัช

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน
รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ซัดเซียว			
2.	ซอมแซม			
3.	ศักดิ์สิทธิ์			
4.	สร้างสรรค์			
5.	(1)สมศรีนับถือ(2)สิ่งศักดิ์สิทธิ์	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
6.	เขาไปห้าง(1)สรรพสินค้า(2)ซื้อของอย่าง(3)สุร่ยสุร่าย	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....
7.	(1)คุณัน(2)ขุนสมม (3)สงสัยกินของ(4)สกปรกจนท้อ(5)เสีย	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5).....

8. "...ชาวสวนคนหนึ่งมีอาชีพทำสวนส้มและเลี้ยงสัตว์ขาย เขาประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเขามักจะสวนมนต์นั่งสมาธิอยู่เสมอ จนเหวดคาบสวรรค์สัมผัสได้ จึงเสกให้เขากลายเป็นเศรษฐีสุขกายสบายใจไร้ความโศกศัลย์..."

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
(1)	ชาวสวน			
(2)	สวนส้ม			
(3)	สัตว์			
(4)	ซื่อสัตย์			
(5)	สุจริต			
(6)	สวนมนต์			
(7)	สมาธิ			
(8)	เสมอ			
(9)	สวรรค์			
(10)	สัมผัส			
(11)	เสก			
(12)	เศรษฐี			
(13)	สุขกาย			
(14)	สบายใจ			
(15)	โศกศัลย์			

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 2
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
บทที่ 2
เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ซ, ศ
พยัญชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ

1. 	2. 	3.
ฉลาม	ฉิ่ง	ฉาบฉวย
4. 	5. 	6.
ฉูดฉาด	ชรา	ชญา
7. 	8. 	9.
ชะลอม	ช็อกโกแลต	นั่งฉนวน

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น อ, ข, ฉ

1. พระนั่งสมาธิจนเกิดฌาน
2. ฉันข้าเลืองมองเฉลยด้วยความฉงน
3. เขาเอื้อยขาและชักข้างฉันเฉยเฉย
4. พ่อเรียกรถลูกเดินมาช่วยชีวิตคนงมน้ำ
5. เขาพระแม่มองชายหนุ่มด้วยความชอกช้ำ
6. แม่ชมเชยความเฉลียวฉลาดของฉันด้วยความชื่นชม
7. แม่ไปงานยกช่อฟ้าที่ชุมชนชนบทในจังหวัดเชียงใหม่

กิจกรรมเสริมความรู้ : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วร้องเล่นจับคู่ความหมาย

- 1) ชักช้า - ไม่นตยีนร้าย, ไม้รู้สึกใด ๆ
- 2) เอื้อยขา - ฮิตอาด, ฮิตยาค, เรือย ๆ, ไม้รีบร้อน
- 3) เฉยเฉย - โอ้เอ้, เชื่องช้า
- 4) เฉยเฉย - ละเลย, เพิกเฉย, ไม้เอาใจใส่, ไม้สนใจ

โยตี, ไม้นำพา

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น อ, ข, ฉ

ชายฉกรรจ์
ฉันเห็นชายฉกรรจ์รูปร่างโหมฉายใสเสื้อสีชมพู
ทำทางขานฉลาดอึ้งฉลยดีกำลังเชิญชวนชาวบ้านใน
ชุมชนให้ไปรับชมการเชิดชูเกียรติพระชนนีแห่งชาติที่
ชมรมของจังหวัดฉะเชิงเทรา

แบบทดสอบท้ายบทที่ 2
เรื่อง พยัญชนะต้น อ, ข, ฉ

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามฉวีวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ฉาน			
2.	ชุมชน			
3.	ชายฉกรรจ์			
4.	เฉลียวฉลาด			
5.	คน(1)ฉะเชิงเทราไปเที่ยว (2)เชียงใหม่	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
6.	เขา(1)ขอบกน(2)เจ๊กวิญและ (3)ที่อกปกเลด	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....
7.	"...(1)พี่ชายของ(2)ฉันมีก(3) เฉื่อยขาและ(4)ชักข้างฉันนฉัย ทั้งที่เป็นคน(5)ขานฉลาดและ (6)อึ้งฉลยดี..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 2
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บทที่ 3
เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, พ

พยัญชนะ

ไหนเราลองมาช่วยกันคิดค้นคำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ เพิ่มเติมหน่อยซิ พร้อมทั้งอ่านออกเสียงร่วมกันนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
 สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
 บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, พ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
 ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

7. ผิง	8. ผิง	9. ผ่าง
10. ผ่าฟัน	11. ผีกหัด	12. ผรั่งเทศ
13. ฟิลิปินส์	14. ฟิน	15. ฟุบ
16. ฟ้าผ้า	17. ฟ้าร่อง	18. ฟ้าแลบ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

1. พ่อรับซ่อมไฟฟ้าฟรุ้
2. ชายคนนั้นฝ่าฝืนไฟจราจร
3. ป้าพุ่มที่ลูกสาวจนถึงฝั่งฝืน
4. แม่หวังฝากผีฝากไข้ไว้กับฉัน
5. เขาคือขุนเภาทุ่งนครินทร์ทุ่งหัวฟ้า
6. นายแม่ฝากเนื้อฝากตัวกับเพื่อนฝูง
7. พี่ไปใส่ชอบกินฝรั่ง มะเขือเทศ ผักทอง และเฟรนช์ฟราย

ฝึกเรื่อง :

เข้าฟาดผัดผัก เย็นฟาดผักผัด

เพื่อน ๆ ลองฝึกท่อง จากซ้ายไปขวามอง ลอดดูนะ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

แม่คนละผา

ผาแม่คนคนหนึ่งชื่อผนและพี่ว่า ทั้งคู่มีความฝันเป็นของตัวเอง ผนไม่ฝันอยากเป็นหมอยิ่ง เขาจึงฝึกฝนและผาฝันอยากเป็นครูจึงตั้งใจเรียนเพื่อจะได้เป็นครูสอนเด็กคนอื่น

แบบทดสอบท้ายบทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, พ

ใจคิด ใจขง

ชื่อ สกุล.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ผาพัน			
2.	พากฟ้า			
3.	นักเรียนทำแบบฝึกหัด			
4.	เขาฝันเรื่องทำตัว ฟุ้งเฟ้อจนต้องพุ่มพวย	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
5.	"...(1)พี่ว่าไอ(2)ไผ่ฝันอยากมีลูก(3)ผาแม่ดี จึงไป(4)ฝากผีฝากไข้ไว้กับหมอล(5)ฝากครรภ..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....

แบบฝึกเสริมทักษะ

การอ่านออกเสียงภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บทที่ 4

เรื่อง พยัญชนะต้น ร

พยัญชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ร

19. ร่มเรือ	20. ระฆัง	21. ร่มชูชีพ
22. รีโมท	23. ระยิบระยับ	24. รับประทาน
25. รูปทรง	26. รูปภาพ	27. วิจารณ์

28. แร่	29. รบ	30. รวง
31. ร้าง	32. รั้ง	33. ร่อน
34. เรือย	35. ร้าง	36. ริว
37. เรียว	38. ราวี	39. ร้าง
40. รสชาติ	41. รสแซบ	42. ระบบ
43. รั้งสรรค์	44. รัชกาล	45. ราชการ
46. ราชวัล	47. รุ่งเรือง	48. รากฐาน
49. ระลอก	50. ราสี	51. รัชมี
52. ริเริ่ม	53. รูปหล่อ	54. รูปพรรณ
55. เร็ยราย	56. เรื่องรอง	57. แรงโน้มถ่วง

กิจกรรมเสริม : ให้นักเรียนอ่านออกเสียง แล้ววงกลมคำตามความหมายที่กำหนดให้

1. ไม่รอช้า (รีบร้อน/รีบร้อน)
2. พื้นที่เท่าๆ (ลาดชัน/ลาดชัน)
3. เหตุที่เกิดขึ้น (เรื่องราว/เรื่องเล่า)
4. ชื่อขนมชนิดหนึ่ง (ลอดช่อง/ลอดช่อง)
5. ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง (ลาดหน้า/ลาดหน้า)
6. พูดแสดงความอาลัย (เจ้ารำเจ้าลา)
7. แฉ่กว้างออกไปโดยเร็ว (รุกกราม/รุกกราม)

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ร

1. ดันเลนวีรีชาวสาวกับที่ที่โรงรถ
2. แม่ขับรถยนต์ไปส่งฉันที่โรงเรียน
3. รีมมีนิสัยเรียบร้อยและเจ้าระเบียบ
4. นักเรียนอยากรุ่งเรืองต้องเร่งเรียนรู้
5. พี่ชายชอบดูรามเกียรติ์และราชาธิราช
6. ความริษยาเป็นแรงดึงดูดไปสู่เรื่องร้าย
7. แม่ใส่รองเท้าส้นสูงไปงานราตรีที่โรงแรม
8. เขาถูกโรคภัยแรงรุมแล้วร่างกายจึงโรยรา
9. รัฐบาลเร่งรัดให้ทหารรณรงค์เพื่อรวมตัวคนร้าย
10. คนป่วยรับประทานอาหารด้วยความระมัดระวัง

ฝึกอ่าน :

เรารักโรงเรียน	เราเร่งเข้าเรียน
รับรู้ว่าครูพี่	เร่งการเรียนให้กับเรา
จงรับแจ้งศึกษา	รู้ตำราอย่าโง่งง
เรียนรู้อย่าดูเขา	รีบรับเอาเราเรียน
รุ่งโรจน์เรื่องความรู้	เร่งรีบดูเรื่องอ่านเขียน
เร่งรัดเรื่องการเรียน	รีบพากเรียนเรื่องเรา

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ร

ราชสีห์กับแรดน้อย

คืนเดือนแรม แสงดาวส่องระยิบระยับ สมพิศมารวยรื่น เสียงหญิงหรือใครร้องระงมไพเราะอย่างไร้ที่ติ เพราะพรุ่งนี้ ราชสีห์จะขึ้นครองราชย์เป็นเจ้าคะค่อม ๆ มีราชสีห์ที่รูปร่างร้ายดุร้าย อย่างเอียงออกมาจากป่ากรรณ เขียวชอุ่มและเขาเห็นแรดน้อยกระโดดอยู่ จึงพูดว่า "เจ้าแรดน้อยทำไมทำอะไรตรงนี้ ทำไมจึงไม่รีบหนีไปให้พ้น" แรดน้อยร้องไห้และว่า "ข้าพเจ้าพึ่งพ้นด้วยความวิเศษที่ว่า ข้าพเจ้าเป็นโรคภัย มีโอกาสรอดชีวิต" ราชสีห์ได้ยินดังนั้นก็ทำหน้าขมขื่นและหัวเราะอย่างขมขื่นแล้วตอบกลับว่า "มา ข้าจะช่วยให้เจ้ารอดจากโรคภัยเอง" ทันใดนั้น สิงโตก็กระโดดกัดแรด แรดน้อยยังไม่ทันได้รำลึกก็ต้องกลายเป็นอาหารของราชสีห์

ใจคิด
ใจจริง

ชื่อ สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน
รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	เรียราย			
2.	ราชาธิราช			
3.	เขายี่พระยาระยะ			
4.	หล่อนำพาน้ำ(1)ระวีบและ(2)หัวเราะอย่าง(3)รื่นรมย์	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....
5.	"...(1)รู้ดูนามมีคำสั่งให้(2)ตัวบรรจง(3)เร่งรัดคดีเพื่อหา(4)ข้อร่อยจาก(5)รอยมือ(6)รอยเท้าของ(7)คนร้ายเพื่อจะได้(8)รวบตัวมาอย่าง(9)รวดเร็ว..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7)..... (8)..... (9).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7)..... (8)..... (9).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7)..... (8)..... (9).....

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
บทที่ 5 เรื่อง พญานาคตัวร กว

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มมีคำอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกอ่านคำที่มีพญานาคตัวร กว

1. กัดมือ

2. โกวเปล

3. แก้วงโกว

4. ลูกกวาด

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 2
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บทที่ 5
เรื่อง พญานาคตัวร กว

5. กวางคั้ง

6. ตัวงกว้าง

7. แดงกวา

8. เกวียน

9. กว้า

10. กว้าน

11. กว้างขวาง

12. กว้างไกล

13. กวางป่า

14. กวัดแกว่ง

กิจกรรม : เดิมคำ พยัญชนะควบกล้ำ กว ลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

กวาง	กว้าง	กวาด	กว้าน
กวัก	กวัด	แกว่ง	กว้าน

1. แม่พาฉันไป.....พะเยา
2. ไนป่าใหญ่มี.....หลายตัว
3. คุณแม่.....มือเรียกฉัน
4. น้องเดินเล่น.....แขนไปมาก
5. ไนห้องนี้.....ขวางมาก
6. เณรน้อยกำลัง.....ลาน.....

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

1. นื่องโกวชิงช้า
2. ฉันทกินลูกกวาดจนฟันผุ
3. พี่ชายกวัดแกว่งไม้กวาดไปมา
4. แม่ค้าซื้อนางกวักมากพันกวาบพ
5. เขาคว้านซื้อเกวียนไปแจกชาวบ้าน
6. นื่องเอาแดงกวาให้กวางและกว้างกิน

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

น้องลูกกวาด

วันนี้วันหยุด พ่อพาน้องลูกกวาดไปเที่ยวสวนสัตว์ พอไปถึงพ่อก็เรียกน้องลูกกวาดไปกว้านซื้อแดงกวาที่ขายใกล้กว้านน้ำแล้วเอาไปให้กว้างและกว้างกิน ผ่านไปชั่วโมงกว่า พ่อจึงพาลูกกวาดไปดูละครลิงเห็นลิงกำลังโกวแปลให้ลูกน้อยพร้อมแกว่งทางไปมาอย่างสบายใจในลานโกววัง แสนน่ารัก

ใบคดี
จิริง

แบบทดสอบท้ายบทที่ 5
เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน
รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	โกว			
2.	กว้านซื้อ			
3.	ฉันเอา(1)แดงกวาให้(2)กว้างและ(3)กว้างกิน	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....
4.	"...พ่อค้าคนนั้นเป็นคน(1)กว้างขวางมองการ(2)กว้างโกลและ(3)ใจกว้างจึง(4)กว้านซื้อ(5)มียืนไปสิบ(6)กวาเล่ม..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปว)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 2
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บทที่ 6
เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร

พยัญชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปว)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ตร

1. 	2.
แดดร	ตรัง
3. ตระ	4. ตรา
5. ตรอก	6. ตราด
7. ตรง	8. ตรัส
9. ตรวง	10. ตรวงตรา
11. เตรียม	12. เตร็ดเตร่
13. ตระบอง	14. ตระหนก
15. ตรากรตรา	16. ตริตรรอง
17. ตรีกตรา	18. ตรีกตรอง

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ตร

1. พ่อบิบบแตรเสียงดังลั่น
2. เขาควางตระบองอยู่ตรงประตู
3. หน่วยเงินตราของไทยคือเงินบาท
4. น้องระบายสีตราประจำจังหวัดตรัง
5. ลุงยามตรวจตราความเรียบร้อยของหมู่บ้าน
6. แม่ตระเวนซื้อของมาเตรียมทำกับข้าวใส่บาตร
7. พี่ชายชอบเที่ยวเตร่ เขากินตรงไปจังหวัดตราด
8. ในหลวงตรัสว่า จงตริตรองให้ดีก่อนที่จะตระหนก

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ตร

ทุกข์ของชาวนา

ช่วงวันหยุดยาว พ่อแม่พาฉันและน้องไปเที่ยวจังหวัดตราดและจังหวัดตรัง ระหว่างทางฉันเห็นชาวนากำลังใช้ตระบองตีวงข้าวที่ถูกตรึงอยู่ ฉันตริตรองอยู่ซักพักจึงถามพ่อว่าทำไมชาวนาต้องใช้ตระบองตีข้าว พ่อจึงตอบว่า เพราะชาวนาไม่มีเงินตราไปซื้อรถสีข้าวจึงต้องลำบากตราดตราเช่นนี้ พ่อฉันและน้องได้อินตงั้นจึงตระหนักถึงคุณค่าของข้าว น้องล่าวว่า ต่อไปก่อนกินข้าวเราจะตรีกตรองถึงความขอรอมตรมของชาวนาและจะตระวดจวนข้าวทุกครึ่งอย่างตราดจริง จะได้ไม่ถูกรตราว่าไม่รู้คุณค่าของข้าว

กิจกรรม : เดิมคำ พยัญชนะควบกล้ำ ตร ลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
ต ร _ _ _	พิจารณาด้วยความเรียบร้อย
เ _ รี่ _ _ เ รี่	เที่ยวไปในบริเวณไม่ไกลนัก, เดินเที่ยว
เ _ _ ย ม	จัดแจงไว้ให้เรียบร้อย, จัดหรือทำให้สว่างหน้า
ต ร _ _ ต ร _ _	ทำงานด้วยความยากลำบาก, ทำงานด้วยความยากลำบาก
เงิ _ _ ร _ _	เงินที่รัฐกำหนดขึ้นไว้เพื่อใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
_ ริ _ ร _ ง	โคจรคววน, คืดทบทวน, ศรีตรอง

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	เตรียม			
2.	ศรีตรอง			
3.	แม่हनลำบากตราบดรวาเพื่อลูกสบาย			
4.	เขาเดิน(1)เตรียมเตรียม(2)ควบองอยู่ใน(3)ตราบ(4)	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
5.	"...คำสอนของในหลวงยิ่ง(1)ควบองอยู่ในใจอันอยู่เสมอ พระองค์(2)ควบองว่าง(3)ศรีตรองให้ดีกว่า(4)ควบอง..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

1. 	2.
ขวาน	ควัน
3. ขวา	4. คว้า
5. ขว้าง	6. คว้าง
7. ขวาง	8. ความ
9. แควน	10. แคว้น
11. ขวิด	12. คว่ำ
13. แควง	14. แคว
15. ขวนขวาย	16. ขวิดไขว่
17. ไขว่ไขว	18. ไขว่คว่ำ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

1. เขาถูกควายขวิด
2. ควายยืนขวางทาง
3. รถยนต์ปล่อยควันพิษ
4. ฉันทเฝ้าเสื้อแขวนไว้ตรงฝั่งขวา
5. น้องขี้ขางของลอบขี้ขางอยู่กลางน้ำ
6. แม่บอกว่า หากมีโอกาสให้รีบไขว่คว้าอย่างชวนชววย

กิจกรรม : พัดสั้นจับคู่คำ-ความหมาย

- ไขว่คว้า ✨ (ส่วน) ดอกกล้วยไม้, ดอกกล้วยไม้, ดอกกุหลาบ
- ไขว่คว้า ✨ (ส่วน) ดอกกล้วยไม้, ดอกกล้วยไม้, ดอกกุหลาบ
- ไขว่คว้า ✨ (ส่วน) ดอกกล้วยไม้, ดอกกล้วยไม้, ดอกกุหลาบ
- ไขว่คว้า ✨ (ส่วน) ดอกกล้วยไม้, ดอกกล้วยไม้, ดอกกุหลาบ
- ไขว่คว้า ✨ (ส่วน) ดอกกล้วยไม้, ดอกกล้วยไม้, ดอกกุหลาบ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

ตาแขวงกับควาย

ตาแขวงจูงควายไปกินหญ้าริมแม่น้ำแคว แต่ควายเกิดศึกคะนองไล่ขวิดตาแขวง ตาแขวงจึงไข่มือขวาคว่าขวาน ข้างควายที่กำลังจะขวิดเขาจนควายเกือบล้มคว่ำ ด้วยความโกรธ ตาแขวงจึงแขวนเชือกจูงควายไว้กับกิ่งไม้ แล้วเดินจากไป ปล่อยให้ควายกินหญ้าอย่างเอ็งคว้าง

ใจคิด วิจัย

แบบทดสอบท้ายบทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

ชื่อ-สกุล.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	แคว			
2.	แขวน			
3.	เกิดเป็นคน จึง(1)ชวนชววยหาความรู้ อยู่เสมอ			
4.	"... ขวานาใช้มือ (1) ขว (2) คว (3) ขวาน (4) ข้าง (5) ควายที่กำลังจะ (6) ขวิดเขาจนเกือบ (7) ล้ม..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....

แบบฝึกเสริมทักษะ

การอ่านออกเสียงภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 2

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บทที่ 8

เรื่อง- สระ เอีย เอือ อัว

สระ

สระ เอีย   สระ เอือ   สระ อัว

เีย   เอือ   อัว

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีสระ เอีย เอือ อัว

1. เตี้ย	2. เขี้ยว	3. เรียน
4. เขี่ย	5. งัวงี้ย	6. คดเคี้ยว
7. เรือ	8. เบื้อ	9. เหงื่อ

10. เลื่อย	11. เครือญาติ	12. เฟื่องฟ้า
13. บัว	14. อ้วน	15. บวช
16. ช่วยเหลือ	17. ก๋วยเตี๋ยว	18. หิ้วกระเป๋า
19. เตี้ย	20. เตี้ย	21. เตี้ย
22. เที่ยง	23. เที่ยง	24. เที่ยง
25. พริ้วไหว	26. ลอยเอย	27. ระเียบ
28. เียบเียง	29. เียบเียง	30. รามเียบ
31. เื้อ	32. เื้อ	33. เื้อ

34. เื้อ	35. เื้อ	36. เื้อ
37. เื้อ	38. เื้อ	39. เื้อ
40. เื้อ	41. เื้อ	42. เื้อ
43. เื้อ	44. เื้อ	45. เื้อ
46. เื้อ	47. เื้อ	48. เื้อ
49. เื้อ	50. เื้อ	51. เื้อ

เสริมความรู้ :

สระ เอือ อัว เป็นสระประสม โดย...

สระ เอือ เกิดจากการประสมของ สระอี + สระอา

สระ เอือ เกิดจากการประสมของ สระเอือ + สระอา

สระ อัว เกิดจากการประสมของ สระอู + สระอา

โหนเราคงมาช่วยกัน
คิดค้นคำศัพท์ที่มีสระ
เอือ เอือ อัว เพิ่มเติม
หน่อยๆ จะได้ฝึกที่ค่านะ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีสระ เอีย เอือ อัว

- แม่เตรียมเครื่องปรุงทำกวยจั๊บ
- ฉันใช้ตะเกียบคีบเส้นกวยเตี๋ยวในถ้วย
- พ่อช่วยเหลือเพื่อนพวกห้องที่เดือดเนื้อร้อนใจ
- เมื่อวานฉันแต่งตัวด้วยชุดลูกเสือสีเขียวเรียบร้อยตามระเบียบไปโรงเรียน
- พี่ชอบกินข้าวเหนียวทุเรียน ข้าวเหนียวมะม่วง เต้าฮวย และเจ้าก๊วยนมสด
- น้องมีอาการอ่อนเพลีย ปวดเมื่อยเนื้อตัว เวียนหัว ทมอบอกว่าน่าจะป่วยเป็นไข้เลือดออก

สระ เอีย
ไ-ย

สระ เอือ
เ-อ

สระ อัว
อ-ว

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีสระ เอีย เอือ อัว

ครอบครัวของฉัน

ครอบครัวของฉันเป็นครอบครัวใหญ่ ประกอบด้วย ปู่มีเชิร บำดวงดาว ตาเสถียร ยายเหรียญ ลูกอ้วนวย ป้าดวงเดือน พ่อเสถียร แม่ดวงสมร น้องแพงพวย เจ้าเหมียว เจ้ากล้วย และฉันดวงตะวัน พวกเราเป็นครอบครัวที่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เกื้อกูลกลมเกลียว และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทุกวันหยุด พวกเรามักมาพร้อมแพรียงกันเพื่อรับประทานอาหารและทำกิจกรรมร่วมกัน

แบบทดสอบท้ายบทที่ 8
เรื่อง สระ เอีย เอือ อัว

ใจคิด
จึง

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คะแนน 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	เขี้ยว			
2.	พุ่มเฟือย			
3.	ฉันปลูกผักสวนครัว			
4.	"...(1)ครอบครัว (2)เครือญาติของฉัน ต่างรักใคร่(3)กลมเกลียว (4)เอื้อเฟื้อ (5)ช่วยเหลือกัน ดังคำที่ว่า น้ำพึ่ง(6)เรือ (7)ลือพึ่งป่า..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....
		(6).....	(6).....	(6).....
		(7).....	(7).....	(7).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 2
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บทที่ 9
เรื่อง วรรณยุกต์

คำ
กา

คำ
ก่า

คำ
กั้

คำ
กั๊

คำ
ก๊า

เสริมความรู้ก่อนฝึก

ไตรยางศ์
อักษรสามหมู่

อักษรกลาง

มี 9 ตัว คือ
ไ ใ จี ก เต๋ ก ตาย บ น ปาก ไซ่

ก จ ค ต บ ป อ
ฉ ฉ

อักษรกลาง ผันได้ 5 เสียง ได้แก่ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

อักษรสูง

มี 11 ตัว คือ
หิ ผาก หูง ข้าว ส่าร ไซ่ ฌัน

ผ ผ ฌ ข ส ฬ ห ฌ
ฐ ฐ ฌ ฌ

อักษรสูง ผันได้ 3 เสียง ได้แก่ เอก โท จัตวา

อักษรต่ำ

มี 24 ตัว คือ
อักษรคู่ ได้แก่ อักษรต่ำที่มีอักษรสูงเป็นคู่มี 14 ตัว ได้แก่
ทอ ต้า ฟั้น ทอง ไซ้อ ไซ่าง ไซ่อ

ท ค ฟ ฬ ช ษ อ
ภ ค ฎ ฌ
ม ฌ

อักษรต่ำ ผันได้ 3 เสียง ได้แก่ สามัญ โท ตรี

อักษรต่ำ

มี 24 ตัว คือ
อักษรเดี่ยว ได้แก่ อักษรที่ไม่มีอักษรสูงเป็นคู่มี 10 ตัว ได้แก่
งู ไทอยู่ นอน อยู่ ฌ ริม วัต ฌ ฌ โฆก

ง ญ น บ ฌ ว ว ม ฬ ล

อักษรต่ำ ผันได้ 3 เสียง ได้แก่ สามัญ โท ตรี

ตารางผันเสียงวรรณยุกต์

พยัญชนะ	ชนิด	เสียงสระ			วรรณยุกต์			
		สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	สามัญ	
อักษรกลาง ก จ ฉ ฎ ฌ ฌ ฌ ฌ	คำเป็น	ก	จ	ฉ	ก	จ	ฉ	ก
	คำตาย	ก	จ	ฉ	ก	จ	ฉ	ก
	คำเป็น	ก	จ	ฉ	ก	จ	ฉ	ก
อักษรสูง	คำเป็น	ห	ผ	ฌ	ห	ผ	ฌ	ห
	คำตาย	ห	ผ	ฌ	ห	ผ	ฌ	ห
	คำเป็น	ห	ผ	ฌ	ห	ผ	ฌ	ห
อักษรต่ำ(อักษรคู่)	คำเป็น	ท	ค	ฟ	ท	ค	ฟ	ท
	คำตาย	ท	ค	ฟ	ท	ค	ฟ	ท
	คำเป็น	ท	ค	ฟ	ท	ค	ฟ	ท
อักษรต่ำ(อักษรเดี่ยว)	คำเป็น	ง	ญ	น	ง	ญ	น	ง
	คำตาย	ง	ญ	น	ง	ญ	น	ง
	คำเป็น	ง	ญ	น	ง	ญ	น	ง

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์อิสระ (ไปว)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีวรรณยุกต์

ป่า	ป่า	ป่า	ป่า	ป่า
โก	โก	โก	โก	โก
เจ	เจ	เจ	เจ	เจ
ต	ต	ต	ต	ต
ดู	ดู	ดู	ดู	ดู
แบ	แบ	แบ	แบ	แบ
โอ	โอ	โอ	โอ	โอ

ไ	ไข่	ไข่
ฉี	ฉี่	ฉี่
ถา	ถ่า	ถ้ำ
ฝู	ฝู่	ฝู
ผา	ผ่า	ผ้า
สอ	ส่อ	ส้อ
แห	แห่	แห้

การผันวรรณยุกต์อักษรสูง

อักษรสูงมี ๑๑ ตัว คือ
ข ช ฉ ฐ ถ ผ ฝ ค ฌ ฦ ฬ

สามารถผันได้เสียง ๓ เสียง คือ เสียงเอก, โท, จัตวา

สามัญ	เอก	โท	จัตวา
- ข่า	ข้า	- ขา	
- ผ่า	ผ้า	- ผา	

อักษรคู่-อักษรเดี่ยว

อักษรคู่ ๑๑ ตัว แบ่งออกเป็น ๒ พวก คือ

๑ พวกที่มีเสียงคู่กับอักษรสูง สามารถผันเสียงได้กับอักษรสูงแล้วได้เป็นไวยากรณ์วรรณยุกต์ทั้ง ๔ ได้แก่ มีอักษรสูง อักษรพวกนี้มีชื่อว่า **อักษรคู่** มี ๑๑ ตัว คือ
ค ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ

๒ พวกที่มีเสียงคู่กับอักษรสูง สามารถผันเสียงได้กับอักษรสูงแล้วได้เป็นไวยากรณ์วรรณยุกต์ทั้ง ๔ ได้แก่ มีอักษรสูง อักษรพวกนี้มีชื่อว่า **อักษรคู่** มี ๑๑ ตัว คือ
ค ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ

อักษรเดี่ยว ๑๑ ตัว มีเสียงคู่กับอักษรสูงแล้วได้เป็นไวยากรณ์วรรณยุกต์ทั้ง ๔ ได้แก่ มีอักษรสูง อักษรพวกนี้มีชื่อว่า **อักษรเดี่ยว** มี ๑๑ ตัว คือ
ก ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ

อักษรคู่	อักษรเดี่ยว	อักษรคู่	อักษรเดี่ยว	อักษรคู่	อักษรเดี่ยว
ค	ค	ค	ค	ค	ค
ฅ	ฅ	ฅ	ฅ	ฅ	ฅ
ฌ	ฌ	ฌ	ฌ	ฌ	ฌ
ฦ	ฦ	ฦ	ฦ	ฦ	ฦ
ฅ	ฅ	ฅ	ฅ	ฅ	ฅ
ฌ	ฌ	ฌ	ฌ	ฌ	ฌ
ฦ	ฦ	ฦ	ฦ	ฦ	ฦ
ฅ	ฅ	ฅ	ฅ	ฅ	ฅ
ฌ	ฌ	ฌ	ฌ	ฌ	ฌ
ฦ	ฦ	ฦ	ฦ	ฦ	ฦ

การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ

อักษรต่ำมี ๑๔ ตัว แบ่งได้ ๒ ประเภท คือ

อักษรต่ำคู่ คือ อักษรที่มีเสียงคู่กับอักษรสูง มี ๑๑ ตัว ได้แก่
ก ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ

อักษรต่ำเดี่ยว มี ๓ ตัว ได้แก่
ข ช ฉ

เมื่อผันวรรณยุกต์อักษรต่ำคู่แล้วได้เป็นไวยากรณ์วรรณยุกต์ทั้ง ๔ ได้แก่ มีอักษรสูง อักษรพวกนี้มีชื่อว่า **อักษรต่ำคู่** มี ๑๑ ตัว ได้แก่
ก ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ ฌ ฦ ฅ

สามัญ	เอก	โท	จัตวา
ก่า	- ค่า	ค้ำ	-
ช่า	-	ช้ำ	ชา

งอ	ง่อ	ง้อ
นา	น่า	น้า
แย	แย๋	แย้
ว้า	ว๊า	ว๊า
โล	โล๋	โล้
ว้า	ว๊า	ว๊า
มี	มี๋	มี้
โค	ค่อ	ค้อ
เชื่อ	เชื่อ	เชื่อ
ชือ	ชือ	ชือ
ทื่อ	ทื่อ	ทื่อ
ฟื่อ	ฟื่อ	ฟื่อ
ฟื่อ	ฟื่อ	ฟื่อ

ค	คำ	คำ	คำ	ชา
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค
ค	ค	ค	ค	ค

นักเรียนจงผันวรรณยุกต์ด้วยอักษรต่ำคู่เพิ่มเติมอีก 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีวรรณยุกต์

- เขาน้ำลายสอสุดว่าทิว
- ปีพ่ปากปีไปเดินป่า
- ตั้งโอ้อวดว่าตนมีสวนส้มโออ้อ
- ฉันของทั้งเสียงกลั่นกระพุ่มงมึงมึงใจ
- อย่าหลงเชื่อข่าวแฉเขียนเรื่องเชื่อโควิด
- เขาเป็นใช้สูง หมอจึงให้ทานไข่และงคไขมัน
- ท่านผู้นั้นบอกว่าหากท่องอิดให้ทานยาผงอ้วน
- น้องอีใจที่ได้กินก้วยเตี๋ยคุดี้เหมือนกระต๊อได้น้ำ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีวรรณยุกต์

ชายหนุ่มชุกชอน

ชายคนหนึ่งได้ลือลือไปพักผ่อนเล่นอยู่ในป่าพร้อมกับป้าและป้าแพนป้า เขาป้าทินเข้าไปในเพราะอยากรู้ว่ามือโรอยู่ในนั้น มันจึงทำให้เขาคอนงอกอิดหลายอิดที่หัวเขาเข้าโรงพยาบาล หมอท่านนั้นให้ทานยาผงอ้วนเพื่อขับพิษ

กิจกรรม : ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง	คาง	คองคก	คิงคัง	คิงคาว
1.	นา	หนู.....	.....รัก	.....อา
2.	แก	ตุ๊ก.....	ยาย.....	.....โซ
3.	ทอ	.....ผ้า	.....น้ำ	ลูก.....
4.	สัน	.....มีด	หนาว.....	.....ยาว
5.	โย	เทียน.....	.....ไก่	คน.....
6.	คา	หย้า.....	ชิง.....	.....ชาย
7.	ทาน	.....ยา	ผง.....	นาย.....
8.	ชิง	ชิง.....	.....จับ	.....พิน

แบบทดสอบท้ายบทที่ 9
เรื่อง วรรณยุกต์

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน
รวมคะแนน..... คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ท่นัก			
2.	พ่อ(1)ผู้ชาย(2)ขัว และพญา(3)คางงูมี เงินจ่าย(4)คู่บ้าน	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
3.	"...(1)เขาโดนงูก(2)กัด หลาย(3)ขี(4)ขี้หิว (5)เข้าจน(6)เข้า โรงพยาบาล หมอ (7)ท้านนั้นจึงให้ (8)ทานยาผง(9)ถ่าน เพื่อขับพิษ..."	(1) เขา	(1).....	(1).....
		(2) กัด	(2).....	(2).....
		(3) ขี	(3).....	(3).....
		(4) ขี้	(4).....	(4).....
		(5) เข้า	(5).....	(5).....
		(6) เข้า	(6).....	(6).....
		(7) ท้าน	(7).....	(7).....
		(8) ทาน	(8).....	(8).....
		(9) ถ่าน	(9).....	(9).....

64

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 2
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4

บทที่ 10
เรื่อง วรรณยุกต์

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเลือกอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์

ปิ่น	ฝรั่ง	เสือโคร่ง	ข้าวหอม	เต้าหู้
เก้ง	กลี๋ยงไม้	พะโล้	ตะไคร้	ตะไคร้
โจ๊ก	ซี้ฮิว	ต๊กแตน	หนั่งสะตึก	กระเจียน
เก๋ง	ปลีก	ลูกเต๋า	ก้วยเตี่ยว	กระเป๋

66

แก่ง	ชี่	ไก่อ	ค้ำ	ชื้อ
ซ่อม	ช่วย	ช่าง	เชื่อม	ถ้าย
ข่า	ตี๋ม	เต๋า	ง่วง	เขย้า
เที่ยง	ป่วย	บ่อย	เหี่ยว	เอี่ยม
ใหญ่	เพื่อน	ท่องเที่ยว	มะม่วง	ชุ่มชื่น
ก้าว	เข้า	คัน	เค็ก	ขว้าง
โก๊ต	ซ่อม	ด้วย	เปรี้ยว	อุ่ม
เลี้ยว	พื้น	ไหว	ขย้า	ขยี้
ย้าย	ได้แฉ่ง	พะไล	ตะกร้า	จิงโจ้
กระเบื้อง	แก้อี้	ตะไคร้	เสื่อผ้า	น้ำผึ้ง
เก็	เกี้ยว	เก้า	กัก	กัก
เจ็	เจ็ง	โจ๊ก	ชื้อย	โอ้ย
เภาแก้ว	ตึกตา	กวยจับ	นะจ๊ะ	เตาแก๊ส
ก่ง	เก๋	แกร็น	แจ้ว	ปุ้ย
เตี้ยว	ตัว	ตี	จำ	จิว
แจ้ว	อ้อ	โอ้	เหลืออ้อย	กระป๋อง

นักเรียนลองช่วยกันคิดค้นคำศัพท์ที่มีรูปวรรณยุกต์เพิ่มเติมหน่อยซิ

--	--	--	--	--

67

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีรูปวรรณยุกต์

1. น้องใช้ช้อนล่อมตักข้าวต้ม
2. พี่น้องคู่นี้ช่วยกันซ่อมก๊อกน้ำ
3. เอี๊ยป้วยคันไม้ที่ปลูกไว้ข้างบ้าน
4. เกษีอกระเป่าเสื้อผ้าใหม่สีเหลืองอ๋อย
5. พ่อแม่ซื้อโต๊ะเก้าอี้ตัวใหม่ไปให้ปู่ย่าที่บ้านเก่า
6. ป้าชื้อกวยจ๊ับ ก้วยเตี่ยว เฉาก๊วยและเต้าหู้มาให้อัน
7. สายสังจิวถือถุงเสื้อผ้าไปซื้อเสื้อผ้าที่ห้างสรรพสินค้า

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีรูปวรรณยุกต์

ตัวม **เชื่อมกับหึ่ง**
 กูกก็กเลี้ยงสุนัขสองตัวชื่อตัวมกับหึ่งไปวิ่งเล่นที่สนามหน้าบ้าน แต่วันนีกูกก็กป่วยเป็นไข้ ไม่ได้พาตัวมกับหึ่งไปวิ่งเล่น กูกก็กจึงเข้าไปกอดตัวมกับหึ่งให้หายเศร้าสร้อย

กิจกรรม : ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง คาง ควงคก ลิงคัง คังคาง

1. เขาเป็นโรคม..... เข้า/เศร้า
2. เด็กที่นั่งบน..... โต๊ะ/เก้าอี้
3. น้องคนนี.....ตา.....รัก นำ/หน้า
4. ย่าปวด.....จนต้อง.....โรงพยาบาล เข้า/เข้า
5. หมู.....ไล่.....ยุง ตี/ตี/ตี/ตี
6. พ่อ.....คนนั้นขายขิง..... คา/ขา/ข้า/ข้า/ขา
7. ร้องโอ.....เมื่อรู้ว่าพี่ชายเพิ่ง.....กับกร..... ยา/หย่า/ย่า/หย่า

แบบทดสอบท้ายบทที่ 10 **โพคิ มิซึ**
 เรื่อง วรรณยุกต์

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอีกรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ย่า			
2.	หย่า			
3.	เขามี (1) หน้าตา (2)น่ารัก	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
4.	"...(1)วันนี้(2)แม่(3)ซื้อ(4)โจ๊ก (5)กวยจ๊ับ (6)ก้วยเตี่ยว (7)เอฉาก๊วยและ(8)เต้าหู้ มาฝากฉัน..."	(1)วันนี้ (2)แม่ (3)ซื้อ (4)โจ๊ก (5)กวยจ๊ับ (6)ก้วยเตี่ยว (7)เอฉาก๊วย (8)เต้าหู้	....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7)..... (8).....

เอกสารอ้างอิง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2529). *บัญชีคำพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือการจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) ระดับที่ 3 (สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6)

คำนำ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โรงเรียนบ้านสัณฑ์พัฒนา อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (ไปร) รวมทั้งในหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหากในการออกเสียง

ทั้งนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จะช่วยให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน กล่าวคือ ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ตามอักขรวิธี ออกเสียงได้ชัดเจน ชัดคำ ทั้งเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะท้าย สระ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูด และนำไปต่อยอดในการใช้ภาษาไทยในระดับที่สูงขึ้น

ลงชื่อ

(นางสาวสุณารี ฝีกปากเพราะ)

ผู้วิจัย

ก

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจง	ค
จุดประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	ง
บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ข, ส, ซ, ศ	1-9
บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ	10-15
บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ	16-21
บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร	22-28
บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว	29-35
บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร	36-41
บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว	42-46
บทที่ 8 เรื่อง สระ เอีย, เอือ, อัว	47-54
บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์	55-63
บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)	64-69
เอกสารอ้างอิง	70

ข

คำชี้แจง

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ในรายวิชานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ โดยใช้สอนเสริมในรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โรงเรียนบ้านสัณฑ์พัฒนา อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน เนื้อหาอิงจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบระบบภาษา (Contrastive Analysis) ระบบภาษาลัวะ (ไปร) (ขนาด อินทจามรรัตน์, 2552, หน้า 23-24) กับภาษาไทยมาตรฐาน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงในหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบภาษาลัวะ (ไปร) รวมทั้งในหน่วยเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหากในการออกเสียง แบ่งเนื้อหาออกเป็น 10 บท แต่ละบทประกอบด้วยคำศัพท์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการ และนำมาสร้างเป็นแบบฝึกอ่าน แบ่งออกเป็น คำศัพท์ ประโยค และข้อความ โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

- บทที่ 1 เรื่อง พยัญชนะต้น ข, ส, ซ, ศ
- บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ช, ฌ
- บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ฝ, ฟ
- บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร
- บทที่ 5 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว
- บทที่ 6 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ตร
- บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว
- บทที่ 8 เรื่อง สระ เอีย, เอือ, อัว
- บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์
- บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์ (ต่อ)

ค

จุดประสงค์ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

- (ป.5) อ่านออกเสียงหรืออ่านแก้วและบทหรือยกทรงได้ถูกต้อง
- (ป.6) อ่านออกเสียงหรืออ่านแก้วและบทหรือยกทรงได้ถูกต้อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

โมเดลบท มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชั้นเรียนรวม (10 นาที)

- 1) ครูสร้างสมาธิให้นักเรียน เพื่อละลายพฤติกรรมและเตรียมความพร้อม
- 2) ครูกล่าวถึงจุดประสงค์ ขั้นตอน และเนื้อหาที่จะนำมาฝึกในคาบนี้ ๆ
- 3) ครูอธิบายถึงวิธีการออกเสียงและอวัยวะที่ช่วยในการออกเสียงในเรื่องนั้น ๆ

ขั้นที่ 2 ชั้นสอบคะแนน (25 นาที)

- 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ฝึกอ่านออกเสียงจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ครูสร้างขึ้น โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperation) และการสนับสนุนจากเพื่อนในกลุ่ม (Peer support) โดยมีครูคอยชี้แนะ

ขั้นที่ 3 ชั้นทดสอบเดี่ยว (15 นาที)

- 1) ครูทดสอบการออกเสียงภาษาไทยจากแบบทดสอบท้ายบทรายบุคคล

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ข, ส, ซ, ศ

1. ขอ	2. ซี่โครง	3. สมมติ
4. สักการะ	5. सानเสื่อ	6. สำเนา
7. สวรรค์	8. ศิลาจารึก	9. สารานุกรม

9. สุภาพบุรุษ	10. สุภาพสตรี	11. เสาวรส
11. ช่อมเสริม	12. ซีมซ์บ	13. ซาบซิ่ง
14. คัตรู	15. ศักราช	16. ศิลปิน
17. โคคคัลย์	18. ศาสนสถาน	19. สดุดี
20. โสภกา	21. สมบูรณ์	22. สันทนา
23. สังเกต	24. สมานฉันท์	25. สัมพันธ์ไมตรี
26. สนิทสนม	27. สมน้ครสมาน	28. สรรพนาม
29. สายสิญจน์	30. โสยศาสตร์	31. สงบเสถียร
32. สถานการณ์	33. สัญญาณ	34. สันนิษฐาน
35. สุขสันต์	36. สุนทรียภาพ	37. เลือชอบเลืบ
38. เสนาบดี	39. เสื่อมโทรม	40. สันสกฤต
41. สำนับสำนวน	42. สืบสาวราวเรื่อง	43. สารทุกข์สุขดิบ

กิจกรรมเสริม : ให้นักเรียนเติมคำที่ถูกต้องลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

1. พ่อใช้.....ตักเส้นก๋วยเตี๋ยว (ช่อม/ส้อม)
2. วันนี้พี่สาวซื้อ.....วาดภาพมาฝากฉัน (สมุด/สมุด)
3. หนูชอบเลี้ยง.....เพราะมันขี้..... (สัตว์/สัตว์)
4. แม่สอนว่าเป็นเด็กไม่ควรทานอาหาร.....ดิบๆ (สุกๆ/สุกๆ)
5. เพื่อนฉันชื่อ..... เขามีชีวิตที่สุข.....และมีความคิดสร้าง.....เขาจึงถูกเลือก.....ให้เป็นหัวหน้าห้อง (สั้น/สั้น/สร/สร)

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ช, ซ, ษ, ศ

1. น้องสาวเหม็นสวนต้นสวนเสือ
2. คนส่วนมากชอบเดินไขว้ไขว้
3. ฉันทานซึ่งและสฤติในความซื่อสัตย์ของศิลปินคนหนึ่ง
4. แม่สัญญาว่าสุดสัปดาห์นี้จะพาพี่หมี สิงขยา และลาดูให้หนูให้อ่านกัน
5. ส.อ.ที่ซื่อสัตย์สุจริต จะมีแค่คนสรรเสริญและส่งเสริมสนับสนุนในทุก ๆ เรื่อง
6. คนไทยควรจะรัก สามัคคี ซื่อสัตย์สุจริต และศรัทธาในทุกสรรพสิ่ง เพื่อความสันติ
7. พี่สาวของฉันนับถือศาสนาพุทธและศรัทธาต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ี่ เขาจึงมักจะสวม มนต์นั่งสมาธิอย่างสม่ำเสมอ
8. ความสมัครสมานสามัคคีของผู้ที่มีคุณสมบัติจะนำมาซึ่งความสนิทสนมจนกลายเป็นญาติสนิทมิตรสหาย

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ช, ซ, ษ, ศ

สินสมุทรและสุดสาคร

สินสมุทรและสุดสาครเป็นตัวละครในวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี ที่แต่งโดยสุนทรภู่ ผู้มีชื่อเสียงด้านการสร้างสรรค้อภิมหึชาหรือศิลปะทางวรรณคดีหลายเรื่อง

กล่าวถึงสินสมุทรและสุดสาคร ทั้งสองเป็นพี่น้องกัน โดยสินสมุทรเป็นโอรสของพระอภัยมณีกับนางผีเสื้อสมุทร ส่วนสุดสาครเป็นโอรสของพระอภัยมณีกับนางเงือก ผู้ซึ่งช่วยพาพระอภัยมณีกับสินสมุทรหนีนางผีเสื้อสมุทรไปจนถึงเกาะแก้วพิสดารของพระฤๅษี จนทำให้นางผีเสื้อสมุทรโศกเศร้าเสียใจจนสิ้นสติ ฝ่ายสินสมุทรสุดแสนสงสารแม่ แต่ทำได้แค่ปลอบแม่ให้สร้างโศกและอวยพรให้กลับไปใช้ชีวิตอย่างสุขสำราญ

เสริมความรู้ :

นักเรียนรู้ไหมคะว่า พยัญชนะที่ขึ้นต้นด้วย "ทร" บางตัวก็อ่านออกเสียง "จ" นะ ลองอ่านออกเสียงดูสิจ๊ะ

1. ทรง อ่านว่า จง
2. ทรุด อ่านว่า ชุด
3. ทรัพย์ อ่านว่า ชับ
4. ทรามวัย อ่านว่า ชาม-ไว
5. ทรามเขย อ่านว่า ชาม-เขย
6. ทรัพย์สิน อ่านว่า ชับ-สิน
7. ทรัพย์ากร อ่านว่า ชับ-พะ-ยา-กอน
8. ทรุดโทรม อ่านว่า ชุด-โชม
9. ทรามสวสติ อ่านว่า ชาม-สะ-หวาด

แบบทดสอบท้ายบทที่ 1
เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ส, ซ, ศ

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ชุ่มช่ำ			
2.	สายสิญจน์			
3.	สงบเสงี่ยม			
4.	ไสยศาสตร์			
5.	(1)สุภาพสตรี(2)สักการะ(3)สิ่งศักดิ์สิทธิ์	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
6.	(1)สินสมุทรและ(2)สุดสาครนั่ง(3)เส้าสวอย(4)โสภณีย์(5)แสน่า(6)สงสาร	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....
		(6).....	(6).....	(6).....

7. "...สสไปมาเสียงที่ข้างสรรพสินค้า เขาดามสารทุกข์สุกดิบของประชาชนด้วยสัปดนส่วนที่สุภาพ และสัญญาว่าจะสร้างความสมัครสมานสามัคคีให้บ้านเมืองสงบสันติ แต่เสียงตอบรับจากประชาชนกลับเรียมสร้อยจนทำให้เขาเสียนิยมโดนโยกย้ายไปทำงานที่ต่างไปที่จะสร้างชื่อเสียงดังเดิม ก่อนกลับจึงซื้อชาห่ม สีงายา และสาตุ้ไข่มุไปฝากญาติสนิทมิตรสหาย..."

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
(1)	ส.ส.			
(2)	เสียง			
(3)	ข้างสารพันค้า			
(4)	สารทุกข์สุกดิบ			
(5)	สัปดน			
(6)	สุภาพ			
(7)	สัญญา			
(8)	สร้าง			
(9)	สมัครสมานสามัคคี			
(10)	สงบสันติ			
(11)	นิยม			
(12)	เมื่อยุสมัย			
(13)	โยกย้าย			
(14)	ชาห่ม			
(15)	สีงายา			
(16)	สาตุ้ไข่มุ			
(17)	ซื้อ			
(18)	ชาห่ม			
(19)	สีงายา			
(20)	สาตุ้ไข่มุ			
(21)	ญาติสนิทมิตรสหาย			

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลาว (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 2
เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ส, ซ, ศ

พยัญชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลาว (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
บทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ฉ, ซ, ณ

		
1. ฉัฐ	2. ชาด	3. ชอลัก
		
4. ชายหาด	5. ชลาลัย	6. ชาติพันธุ์
7. ฉันทมิตร	8. ฉากเช่น	9. โฉมตรู
10. ชนนี้	11. ชโลม	12. ชอุ่ม
13. ชมรม	14. ชลธาร	15. ชะรอย
16. ช่วยเหลือ	17. ชำระ	18. ชีพจร
19. เชื่องช้า	20. ฉาน	21. อัชฌาสัย

กิจกรรม : โยนเราลองมาช่วยกันคิดค้น คำศัพท์ที่มีพยัญชนะต้น อ, ข, ฉ เพิ่มเติม ทบย่อยซิ วาดภาพประกอบด้วยก็ได้นะจ๊ะ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น อ, ข, ฉ

1. ชายฉกรรจ์กำลังฉงน
2. ชุมชนชนบทแห่งใหม่ชุมชนก้าวหน้า
3. พ่อชอว์เรื่องเพลงโอมเอ๋ยโอมงาม
4. แผลงปอบินฉวัดเฉวียนที่เชิงตะกอน
5. เขาเชิญชวนชาวไทยให้มาชุมนุมประชุมกัน
6. เขาเฉยเมยเฉื่อยชาและซักข้างฉงนเฉียว
7. โอมศรีจะล้าใจคิดว่าทำงานซ้ำ ๆ จะได้พรวนเล็มงาม

กิจกรรมเสริมความรู้ : ให้นักเรียนอ่านออกเสียงแล้วโยงเส้นจับคู่ความหมาย

1) ซักซ้ำ	- ไม่นิดอินร้าย, ไม่รู้สึกใด ๆ
2) เฉื่อยชา	- อืดอาด, อืดขาด, เรื่อย ๆ, ไม่รีบร้อน
3) ฉะชา	- โธ่เอ๊ย, เชื่องช้า
4) เฉยเมย	- ละเลย, เพิกเฉย, ไม่เอาใจใส่, ไม่สนใจ โอด, ไม่พ่พา

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น อ, ข, ฉ

พี่ชายของฉิ่ง

พี่ชายของฉิ่งเป็นคนเฉลียวฉลาด พูดจาฉะฉานไม่ โฉงฉาง และขึ้นชอว์การแต่งกลอนเป็นชีวิตจิตใจ เขา ชำนาญชาญฉันทลักษณ์และฉลาดใช้คำเฉพาะให้มีชีวิตชีวา และมีชั้นเชิง ฉะนั้น เขาจึงมีชื่อเสียงเลื่องลือจนได้ฉวยมาเป็น ผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้

แบบทดสอบท้ายบทที่ 2 เรื่อง พยัญชนะต้น อ, ข, ฉ

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามฉวีวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	เอกเข็น			
2.	ชลาสัย			
3.	ชายฉกรรจ์			
4.	ชาติพันธุ์			
5.	(1)ชายฉกรรจ์อรรมณ(2)ฉงนเฉียว	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
6.	แมลงปอบิน(1)ฉวัดเฉวียนที่ (2)ชุมชน(3)ชนบท	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....
7.	"...(1)โอมศรีจะเป็นคน(2)เฉลียวฉลาด มี(3)ชั้นเชิง พูดจา(4)ฉะฉานไม่(5)โฉงฉาง และ(6)ขึ้นชอว์การร้องเพลงเป็น(7)ชีวิตจิตใจ..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 3
เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, พ

พยัญชนะ

เสริมความรู้ :

1. ผนตกไม้ทั่วฟ้า หมายถึง ทำอะไรหรือแจกจ่ายอะไรให้ไม่ทั่วถึงกัน
2. ผนตกขี้หนูไหล หมายถึง ทลอยเหลวไหลเกรวไปกับเขาด้วย
3. ฟีนผอยหาตะเข็บ หมายถึง ชุคคั้นเอาเรื่องต่าง ๆ ในอดีตที่จบไปแล้วให้กลับเป็นเรื่องขึ้นมาอีก

ไหนเรามาช่วยกันคิดค้นคำศัพท์ที่มี
พยัญชนะต้น ผ, พ เพิ่มเติมหน่อยสิ
พร้อมทั้งอ่านออกเสียงร่วมกันนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4
บทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, พ

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

		
1. ผปลา	2. ฝรั่งเศส	3. เฟรนช์ฟราย
		
4. ฟฟัน	5. ฟิลิปปินส์	6. โฟลเดอร์
7. ฟมือ	8. ฟีเจ้า	9. ฟ่าฟัน
10. ฝรั่งเศส	11. ฟุ้งเฟื่อง	12. ฟรี
13. ไฟล์	14. ฟันตัว	15. ฟันไซ้
16. ผนตกไม้ทั่วฟ้า	17. ผนตกขี้หนูไหล	18. ฟีนผอยหาตะเข็บ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

1. ชายคนนั้นผัดผัดไปโรงราช
2. พี่ผัดผัดอยากเป็นช่างไฟฟ้
3. บ้าฟุ้งฟุ้งดูสาวจนถึงฝั่งผื่น
4. เขาก่อฟืนสูมไฟเผาฟุ้งจนควันฟุ้งทั่วฟ้า
5. คนสติฟืนเขื่อนผัดผัดไฟในทางผื่นเขื่องฟุ้งชวน
6. ฉันทเก็บไฟล์เอกสารไว้ในไฟล์เดสก์คอมพิวเตอร์
7. ฟ้ไฟไลชอบกินผัดผัด มะเข็ญ มะไฟ ฟักทอง และเฟรนช์ฟราย

ฝึกท่อง :

เข้าฟาดผัดฟัก เย็นฟาดฟักผัด

เพื่อน ๆ ลองฝึกท่อง
จากซ้ำไปเรื่อยจนคล่อง
ลองดูนะคะ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ผ, พ

ครอบครัวอลเวง

ฟุ้ง ฟอง เป็นฝาแฝด ทั้งสองมักใหญ่ใฝ่สูงชอบฝันเพื่องเรื่องฟุ้งเพื่อใช้จ่ายฟุ่มเฟือยจนฟุ้งซ่าน นายฟอยฟ่องฟองจึงพาไปฝากเมื่อฝากตัวกับผู้ใหญ่ฝ่ายขวาทิ้งจะฝากผีฝากไข้ให้เป็นสิ่งผิด แต่นางใฝ่แม่ของฟุ้ง ฟอง มีหนามจันทน์เขื่อนร้องให้ฟุ่มเฟือยไปฟุ้งเอาผิดกับญาตินายฟอยให้หยุดเฟอะฟะ จนตั้งฟุ้งเพื่องเรื่องสื่อ

แบบทดสอบท้ายบทที่ 3 เรื่อง พยัญชนะต้น ผ, พ

ใจดี มีจริง

ชื่อ สกุล.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ฝาพัน			
2.	ฟุ้งเพื่อ			
3.	เฟอะฟะ			
4.	เราไม่(1)ฝักฝัก(2)ฝักฝัก	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....	(1)..... (2).....
5.	เขา(1)ฝันเพื่องทำตัว(2)ฟุ้งเพื่อจนต้อง(3)ฟุ่มเฟือย	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....	(1)..... (2)..... (3).....
6.	"...(1)ฟ้าใส(2)ใฝ่ฝันอยากมีลูก(3)ฝาแฝด จึงไป(4)ฝากผีฝากไข้ไว้กับหมอ(5)ฝากธรรม์..."	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5).....

แบบฝึกเสริมทักษะ

การอ่านออกเสียงภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 4

เรื่อง พยัญชนะต้น ร

พยัญชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) สำหรับนักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 บทที่ 4 เรื่อง พยัญชนะต้น ร

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้น ร

1. เรือ	2. แจ้ง	3. เรือรบ
4. ราชวัง	5. ระอับระอับ	6. เรือสำเภา
7. รูปทรง	8. รูปภาพ	9. ระบบสุริยจักรวาล

10. เจ้า	11. รัฐ	12. รหัส
13. ระคน	14. ระรวย	15. ระลอก
16. ระโยงระยง	17. ระมัดระวัง	18. ริงสรวิค
19. รามสุร	20. ริกเคอร์	21. โรแมนติก
22. รู่ไว้โซ้วว่า	23. รู่อะไรไม่สู้รู่วิชา	24. รู่รักชาติวีรค เป็นยอดดี

ฝึกอ่าน

ภาพย่เพื่อเรือ ตอนชมนก

รอนรอนลูซิไอ้	ย้ตง
เรือเรือลันมรุลง	คำแล้ว
รอนรอนจิตจ่านง	นุชที่ เพียงแม่
เรือเรือเรือมคยอมแก้ว	คลับคล้ายเรือมเหลียว

ที่มา: หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
ผู้แต่ง: เจ้าฟ้าสิริวัณณิยา

กิจกรรมเสริม : ให้นักเรียนอ่านออกเสียง แล้ววงกลมคำตามความหมายที่กำหนดให้

1. ไม่รอช้า	(รีบร้อน/รีบร้อน)
2. พื้นที่เท่าๆ	(ลาดชัน/ลาดชัน)
3. เหตุที่เกิดขึ้น	(เรื่องราว/เรื่องเล่า)
4. ชื่อขนมชนิดหนึ่ง	(ลอดช่อง/ลอดช่อง)
5. ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง	(ลาตหน้า/ลาตหน้า)
6. พุดแสดงความอาลัย	(จ๋าจ๋าจ๋า/จ๋าจ๋า/จ๋าจ๋า)
7. แก้วข้างออกไปโดยเร็ว	(รุกราม/ลุกลาม/รุกราม)

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะต้น ร

1. คุณชีซี่เรียกรุ่นน่าซึ้งเสียใจ
2. แลงแดดส่องสว่างโรยอยู่ไร
3. นักเรียนอยากรุ่งเรื่องต้องเร่งเรียนรู้
4. เขากลูโครายแรงรุนแรงร่างกายจึงโรยรา
5. เขารื้อเงินไปช่วยผู้ประสบภัยโรคระบาด
6. รัฐบาลเร่งจัดให้ทหารร้อยเพื่อรวมตัวคนร้าย
7. เขารับสั่งให้รักษาการณ์แทนผู้อำนวยการโรงเรียน
8. โรงพยาบาลลอสแอนเจลิสรับประพาศอาหารรสชาดจัด

ฝึกอ่าน :

เรารักโรงเรียนเรา	เราเร่งรีบไปการเรียน
รับรู้ว่าครูเพียร	เร่งการเรียนให้ทันเรา
จงรับเร่งศึกษา	รู้ตำราอย่างใจเขลา
เรียนรู้อาตุเบา	รีบรับเอาเรารีบเรียน
รุ่งโรจน์เรื่องความรู้	เร่งรับดูเรื่องอ่านเขียน
เร่งรัดเรื่องการเรียน	รีบพากเพียรเรียนเรื่องเรา

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะต้น ร

เรื่องราวของรุ่งโรจน์

รุ่งอรุณแสงเรืองส่องสว่างไร รุ่งโรจน์รีบตื่นนอน รับประทานอาหาร แล้วเร่งขับรถยนต์ออกไปทำงาน รุ่งโรจน์รูปลักษณ์ดีมีวิชา รูปร่างสูงใหญ่ มีความคิดริเริ่ม รอบคอบ เขาคั้งโรงงานที่เคยกร้างจนกิจการรุ่งเรืองมีกำไร เพราะเขาทำงานรวดเร็วไม่มั่วมน อีกทั้งเป็นระเบียบเรียบร้อย ทุกอย่างจึงกลายเป็นเรื่องกล้วย ๆ ทั้งที่แต่ก่อนเคยมีชีวิตที่รับทศนทระเบิน แต่ด้วยคุณพระศรีรัตนตรัยที่รุ่งโรจน์มีสติถึงเสมอจึงส่งกุศลให้รุ่งโรจน์มีแรงสู้จนก้าวมาเป็นวัยหนุ่มร้อยล้าน วาดฝันว่าเขาจึงจัดงานรับรางวัลของเขากที่โรงแรมอย่างหรูหรารื่นรมย์ เพื่อเป็นรางวัลแก่ความสำเร็จ

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	เรรวน			
2.	รู้ไร			
3.	สายน้ำเกลือระโยระยง			
4.	หล่อนำหิน(1)วิ่งขึ้นและ (2)หัวเราะอย่าง(3)รื่นรมย์	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
5.	"...(1)ผู้งูโจมตีปวยเป็น (2)โรค(3)ร้ายแรง(4)รุนแรง (5)ช่วงฤดูฝน(6)โศรธา เขา จึงต้องไป(7)โรงพยาบาล อย่าง(8)รวดเร็ว..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....
		(6).....	(6).....	(6).....
		(7).....	(7).....	(7).....
		(8).....	(8).....	(8).....

แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 5
เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

 1. กวักมือ	 2. โกวแปล
 3. แก้วงไถว	 4. ลูกกวาด

 5. กวางตุ้ง	 6. ตัวงกว้าง
 7. ทองกวาว	 8. พูกวาง
9. กว่า	10. กว้าน
13. กว้าน	14. เกวียน
11. กว้างขวาง	12. กว้างไกล
13. แต่งกวา	14. กวัดแกว่ง

กิจกรรม : เดิมคำ พยัญชนะควบกล้ำ กว ลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

กวาง	ก้วง	กวาด	กว้าน
ทูกวาง	ทอวกวาง	แกว่ง	กว้าน

1. แม่พาฉันไป.....พะเยา
2. น้องเดินเล่น.....แขนไปมา
3. โน้ในห้องนี้.....ขวางมาก
4. ต้นทองธรรมชาติเรียกอีกอย่างว่าต้น.....
5. เณรน้อยกำลัง.....ลาน.....
6. ใบของต้น.....มีรูปร่างคล้ายหู.....

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

1. แม่ไขว่เปลกลอนลูก
2. กวินชอบกินลูกกวาด
3. พ่อพาฉันไปกว้านพะเยา
4. น้องกวาดลานกว้างกลางวัด
5. แม่ค้าซื้อนางกวักมาพันกว่าบาท
6. เศรษฐีใจกว้างกว้านซื้อเกวียนไปแจกชาวบ้าน

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ กว

วันครอบครัว

ทุก ๆ วันอาทิตย์ ครอบครัวของฉันจะใช้เวลาอยู่ร่วมกัน และอาทิตย์นี้ก็เช่นเคย วันนี้พ่อพาดินและแม่ปลูกพืชผักที่สวนข้างบ้าน พ่อปลูกต้นนางกวักข้างชั้นทองกวาวและต้นทูกวาง ส่วนแม่ปลูกแตงกวาและกวาดตั้งไว้ข้างเกวียน ส่วนของฉันมีบริเวณกว้างขวาง มองไกลออกไปมีกววางน้อยกำลังแกว่งทางอยู่กลางป่า ฉันจึงรีบมือเรียกพ่อกับแม่มาดูกววางน้อย พินได้นั้นก็มีตัวกว้างมาเกาะที่แขนฉัน ด้วยความตกใจฉันจึงแกว่งมือไปมาจนกววางน้อยวิ่งหนีไป

ใบคดี
วิจัย

แบบทดสอบท้ายที่ 5
เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ กว

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน
รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ลูกกวาด			
2.	กวัดแกว่ง			
3.	แม่ค้า(1)ไขว่(2)แกว่ง (2)ทูกวางตั้งไว้ชั้น	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
4.	“...แม่(1)กวัด(2)แกว่ง ไม้(3)กวาดไล่(4)กวัก ที่บินอยู่กลางสวนต้น (5)ทองกวาวและต้น (6)ทูกวาง จน(7)กวัก สะ ตั้ง ไปหลบหลัง (8)เกวียน...”	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....
		(6).....	(6).....	(6).....
		(7).....	(7).....	(7).....
		(8).....	(8).....	(8).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 6
เรื่อง-พญูชนะควบล้ำ-ตร

พญูชนะ

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
บทที่ 6 เรื่อง พญูชนะควบล้ำ ตร

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพญูชนะควบล้ำ ตร

1.		2.	
	แตร		ขึง
3.	ตระ	4.	ตราบ
5.	ตราด	6.	ตรอก
7.	ตรง	8.	ตรัส
9.	ตรวจ	10.	ตรวจตรา
11.	เตรียม	12.	เตรียมเตร
13.	ตระบอง	14.	ตระหนก
15.	ตระหนัก	16.	ตรีตรอง
17.	ตรีครา	18.	ตรีครอง
19.	ไตรตรอง	20.	ตราคร่า
21.	ศาสตราจารย์	22.	สตรอว์เบอร์รี่

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพญูชนะควบล้ำ ตร

- หน่วยเงินตราของไทยคือเงินบาท
- เขาคงตระนนงอยู่ตรงตรอกอย่างเตรียมเตร
- ศาสตราจารย์คนนั้นกำลังทาสตรอว์เบอร์รี่
- แม่ตระบวนซื้อขอมมาเตรียมทำกับข้าวใส่บาตร
- น้องระบายสีตราประจำจังหวัดขึงและจังหวัดตราด
- ลุงยามเตรียมตัวตรวจตราดูความเรียบร้อยของหมู่บ้าน
- ในหลวงตรัสว่า จงเตรียมให้ดีก่อนที่จะตระหนักและ
จงตระหนักไว้ว่าอย่าตัดสินใครโดยขาดการไตร่ตรอง

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพญูชนะควบล้ำ ตร

คำสอนของพ่อหลวง

พ่อมักจะคุยให้ฉันฟังเสมอว่าในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงเป็นกษัตริย์ที่ตราตรึงอยู่ในใจปวงชนชาวไทยดูยาวนานเท่านั้น พระองค์มักตรัสสอนเสมอว่า เกิดเป็นคนจงหมั่นพิจารณาไตร่ตรองตน และตรัสตรองให้ดีกว่าก่อนที่จะตระหนัก อีกทั้งจงตระหนักไว้ว่าอย่าตัดสินใครโดยขาดการไตร่ตรองไตร่ตรอง มิเช่นนั้นจะถูกตรัสตราว่าเป็นคนไม่มีตระกูล

กิจกรรม : เดิมคำ พยัญชนะควบกล้ำ ตร ลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
__ ร้ __	(คำราชาศัพท์) พุด
เ __ ร้ __ เ __ ร้	เที่ยวไปในบริเวณไม้กลั่น, เดินเที่ยว
ศ __ สี่ ร้ __ จิ __ ยี่	ตำแหน่งทางวิชาการชั้นสูงสุดของสถาบันระดับอุดมศึกษา
ต ร __ __ ต ร __	ทำงานด้วยความยากลำบาก, ทนทำงานด้วยความยากลำบาก
เงี __ ร __	เงินที่รัฐกำหนดขึ้นไว้เพื่อใช้ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
__ รี้ __ ร __ ้ง	ใคร่ครวญ, คิดทบทวน, ตรិตรอง
__ ต ร __ ่ว __ เ __ ร __	ผลไม้ชนิดหนึ่ง มีรสหวานอมเปรี้ยว ผิวสีแดง

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ตระกุล			
2.	ตริคตรา			
3.	แม่ทนลำบากตราบตร้าเพื่อลูกสบาย			
4.	เขาเดิน(1)เดรีดงเดรีถือ(2)ตระบองอยู่ใน(3)ตรอก	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
5.	"...คำสอนของพ่อยัง(1)ตราตรึงอยู่ในใจฉันอยู่เสมอพ่อมักสอนฉันว่าจงหมั่น(2)ตรวจตรา(3)ไตร่ตรองตนและ(4)ตริตรองให้ดีก่อน(5)ตระหนักจิตใจ..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
บทที่ 7
เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) สำหรับนักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 บทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ถูกต้องตามอักขรวิธี ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

1. 	2.
ขวาน	ควัน
3. ขวา	4. คว้า
5. ขว้าง	6. คว้าง
7. ขวาง	8. ความ
9. ขววน	10. ควาย
11. ขวิด	12. คว่ำ
13. ขวัญ	14. ขวนขวาย
15. เคียงคว้าง	16. ขวักไขว่
17. ไข้วไขว	18. ไข้วคว่ำ
19. ความหา	20. ความยุ่ง

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

1. เขาถูกควายขวิด
2. ควายยืนขวางทาง
3. ควีนลอยควีนกลางทุ่งกว้าง
4. จันเอาเสื้อแขนไว้ตรงฝั่งขวา
5. เขายืนควีนควีนด้วยความไขว้เขว
6. พ่อควานหาควานที่ถูกขว้างกลางสระ
7. แม่บอกว่า หากมีโอกาสให้รีบไขว้ควีนอย่างชวนช่วย

กิจกรรม : ชิดเส้นจับคู่คำ ความหมาย

ไขว้ควีน	☘	☘ (ส่วนรวม) ตกใจกลัวมาก, ตกใจกลัวจนตัวสั่น, ตกใจสุดขีด
ไขว้เขว	☘	☘ อาการที่คน, สัตว์ หรือยวดยานจำนวนมากเคลื่อนที่ส่วนกันไม่มาอย่างสันนอลงมา
ขว้างไขว้	☘	☘ สำยมือไปมาเพื่อจับ หรือยึดไว้, เชื้อมีมือที่ยึดเหนี่ยว, พยายามจะไขว้ไขว้ได้
ออกันขวัญแวน	☘	☘ สับกัน, สับสน

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีพยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

ควายข้าง

ควายข้างคนหนึ่งพาข้างเดินไปกลางทุ่งนา ระหว่างทางเจอสระบัว ควายข้างจึงลงไปควานหาดอกบัวที่ลอยคว้างอยู่กลางน้ำทันใดนั้น ข้างเดินตรงไปหาฝูงควาย จนทำให้ควายตกใจพากันวิ่งหนีขวักไขว้ บ้างก็จะขวิดข้าง ควายข้างเห็นดังนั้นจึงควีนเอาควานขว้างไปอย่างออกันขวัญแวน แต่ควานเขวไปโดนควายจนควายเกือบล้มควีน ด้วยควานผู้ลึกลับ ชาวนาจึงแวนพวงมาลัยไว้เพื่อขอโทษควายแล้วเดินจากไปอย่างควีนควีน

ใจคิด วิจัย

แบบทดสอบท้ายบทที่ 7 เรื่อง พยัญชนะควบกล้ำ ขว/คว

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ควาน			
2.	ขวักไขว้			
3.	เขา(1)ขว้าง(2)ควาน ด้วยมือ(3)ขวาน	(1).....	(1).....	1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
4.	"...หากมีโอกาสให้รีบ (1)ไขว้ควีนอย่าง (2)ชวนช่วยอย่า (3)ไขว้เขว มีเช่นนั้น อาจจะออกัน(4)ขวัญ (5)แวนจน(6)ควีน ควีน..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....
		(6).....	(6).....	(6).....

แบบฝึกเสริมทักษะ

การอ่านออกเสียงภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 8

เรื่อง- สระ เอีย เอือ อัว

สระ

สระ เอีย

เีย

สระ เอือ

เอือ

สระ อัว

อัว

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีสระ เอีย เอือ อัว

1. เสีเย	2. เหยีย	3. ข้าวเหนีย
4. คฺยเีย	5. งฺยเีย	6. คคเีย
7. เรือสำเภา	8. เหงื่อเือ	9. สาเือ

48

10. เหยือกน้ำ	11. เครือญาติ	12. เฟื่องฟ้า
13. บัว	14. บวช	15. หัวเราะ
16. ช่วยเหลือ	17. กัวยเตี๋ย	18. สวดมนต์
19. ไล่เสีย	20. ธรรมเนียม	21. เปลี่ยนแปลง
22. เที่ยงธรรม	23. เขียนดี	24. ฉวัดเฉวียน
25. เชี่ยวชาญ	26. เปรียบเทียบ	27. ละเมียดละไม
28. พร้อมเพรียง	29. เตี้ยเตี้ย	30. สับสน
31. เรียนเรียง	32. เหยียดหยาม	33. รวมเกียรติ

49

34. เยือ	35. กระเพือ	36. พลเมือง
37. ย่างเอือ	38. เอือเอือ	39. สะเทือใจ
40. กลาดเกือ	41. เขือ	42. เสือ
43. ปราดเอือ	44. แขเอือ	45. ฟุงเอือ
46. คฺยเอือ	47. เคเอือ	48. เหือ
49. ัว	50. สัว	51. หัวเอือ
52. หน้กหวง	53. มวยปล้	54. เด้ฮวย
55. เลากฺย	56. ชวยคฺย	57. บวงสรวง
58. ค่านวม	59. กัวยสลาก	60. คร้าครวญ
61. ทบทวน	62. มัวมรณ	63. หยวกกล้วย

เสริมความรู้ :

สระ เอีย เอือ อัว เป็นสระประสม โดย...

สระ เอีย เกิดจากการประสมของ สระอิ + สระอา

สระ เอือ เกิดจากการประสมของ สระอือ + สระอา

สระ อัว เกิดจากการประสมของ สระอุ + สระอา

50

ไหนเราลองมาช่วยกัน
คิดค้นคำศัพท์ที่มีสระ
เอือ เอือ อัว เพิ่มเติม
หน่อยซิ จะได้อีกกี่คำนะ

51

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีสระ เอีย เอือ อัว

- เมื่อวานฉันแต่งตัวด้วยชุดลูกเสือสีเขียวเรียบร้อยตามระเบียบไปโรงเรียน
- พี่ชอบกินข้าวเหนียวทุเรียน ข้าวเหนียวมะม่วง ไข่ต้ม และเผือกนิยมนมสด
- เขาเรียกรายเงินและเสบียงไปช่วยเหลือเพื่อนพวกฟองที่เดือดร้อนจากน้ำท่วม
- น้องมีอาการอ่อนเพลีย ปวดเมื่อยเนื้อตัว เวียนหัว หมอบอกว่าน่าจะป่วยเป็นไข้เลือดออก
- คุณครูสอนว่าเกิดเป็นหญิงควรรักนวลสงวนตัว สงบเสถียรเรียบร้อย เกิดเป็นชายก็ไม่ควรหยามเหยียดเบียดเบียนผู้หญิง ตั้งสัจจะไว้ว่า ขาดเลือดต้องไวลาย ขาดชายต้องไวชื่อ

สระ เอีย
ใ-ย

สระ เอือ
เ-อ

สระ อัว
อ-ว

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีสระ เอีย เอือ อัว

ครอบครัวของหม

ผมเกิดมาในครอบครัวที่เปี่ยมล้นไปด้วยความอบอุ่นเอื้ออาทร พ่อและแม่รักสอนเสมอว่าเกิดเป็นคนสูงศักดิ์ควรดีใจงาน อย่าปล่อยให้เสียโอกาส จงขยันหมั่นเพียร อย่าเกียจคร้าน ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น แต่งให้เกียรติ ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อยู่เมืองนี้ดี ก็กตัญญูกับสัตว์จรจัดของตนเอง อย่าทำตนเปรียบเสมือนเรือไม่มีหางเสือ คือไม่มีเป้าหมายในชีวิต อย่าทำตัวเป็นคนเลือกนายนะ คือต้องการเปลี่ยนงาน เปลี่ยนหัวหน้าอยู่เรื่อยๆ โดยไม่ปรับเปลี่ยนที่ตัวเอง

**ใจกลี
จิริง**

แบบทดสอบท้ายบทที่ 8
เรื่อง สระ เอีย เอือ อัว

ชื่อ-สกุล..... ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน
รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับ ที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	ฟุ้งเฟ้อ			
2.	ฉัน (1) ปวดเมื่อย (2) นื้อตัว	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
3.	"...คุณครูสอนว่าเกิด เป็นหญิง (1) ควรรัก (2) นวล (3) สงวนตัว สงบ (4) เส่รี่ยม (5) เวียนร้อย เกิดเป็น ชายก็อย่า (6) หยาม เหยียด (7) เกียจดี ผู้หญิง..."	(1).....	(1).....	(1).....
		(2).....	(2).....	(2).....
		(3).....	(3).....	(3).....
		(4).....	(4).....	(4).....
		(5).....	(5).....	(5).....
		(6).....	(6).....	(6).....
		(7).....	(7).....	(7).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 9
เรื่อง วรรณยุกต์

คำนำ
ก่า

เอก
ก้า

โท
ก๊า

ตรี
ก๊า

จัตวา
ก๊า

เสริมความรู้ก่อนฝึก

ไตรยางศ์
อักษรสามหมู่

อักษรกลาง

มี 9 ตัว คือ

ไ ใ จี ก เต็ ก ตาย บ น ปาก ใ อัง

ก จ ต ต ป ป อ

อักษรมกลาง ผันได้ 5 เสียง ได้แก่ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

อักษรสูง

มี 11 ตัว คือ

ที ผาก อู ข่าว ฮ่าว ใ หน

ค ฟ ต ฐ ส ฬ ฦ

อักษรมสูง ผันได้ 3 เสียง ได้แก่ เอก โท จัตวา

อักษรต่ำ

มี 24 ตัว คือ

อักษรคู่ ได้แก่ อักษรต่ำที่มีอักษรสูงเป็นคู่มี 14 ตัว ได้แก่

ทอ ค้า ฟั้น ทอง ฑื่อ ฑ้าง ฑ่อ

ท ค ฟ ท ช ฑ อ

ภ ค ฐ ฦ

ฦ ค ฦ

อักษรมต่ำ ผันได้ 3 เสียง ได้แก่ สามัญ โท ตรี

อักษรต่ำ

มี 24 ตัว คือ

อักษรเดี่ยว ได้แก่ อักษรที่ไม่มีอักษรสูงเป็นคู่มี 10 ตัว ได้แก่

งู ไทอยู่ นอน อยู่ ฦ รีม วัต ฦ ที ฦ โภก

ง ฦ น บ ฦ ร ว ม ฑี ฦ

อักษรมต่ำ ผันได้ 3 เสียง ได้แก่ สามัญ โท ตรี

ตารางผันเสียงวรรณยุกต์

พยัญชนะ	ชนิด	เสียงสระ				วรรณยุกต์			
		เสียงสระ	สามัญ	เอก	โท	สามัญ	เอก	โท	ตรี
อักษรกลาง ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ	คำเป็น	เสียงสั้น	ก	ค	ท	ก	ค	ท	ก
	คำตาย	เสียงสั้น	ก	ค	ท	ก	ค	ท	ก
	คำเป็น	เสียงยาว	ก	ค	ท	ก	ค	ท	ก
	คำตาย	เสียงยาว	ก	ค	ท	ก	ค	ท	ก
อักษรสูง	คำเป็น	เสียงสั้น	ค	ค	ค	ค	ค	ค	ค
	คำตาย	เสียงสั้น	ค	ค	ค	ค	ค	ค	ค
	คำเป็น	เสียงยาว	ค	ค	ค	ค	ค	ค	ค
	คำตาย	เสียงยาว	ค	ค	ค	ค	ค	ค	ค
อักษรต่ำ(อักษรคู่)	คำเป็น	เสียงสั้น	ท	ท	ท	ท	ท	ท	ท
	คำตาย	เสียงสั้น	ท	ท	ท	ท	ท	ท	ท
	คำเป็น	เสียงยาว	ท	ท	ท	ท	ท	ท	ท
	คำตาย	เสียงยาว	ท	ท	ท	ท	ท	ท	ท
อักษรต่ำ(อักษรเดี่ยว)	คำเป็น	เสียงสั้น	ก	ก	ก	ก	ก	ก	ก
	คำตาย	เสียงสั้น	ก	ก	ก	ก	ก	ก	ก
	คำเป็น	เสียงยาว	ก	ก	ก	ก	ก	ก	ก
	คำตาย	เสียงยาว	ก	ก	ก	ก	ก	ก	ก

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์อิสระ (ไปง)
สำหรับนักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
บทที่ 9 เรื่อง วรรณยุกต์

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีวรรณยุกต์

ป่า	ป่า	ป่า	ป่า	ป่า
โก	โก	โก	โก	โก
เจ	เจ	เจ	เจ	เจ
จ	จ	จ	จ	จ
ช	ช	ช	ช	ช
ช	ช	ช	ช	ช
ช	ช	ช	ช	ช
ช	ช	ช	ช	ช
ช	ช	ช	ช	ช

นักเรียนจงผันวรรณยุกต์ด้วยอักษรกลางเพิ่มเติมอีก 3 ข้อ

คา	ข้า	คำ/ข้า	คำ	ชา
ฉิ่ง	ฉิ่ง	ฉิ่ง/ฉิ่ง	ฉิ่ง	ฉิ่ง
ชู	ชู	ชู/ชู	ชู	ชู
ทาน	ถ่าน	ทาน/ถ่าน	ถ่าน	ถ่าน
พี	ผี	พี/ผี	ผี	ผี
ฟุ้ง	ผึ้ง	ฟุ้ง/ผึ้ง	ผึ้ง	ผึ้ง
เอ	เห่	เอ/เห่	เอ	เห่

นักเรียนจงนำวรรณยุกต์ด้วยอักษรคำคู่เพิ่มเติมอีก 3 ข้อ

โง	โง่ง	โง่/โง่ง	โง่	โง่ง
ซี	หนี	หนี/ซี	ซี	หนี
ยา	หย่า	หย่า/ยา	ยา	หย่า
ร่อย	หรร้อย	หรร้อย/ร่อย	ร่อย	หรร้อย
ล่อ	หล่อ	หล่อ/ล่อ	ล่อ	หล่อ
มู	หมู	หมู/มู	มู	หมู

นักเรียนจงนำวรรณยุกต์ด้วยอักษรคำเดี่ยวเพิ่มเติมอีก 3 ข้อ

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีวรรณยุกต์

1. เขาหลงข้าวว่าหลงป่า
2. ปิวพาปีกกับปิวไปเดินป่า
3. ตั้งใจไอ้อวดว่าตนมีสวนส้มไอ้ออ่า
4. ฉันทองซึ่งเสียงคลื่นกระทบฝั่งจนฝั่งใจ
5. อย่าหลงเชื่อข่าวแม่เขียนเรื่องเชื่อโควิด
6. เขาเป็นไอ้สูง หมอจึงให้ทานิงและงคโยมัน
7. ข้านูนนั้นบอกว่าการท่องฮิตให้ข้านายผองถ่าน
8. น่องฮิตที่ได้กินก้วยเตียวดูฮิตเหมือนกระต๊อได้น้ำ

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีวรรณยุกต์

ยายนี้กับย่าหมี

ยายนี้เป็นคนคนตระหนี่จึงไม่มีพินสิน วันนียายเ็นเอา ยากับมัดหมีไปให้ย่าหมีที่เพิ่งหย่ากับสามี ร้องไห้ฟูมฟาย ฝ่ายย่าหมีกำลังปั้นฝ้ายอยู่ใกล้ฝ้ายน้ำ จึงนำข้าวขาวไป ตอบแทนยายนี้แล้วบอกข่าวว่าหลานเข้าโรงพยาบาล เพราะเขาปวดเข่าไม่มีค้ำไว้ว่าจะได้ออก

กิจกรรม : นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง คาง คางคก ลิงข่าง ช้างขาว

1. นา	หนู.....	.....รัก	.....อา
2. ทอ	.....ผ้า	.....น้ำ	ลูก.....
3. โข	เทียน.....	.....ไก่อ	คน.....
4. คา	หนู.....	ชิง.....	.....ชาย
5. ทาน	.....ยา	ผง.....	นาย.....
6. รัว	ลิ้น.....	น้ำ.....	.....บ้าน
7. ชิง	แย่ง.....	.....ฉับ	.....หนี
8. ยา	.....ทา	.....จ้าง	ปู่.....

ใบคดี
จิรัช

แบบทดสอบท้ายบทที่ 9
เรื่อง วรรณยุกต์

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

เกณฑ์การให้คะแนน ออกเสียงถูกต้องได้ค่าละ 1 คะแนน รวมคะแนน.....คะแนน

ลำดับที่	คำ	ความถูกต้องตามอักขรวิธี		หมายเหตุ
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	
1.	หนี/ปี			
2.	พ่อ1(0)ตัวชาย(2)ตัว และหญิง(3)ฮจจนมีเงินจ่าย(4)ตัวบ้าน	(1)..... (2)..... (3)..... (4).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4).....	(1)..... (2)..... (3)..... (4).....
3.	"...(1)เขาโดนงูก(2)กัดหลาย(3)มี(4)ขี้หัว(5)เข่าจน(6)เขี้ยวโรงพยาบาล หมอ(7)ท้านนั้น จึงให้(8)ทานยาผง(9)ถ่านเพื่อขับพิษ..."	(1) เขา ..... (2) ที่ ..... (3) ที่ ..... (4) ที่ ..... (5) เขา ..... (6) เข่า ..... (7) ทาน ..... (8) ทาน ..... (9) ถ่าน		(1)..... (2)..... (3)..... (4)..... (5)..... (6)..... (7)..... (8)..... (9).....

แบบฝึกเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

สำหรับนักเรียนระดับที่ 3
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6

บทที่ 10
เรื่อง วรรณยุกต์

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
 สำหรับนักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6
 บทที่ 10 เรื่อง วรรณยุกต์

คำชี้แจง นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำ ประโยค และข้อความต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
 ตอนที่ 1 ให้นักเรียนฝึกอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์

ปิ่น	ฝรั่ง	เสือโคร่ง	ข้าวหิรัญ	กล้วย
เก้ง	กลี๋ยงไม้	ทะลี้	ตะโคร	ตะเคียว
โจ๊ก	ซี้ว	ตักแตน	หนั่งสะตัก	กระจับ
ก้วยสลาก	ปลักไฟ	ลูกเต๋า	ก้วยเตี่ยว	กระเป๋

เทียบ	กรอน	ฆ่า	เขียน	ข้อสัดย
ซ่อมแซม	ช่วยด้วย	ช่างเชื่อม	แจ่มจรัส	บุพเพต์
สาหร่าย	ชุ่มชื่น	กลั่นแกล้ง	กล้าแกร่ง	รู้โร
สะพรั่ง	โล่เลีย	เครื่องเช่น	เทียบยน	ปรูปร่าง
ร่มรื่น	มั่งคั่ง	ย่ำค่ำ	คร่ำคร่า	อุ้นหนาผาคั่ง
กรุ้มกรุ้ม	กล้าหาญ	คันคว่า	เค้งคว้าง	เก็ยจคร้าน
ค้อยเขี่ย	เข้มแข็ง	ทะเล้น	แดดเปรียง	โอบอ้อม
คุดเคียว	พินไซ	เอื่อเพื่อ	โพล์เพล	ท้องฟ้า
โยกย้าย	โต้แย้ง	เขม้น	ตะกร้า	จิงใจ
กระเบื้อง	แก้อื่อ	ตะโคร	เลื่อผ้า	น้ำผึ้ง
เก็	เก็ย	เก็	กัก	ก๊อก
โต๊ะ	เจ็ง	โจ๊ก	บ้วย	โอ๊ย
เฉกก้วย	กวยจับ	ตักตา	ตักแตน	เตาแก๊ส
โกกรัน	เก็	แกรัน	แจ้ว	ปุย
เตี่ยว	ตัว	ตี	จำ	จิว
แจ้ว	อื่อ	กระป๋อง	เหลื่อออย	ประจ้อประแจ

นักเรียนลองช่วยกันคิดค้นคำศัพท์ที่มีรูปวรรณยุกต์เพิ่มเติมหน่อยซิ

--	--	--	--

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคที่มีรูปวรรณยุกต์

1. เก็ช็กระเป๋
2. น่องเห็นเต่าเดินด้วยเตี่ยวอุ้นบ้าน
3. พื่อที่ตักตักไม่กลั่นแกล้งน่อง ส่วนน่องก็ตักตักไม่ก้าวร้าวหรือได้ตอบที่
4. ป่าช็โจ๊ก กวยจับ ก้วยเตี่ยว ทะลี้ เลาก้วย ช่างหิรัญ และเต่าหุ้นผากปุย
5. ผู้ที่เก็ยจคร้านคร่ำครมไม่ก้าวร้าวในหน้าที่การงาน ส่วนผู้ที่เข้มแข็งกล้าแกร่งมั่งคั่งร่ำรวย

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนฝึกอ่านข้อความที่มีรูปวรรณยุกต์

พื่อตักกับน่องกักกัก

แดดเปรียงยามบ้ายพื่อตักตักพื่อกักกักไปเว็งเล่น
 ไล่จับตักแตนกลางท้องทุ่งกว้างใหญ่ พินโค่น มีฝูงผึ้งบิน
 มาต้อยน่องกักกัก น่องกักกักจิ่งร้องให้คร่ำครวญด้วย
 ความปวดร้าว พื่อตักจิ่งจิ่งเข้ามาปกป้องน่องกักกักด้วย
 ความกล้าหาญจนถูกตักตักไปด้วย

ภาคผนวก ซ

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
(สำหรับนักเรียนระดับที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2)

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่กำหนดให้ โดยใช้
 เวลา 10 นาที (30 คะแนน)

ชุดแบบ วัด ทักษะ	ทดสอบเสียง	จำนวนเสียงที่ ถูกต้อง (รวม 30 คะแนน)		หมายเหตุ
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ชุดที่ 1 อ่านออก เสียงคำ (10 คะแนน)	1. เสาร์ 2. ชิงช้า 3. ไฟฟ้า 4. รัก 5. ไกว 6. ตรวจ 7. ความ 8. มะม่วง 9. ไข่ 10. เก้ง			

<p>ชุดที่ 2 อ่านออก เสียง ประโยค (10 คะแนน)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฉันชอบ<u>วิชาศิลปะ</u> 2. น้อง<u>แก้ว</u>เข้ม<u>ฉูด</u>ยา 3. พ่อ<u>ฟัง</u>เพลง 4. พี่<u>ไป</u>โรงเรียน 5. แม่<u>กวาด</u>บ้าน 6. นักเรียน<u>ยืนตรง</u>เคารพธงชาติ 7. เขาย<u>ืน</u>ขวางทาง 8. ฉัน<u>กิน</u>ก๋วย<u>เตี๋ยว</u> 9. (1)น้อง<u>ถูก</u>ตี<u>ที่</u>(2)น้อง 			
<p>ชุดที่ 3 อ่านออก เสียง ข้อความ (10 คะแนน)</p>	<p>(1)ลูก<u>สาว</u>(2)ฝา<u>แฝด</u>คู่<u>หนึ่ง</u> (3)หน้า<u>ตา</u>(4)หน้า<u>รัก</u> เขา (6)ชอบ<u>ไป</u>(7)เห<u>ี้ยว</u>ทะเล(8)ก<u>ว้าง</u> ที่<u>จังหวัด</u>(9)ตรา<u>ด</u>กับ<u>เพื่อน</u> ๆ เพราะ<u>ไม่</u>(10)เค<u>ว้าง</u>คว<u>้าง</u></p>			

เกณฑ์การให้คะแนน

- อ่านคำถูกต้องทุกพยางค์ ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านผิด ไม่ได้คะแนน
- ถ้าอ่านผิดกลับมาอ่านใหม่ แม้จะอ่านถูกก็ไม่ให้คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน เต็ม 30 คะแนน

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
 (สำหรับนักเรียนระดับที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4)

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่กำหนดให้ โดยใช้
 เวลา 10 นาที (30 คะแนน)

ชุดแบบ วัดทักษะ	ทดสอบเสียง	จำนวนเสียงที่ ถูกต้อง (รวม 30 คะแนน)		หมายเหตุ
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ชุดที่ 1 อ่านออก เสียงคำ (10 คะแนน)	1. สร้างสรรค์ 2. ชุมชน 3. ฟุ่มเฟือย 4. รื่นรมย์ 5. เกวียน 6. ตรวจตรา 7. ขวักไขว่ 8. เวียนหัว 9. เฉาก๊วย 10. ก๊วยเตี่ยว			

<p>ชุดที่ 2 อ่านออก เสียง ประโยค (10 คะแนน)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เขาใช้จ่าย<u>สุรุษสุร่าย</u> 2. แม่เป็นคน<u>เฉลียวฉลาด</u> 3. น้องร้องให้<u>พุ่มพ่าย</u> 4. พ่อทำงาน<u>รวดเร็ว</u> 5. พี่วิ่งเล่นที่ลาน<u>กว้าง</u> 6. ชายคนนั้นเดิน<u>เตร็ดเตร่</u> 7. ลูกโป่งลอย<u>คว้าง</u>อยู่กลางน้ำ 8. ลุง<u>ปวด</u>เมื่อยกล้ามเนื้อ 9. ชายคน(1)<u>นี้มี</u>(2)<u>หนี้สิน</u> 			
<p>ชุดที่ 3 อ่านออก เสียง ข้อความ (10 คะแนน)</p>	<p>ชายคนหนึ่งเคย(1)<u>ใช้ชีวิต</u> (2)<u>อย่างลำบาก</u>(3)<u>ตรากตรำ</u>ตอน อายุ(4)<u>ย่างเข้า</u> 20 ปี แต่ หลังจากนั้นเขาพยายาม(5)<u>ฝ่า</u> <u>ฟันปัญหา</u> (6)<u>ไขว่คว้าหา</u>โอกาส และ(7)<u>ช่วยเหลือ</u>ผู้อื่นอยู่เสมอ จนเขากลายเป็น(8)<u>เศรษฐี</u>ผู้ (9)<u>รุ่งเรือง</u> อนาคต(10)<u>กว้างไกล</u></p>			

เกณฑ์การให้คะแนน

- อ่านคำถูกต้องทุกพยางค์ ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านผิด ไม่ได้คะแนน
- ถ้าอ่านผิดกลับมาอ่านใหม่ แม้จะอ่านถูกก็ไม่ให้คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน เต็ม 30 คะแนน

แบบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร)
 (สำหรับนักเรียนระดับที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6)

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความที่กำหนดให้ โดยใช้
 เวลา 10 นาที (30 คะแนน)

ชุดแบบ วัดทักษะ	ทดสอบเสียง	จำนวนเสียงที่ ถูกต้อง (รวม 30 คะแนน)		หมายเหตุ
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ชุดที่ 1 อ่านออก เสียงคำ (10 คะแนน)	1. ชุ่มช่าม 2. ฉะฉาน 3. ฟุ่มเฟือย 4. เรรวน 5. กว้าน 6. ตราตริง 7. ไชว้เขว 8. หัวเมือง 9. เหลื่องอ้อย 10. ซ่าหริ่ม			
	1. แม่ซิมี่ท่าทางสงบเสงี่ยม			

<p>ชุดที่ 2 อ่านออก เสียง ประโยค (10 คะแนน)</p>	<p>2. พ่อเป็นคน<u>เฉลียวฉลาด</u> 3. น้องร้องให้<u>พุ่มพ่าย</u> 4. เขามีชีวิตที่<u>รื่นรมย์</u> 5. พี่ปลุกต้น<u>ทองกวาว</u> 6. จง<u>ไตร่ตรอง</u>ให้ดีก่อนลงมือทำ 7. <u>ควาญช้าง</u>คือคนที่ดูแลช้าง 8. ลุง<u>ปวดเมื่อย</u>กล้ามเนื้อ 9. (1)<u>ยา</u>(2)<u>หย่า</u>กับสามี</p>			
<p>ชุดที่ 3 อ่านออก เสียง ข้อความ (10 คะแนน)</p>	<p>(1)<u>ชายฉกรรจ์</u>นั่ง(2)<u>เคี้ยวคว้าง</u> ด้วยความ(3)<u>เศร้าสร้อย</u> เพราะ ใช้ชีวิต(4)<u>ฟุ้งเฟ้อ</u> ผลาญเงินอย่าง (5)<u>รวดเร็ว</u> จนวัน(6)<u>นี้มี</u>(7)<u>หนี้สิน</u> (8)<u>ท่วมหัว</u> ต้องเดิน(9)<u>เตร็ดเตร่</u> (10)<u>กวัดแกว่ง</u>ไปมา</p>			

เกณฑ์การให้คะแนน

- อ่านคำถูกต้องทุกพยางค์ ให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านผิด ไม่ได้คะแนน
- ถ้าอ่านผิดกลับมาอ่านใหม่ แม้จะอ่านถูกก็ไม่ให้คะแนน

รวมคะแนน.....คะแนน เต็ม 30 คะแนน

ภาคผนวก ฅ

แบบสอบถามความพึงพอใจ

การจัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

แบบสอบถามความพึงพอใจ
การจัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

คำชี้แจง (ครูอ่านให้นักเรียนฟัง)

นิยามศัพท์เฉพาะ : ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบหรือความคิดเห็น ของนักเรียนในการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาติพันธุ์ลัวะ (ไปร) โดยการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น

ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน ซึ่งความหมายของระดับความพึงพอใจมีดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน					
6. ผู้สอนมีการเตรียมการสอน (พิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ มีความพร้อม)					
7. ผู้สอนสามารถการสอนให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น					
8. เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย					
9. กิจกรรมการเรียนสนุกและน่าสนใจ					
10. สื่อการเรียนการสอนเหมาะสม น่าสนใจ					
ด้านแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง					
6. แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง					
7. แบบฝึกทักษะมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยหรือระดับความสามารถ					
8. แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาไทยได้ดีขึ้น					
9. แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตจริง					
10. นักเรียนพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะ					

ด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น					
6. นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้					
7. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น และได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
8. นักเรียนรู้สึกมั่นใจและกล้าอ่านออกเสียงภาษาไทยเมื่อฝึกกับเพื่อนในกลุ่ม					
9. การจัดการเรียนการสอนเป็นขั้นตอนตามหลักการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น ได้แก่ ชั้นเรียนรวม ชั้นเรียนคละชั้น (เข้ากลุ่ม) และชั้นทดสอบเดี่ยว					
10. นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้น					
ด้านการวัดและประเมินผล					
6. แบบวัดทักษะชัดเจน เข้าใจง่าย					
7. แบบวัดทักษะมีความยากง่ายเหมาะสม					
8. มีการวัดทักษะและวัดประเมินผลอย่างยุติธรรม					
9. แบบวัดทักษะทำให้นักเรียนทราบระดับความสามารถของตนเอง					
10. นักเรียนพึงพอใจต่อการวัดทักษะการอ่านออกเสียงทั้งก่อนและหลังเรียน					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ภาพ 2 แสดงการเก็บข้อมูลกลุ่มทดลองเพื่อหาหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ครั้งที่ 1

ภาพ 3 แสดงการเก็บข้อมูลกลุ่มทดลอง

ภาพ 4 แสดงการเก็บข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย